ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΣΤ'. ΑΡΙΘ. 273 | ΑΘΗΝΑ, 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1930 | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΡΟΜΒΗΣ 2 ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 68—10 | ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΔΡΧ. 50 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΤ. ΑΛΕΙΖΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

1) Οἱ κυβερνητικὲς διαθέσεις καὶ τὸ χρέος μας. — 2) Κριτικὰ σημειώματα. — 3) "Απ' τὴ ζωή. — 4) Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Ἐργασίας. — 5) Ἀπὸ τὴ συζήτηση τοῦ νομοσχεδίου γιὰ τὴ διοίκηση τῆς Παιδείας. — 6) Γιὰ τὴν ἀλήθεια. — 7) Ἀποφάσεις Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου Κοζάνης. — 8) Τὸ πρόβλημα τῆς Ἐκπαιδεύσεως. — 9) Οἱ ἀπέχηδες ἤτοι προβολὲς ἀπ' τὴ Διδασκαλικὴ Ὀργάνωση. — 10. Τὸ Σχολειὸ τοῦ χωριοῦ. — 11) Αἱ Θήλεις ὑπάλληλοι διδασκάλισσαι. — 12) Ὄχι ὀχτάχρονο Σχολεῖο. — 13) Πάνω στὸ ζήτημα τῆς καλλιγραφίας. — 14) Θᾶς στὸ σκοτάδι. — 15) Γύρω ἀπὸ τὸ ὀργανωτικό. — 16) Κυριακὰ γεωργικὰ σχολεῖα καὶ κοινοτικὰ συμβούλια. — 17) Ἡ σύγχρονη παιδαγωγικὴ κίνηση στὴ Εὐρώπη. — 18) Ἐγκύκλιοι Ἐπιθεωρητῶν. — 19) Ἀτομικὲς ὑποθ... ις. — 20) Στῆλη συνδρομῶν. — 21) Πίνακ ἀνεγειρομένων καὶ ἀνεγε... ντων διδακτηρίων στὴν περιφέρεια Δράμας. — 22) Ἐκδόσεις ... κλπ.

Οἱ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΜΑΣ

Ὁ Δημοσιοϋπαλληλικὸς Ἀγώνας ἔχει μπῆ πιὰ στὴ κρισιμώτερη φάση του. Οἱ πραγματικὲς κυβερνητικὲς διαθέσεις, ποὺ εἶχαν ἀρχίσει καθαρὰ νὰ διαφαίνωνται μὲ σχετικὲς δηλώσεις στὴ Βουλὴ καὶ στὸν Τύπο καὶ φοβέρες, ἐκδηλώθηκαν φανερὰ σ' ὅλο τὸ βάθος καὶ τὸ πλάτος τους μὲ τὴ στάση ποὺ τελευταῖα πῆρε ἡ Κυβέρνηση μπροστὰ στὰ δημοσιοϋπαλληλικὰ προβλήματα. Πῶς εἶχε ἀντιμετωπίσει ὡς τώρα ἡ Κυβέρνηση τὰ προβλήματα αὐτά; Μὲ τὴ σκεπασμένη κάτω ἀπὸ ψεύτικες ὑποσχέσεις καὶ σκόπιμες παρελκύσεις ἄρνηση. Καὶ γιὰ νὰ κοιμίση πιὸ πολὺ τοὺς ὑπαλλήλους συστήνει τὴν περίφημη Ἐπιτροπὴ μελέτης τοῦ Δημοσιοϋπαλληλικοῦ Προβλήματος μὲ τὴ φαινομενικὴ ἐντολὴ νὰ τελειώση τὸ ἔργο της ὡς τὸ τέλος τοῦ Ὀχτώβρη τοῦ 1928, πραγματικὰ ὅμως μὲ τὴν ἐντολὴ νὰ.... μὴ τελειώση ποτέ. ***Ἔτσι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι θὰ ἠσύχαζαν κοιμισμένοι μὲ χιμαιρικὲς ἐλπίδες.*** Μὰ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἄρχισαν νὰ ξυπνοῦν καὶ νὰ ἐκδηλώνουν τὴ δυσφορία τους τὴν ἀγανάχτησή τους γιὰ τὴν παρέλκυση τῶν δημοσιοϋπαλληλικῶν ζητημάτων καταλαβαίνοντας, πὼς ἡ μελέτη τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν τελειώνει γιατί.... δὲν πρέπει νὰ τελειώση. Ἄρχισαν νὰ φανερώνουν τὴν πρόθεσή τους νὰ κινηθοῦν ἀποφασιστικὰ γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τῶν αἰτημάτων τους. Καὶ τότε ἡ Κυβέρνηση ἀποφάσισε πιὰ ν' ἀντιμετωπίση ἐνεργότερα τὴν κατάσταση. Σὰν προανακρούσματα μᾶς ἔρχονται οἱ δηλώσεις γιὰ μέτρα, ποὺ θὰ παρθοῦν κατὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων παράλληλα μὲ τὸ ψάλσιμο τοῦ ἴδιου τροπαριοῦ, πὼς θὰ λυθοῦν τὰ δημοσιοϋπαλληλικὰ ζητήματα. Ἔπρεπε νὰ ἔχη σύμμαχό της ἡ Κυβέρνηση στὴ σχετικὴ μὲ τὰ δημοσιοϋπαλληλικὰ πολιτική της καὶ τὴν Κοινὴ Γνώμη, Γι' αὐτὸ ἀποτραβώντας τὴν προσοχὴ τῶν λαϊκῶν μαζῶν ἀπὸ τὰ πραγματικὰ αἴτια τῆς κακοδαιμονίας τους ἄρχισε νὰ σαλπίζη τὸ σάλπισμα τῆς «ἐπαλληλοκρατίας» καὶ νὰ καλλιεργῆ ἀντιδημοσιοϋπαλληλικὴ ψυχολογία. Ἔρχεται ἔπειτα ἡ προβολὴ τῶν λύσεων. Μᾶς παρουσιάζει ἕναν Κανονιστικὸ Χάρτη γεμάτο ἀπὸ ἀντιδημοσιοϋπαλληλικὲς διατάξεις κι' ἀπεγνωσμένο κι' ἀπ' αὐτὲς ἀκόμα τὶς δημοσιοϋπαλληλικὲς ἀποψεις, ποὺ σὲ ὁρισμένα σημεῖα υἱοθέτησε ἡ Κρατικὴ Ἐπιτροπή. Παρουσιάζεται ἔτσι ἡ Κυβέρνηση φιλοϋπαλληλικώτερη ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπή της! Γιὰ τὸ Μισθολόγιο; Τὸ κορύφωμα τοῦ ἐνδιαφέρου της στὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι τὸ σβύσιμο ἀπὸ τὸν Προϋπολογισμὸ τῶν 160 ἑκατομμυρίων ποὺ εἶχαν ἀναγραφῆ. Ἡ διαρρύθμιση τοῦ μισθολογίου παραπέμπεται στὸ μέλλον. Καὶ στηρίζει ἡ Κυβέρνηση τὴν ἄρνησή της γιὰ τὴ δικαιότερη μισθολογικὴ διαρρύθμιση στὸ ἐπιχείρημα, πὼς ὁ Προϋπολογισμὸς δὲν ἐπιτρέπει αὔξηση μισθῶν καὶ ἡ Κυβέρνηση δὲ μπορεῖ νὰ ἐπιβάλη γιὰ τὴν αὔξηση αὐτὴ καινούργιους φόρους στὸ λαό. Καὶ σερβίρονται αὐτὰ στὸ λαό, ἐνῶ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ ὁ Προϋπολογισμὸς ἀσωτεύει σὲ ὁρισμένες κατευθύνσεις κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ὄχι μόνο δὲ ζήτησαν καμμιὰ φορολογικὴ ἐπιβάρυνση τῶν λαϊκῶν τάξεων, ἀλλὰ ἀντίθετα ὑπέδειξαν στὶς Κυβερνήσεις τὸν τρόπο διαρρύθμισης τοῦ φορολογικοῦ συστήματος ἔτσι, ποὺ νὰ ἀλαφρώσουν οἱ ἀδύνατες πλάτες τοῦ φτωχοῦ Λαοῦ καὶ δεχτοῦν τὸ ἀνάλογο βάρος οἱ μεγαλοκεφαλαιοῦχοι, οἱ μεγαλοβιομήχανοι, οἱ μεγαλοϊδιοχτῆτες, ποὺ σήμερα ἀσύδοτα πλουτίζουν εἰς βάρος τοῦ φτωχοῦ Λαοῦ. Βέβαια ὁ φτωχὸς Λαὸς δὲ μπορεῖ νὰ πληρώση ἄλλα γονατισμένος κάτω ἀπὸ τὸ ἀβάστακτο βάρος ***τῆς ἔμμεσης φορολογίας***, ποὺ ρίχτηκε στὶς πλάτες του. Μποροῦν ὅμως καὶ πρέπει νὰ πληρώσουν ἐκεῖνοι, ποὺ σήμερα δὲν πληρώνουν ἀπάνω κάτω τίποτε. Τοὺς ξέρει αὐτοὺς ἡ Κυβέρνηση. Μίλησαν γι' αὐτοὺς οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι σὲ μιὰ προκήρυξη, ποὺ ἔκαμε κάποτε ἡ Συνομοσπονδία. Σ' αὐτοὺς πρέπει νὰ ριχτῆ τὸ ἀνάλογο φορολογικὸ βάρος μὲ μιὰ σοβαρὴ ***ἄμεση φορολογία.***

Ἡ δυσφορία καὶ ἡ ἀγανάχτηση τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ξέσπασε στὶς τελευταῖες πανυπαλληλικὲς συγκεντρώσεις. Σ' αὐτὲς ἀποφασίζεται ἡ συνεργασία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μὲ τοὺς ἐργάτες καὶ ἰδωτικοὺς ὑπαλλήλους ποὺ τοὺς ἑνώνει ταυτότητα συμφερόντων. Ἡ ἴδια ἀπόφαση εἶχε παρθῆ καὶ στὸ Γ' Πανυπαλληλικὸ Συνέδριο. Μὰ τότε δὲ θορύβησε κανέναν, γιατὶ ἦταν μιὰ θεωρητικὴ καθιέρωση τῆς συνεργασίας μας μὲ τοὺς ἄλλους ἐργάτες. Τώρα ὅμως φτάσαμε στὴν πρᾶξη. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐννοιωσαν, πὼς δὲ μποροῦν ἀπομονωμένοι νὰ κάμουν ἀποτελεσματικὸ ἀγώνα γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τῶν δικαιωμάτων τους. Ἡ ἀπόφαση ν' ἀρχίση ἡ συνεργασία μὲ τὶς ἐργαζόμενες τάξεις καταθορύβησε τὴν Κυβέρνηση, γιατὶ εἶδε, πὼς οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι μὲ τὴ συνεργασία αὐτὴ ἀποχτοῦν τὸ ἀποτελεσματικώτερο μέσο διεκδίκησης τῶν δικαιωμάτων τους. Κι' ἀρχίζει τὴν γνωστὴ ταχτική. Στὴ Θεσσαλονίκη ὁ Γεν. Διοικητὴς φοβερίζει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἐδῶ τιμωρεῖται ὁ συνάδ. Δαμασκόπουλος. Στὸν Καταστατικὸ Χάρτη μπαίνει τὸ 89ο ἄρθρο, ποὺ ἀπαγορεύει τὴ συνεργασία τῶν δημοσιοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων μὲ ἄλλες Ὀργανώσεις μὴ δημοσιοϋπαλληκικές. Κι' ὅμως στὴ Γαλλία ἡ Κυβέρνηση δὲν ἐμπόδισε καθόλου τὴν ***ὀργανικὴ συγχώνευση*** τῆς Συνομοσπονδίας Δημ. Ὑπαλλήλων μὲ τὴν Ἐργατικὴ Συνομοσπονδία.

Πῶς διαγράφεται μπροστὰ στὴν κατάσταση αὐτὴ τὸ χρέος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων; Ἡ ἀπάντηση βγαίνει καθαρὰ ἀπὸ τὰ πράγματα. Ἔχομε μπροστά μας ξεκαθαρισμένες τὶς διαθέσεις τῆς Κυβέρνησης. Μὲ τὸν καταστατικὸ Χάρτη παραδίνει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους στὴ διάθεση τῆς Διευθυντοκρατίας καὶ τῆς αὐθαιρεσίας τοῦ κάθε ὑπουργοῦ καὶ περιορίζει τὰ συνδικαλιστικὰ δικαιώματά του. Ἀφήνει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους νὰ πεθαίνουν κατὰ τὰ 35 ο/ο φυματικοὶ ἀπὸ τὴν κακὴ συντήρηση καὶ τοὺς ἀνθυγιεινοὺς ὅρους ἐργασίας. Ἀρνιέται τὴ διαρρύθμιση τοῦ Μισθολογίου ἔτσι, ποὺ νὰ ἐξασφαλιστῆ γιὰ τὸν κάθε ὑπάλληλο ***ἕνα ἐλάχιστο ὅριο συντήρησης.*** Παραγνωρίζει δικαιώματα δοσμένα ἀπὸ τοὺς νόμους ἀφήνοντας ἀνεκτέλεστες χιλιάδες προαγωγῶν δημοσιοϋπαλληλικῶν. Καὶ σὲ ἐπίμετρο δηλητηριάζει τὴν Κοινὴ Γνώμη μὲ τὰ κηρύγματα τῆς ὑπαλληλοκρατίας καὶ μὲ τὴ σκόπιμη ἐρμηνεία τῶν οἰκονομικῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσιοϋπαλληλικοῦ Κόσμου σὰν ἐπιβαρυντικῶν τῶν λαϊκῶν τάξεων. Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἔχουν ὑποχρέωση νὰ κινηθοῦν ἀποφασιστικά. ***Διαφώτιση τῆς Κοινῆς Γνώμης ἀπάνω στὰ αἰτήματά μας, πάνωση τῶν ὀργανωτικῶν δυνάμεών μας, ἄμεση ἐνίσχυση τοῦ Ταμείου Ἀγῶνος, ζωπάτεμα τοῦ ἀγῶνα μας, ἀπόλυτη πειθαρχία στὶς ἀποφάσεις τῆς Συνομοσπονδίας.*** Αὐτὸ εἶναι τὸ χρέος τοῦ κάθε δημόσιου ὑπαλλήλου, ὁπουδήποτε κι' ἂν βρίσκεται.

Τὸ χρέος αὐτὸ τονίζομε ξεχωριστὰ στοὺς Συλλόγους μας. Ὅλα τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων μας πρέπει νὰ γίνουν φανατικοὶ ἀπόστολοι καὶ πρωταγωνιστὲς τοῦ σκληροῦ ἀγώνα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἡ Ὁμοσπονδία πολὺ γρήγορα πρέπει νὰ ξέρη καλὰ τὶς δυνάμεις ποὺ ἔχει νὰ παρατάξη στὸν ἀγώνα ἀπὸ ποσοτικὴ καὶ ποιοτικὴ ἄποψη.

ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΚΛΑΣΙΚΗ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ

Τὸ Νομοσχέδιο γιὰ τὴ Διοίκηση τῆς Παιδείας συζητήθηκε σὲ β' ἀνάγνωση ξημερώνοντας Σάββατο τῆς περασμένης βδομάδας μὲ παρουσία πολὺ λίγων βουλευτῶν. Καὶ μόνο ὁ κ. Παπαναστασίου κι' ὁ κ. Τσαλδάρης διαμαρτυρήθηκαν γιὰ τὴν κατάσταση αὐτή. Τὸ φαινόμενο αὐτὸ διαπιστώνει κλασικὴ τὴν ἀδιαφορία τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους γιὰ τὰ ζητήματα ποὺ δὲν εἶναι στενὰ ἐξυπηρετικὰ τῶν συμφερόντων ὡρισμένων συγκεκριμένων. Δὲν εἶναι ἀσυνήθιστο τὸ φαινόμενο βουλευτῶν, ποὺ διαβάζουν ἐφημερίδες ἢ διασκεδάζουν τὴν ἀλληλογραφία τους ἢ ὅταν δὲν ἔχουν τίποτε ἀπ' αὐτὰ νὰ κάμουν .... κοιμοῦνται ἐνῶ συζητοῦνται διάφορα νομοσχέδια. Ἀλλὰ ἡ ἀδιαφορία αὐτὴ ξεπέρασε πάντοτε τὰ σύνορα, ὅσες φορὲς συζητήθηκαν ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια. Τὰ συμφέροντα τῶν ἀλευροβιομηχάνων καὶ ἀλευρεμπόρων, ἡ κρίση τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, ποὺ μόλις κατορθώνουν νὰ δώσουν μερικὰ ἑκατομμύρια τὸ χρόνο κέρδος στοὺς μεγαλοεπιχειρηματίες (!) γενικὰ κάθε ἄλλο ζήτημα, ποὺ δὲν ἔχει σχέση μὲ τὰ γενικὰ συμφέροντα ἀπασχολοῦν τὴ Βουλὴ ἀπὸ τὸ ἀπόγεμα ὡς τὶς πρωϊνὲς ὧρες. Καὶ σὲ ὧρες ποὺ μόνο γιὰ χασμουρητὸ εἶναι κατάλληλες, συζητοῦνται νομοσχέδια βασικῆς σημασίας, ὅπως τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια.

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟ ΤΟΥΣ

Ἡ συζήτηση ποὺ ἔγινε ἀπάνω στὸ Νομοσχέδιο γιὰ τὴν Διοίκηση τῆς Παιδείας, διαπίστωσε ἀκόμα μιὰ φορὰ πὼς δὲν πρέπει οἱ δάσκαλοι νὰ δίνουν πίστη στὶς ὑποσχέσεις καὶ βεβαιώσεις τῶν βουλευτῶν. Ὅπως μᾶς λένε τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, μόνο ὁ κ. Τηλλιδὴς ὑποστήριξε τὴ συμμετοχὴ στὰ περιφερειακὰ ἐκπαιδευτικὰ συμβούλια αἱρετῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Κόσμου. Ἂς γράφουν οἱ δάσκαλοι κι' αὐτὸ τὸ ἐνδιαφέρο στὸ ἐνεργητικὸ τῶν βουλευτῶν στὶς περιφέρειές τους.

ΚΑΙ Ο ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

Καὶ ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων δὲν πῆρε ἕκθεση ὑποβοχῆ στὴ Βουλή. Τὸ Ὑπουργεῖο Συμβούλιο, μερικοὶ νυστάγμενοι βουλευτὲς κι' ὁ γνω-

στὸς κ. Κολουμβάκης ἀντιμετώπισαν στὴ Βουλὴ ἕνα ἀπὸ τὰ βασικὰ δημοσιοϋπαλληλικὰ προβλήματα. Ἔφταιξε μάλιστα στιγμὴ ποὺ δέκα δὲν ἦταν ἐκεῖνοι ποὺ συζητοῦσαν. Ἀκόμα μιὰ ἔνδειξη αὐτὴ γιὰ τὸ ἀνδιαφέρο, ποὺ μ' αὐτὸ ἀντιμετωπίζονται τὰ δημοσιοϋπαλληλικὰ ζητήματα! Πρῶτος ἀνάμεσα σ' ὅλους ὁ κ. Κολουμβάκης ξεσπάθωσε ἐνάντια στοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ζητῶντας εἰδικὰ τὸ διώξιμο ἀπὸ τὶς δημόσιες ὑπηρεσίες ὅλων τῶν γυναικῶν ὑπαλλήλων γιατὶ δὲ δουλεύουν καὶ δὲν ἀφήνουν καὶ τοὺς ἄντρες νὰ δουλέφουν (!!!)

Η ΑΝΟΧΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Ὁ κ. Κολουμβάκης εἶνε γνωστὸς στὸ Δασκαλικὸ Κόσμο ἀπὸ τὴν ἐκστρατεία του γιὰ τὴ σωτηρία τῶν πατρίων καὶ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ἠθικῆς ἀπὸ τὴν ἐπιβουλὴ ἐκείνων ποὺ ἀγωνίστηκαν καὶ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν Ἐκπαιδευτικὴ Μεταρρύθμιση. Θὰ ἦταν ἔργο ἀνώτερο τῶν δυνάμεών μας σὰν ἀνθρώπων σεβομένων τὴν ἀξιοπρέπεια τὴ δική τους καὶ τοῦ Κόσμου ποὺ ἀντιπροσωπεύουν, τὸ νὰ συζητήσωμε μὲ τὸν κ. Κολουμβάκη. Εἴμαστε ὅμως ὑποχρεωμένοι ν' ἀντιμετωπίσωμε τὰ ὅσα ἀκούστηκαν στὴ Βουλὴ γιὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ εἰδικὰ γιὰ τὶς γυναῖκες συνάδελφές μας, γιατὶ ἡ ἀνοχὴ τῆς ἐπίθεσης τοῦ κ. Κολουμβάκη, χωρὶς ν' ἀκουστῇ οὔτε μιὰ διαμαρτυρία γι' αὐτὰ ποὺ κοπανοῦσε τέση ὥρα, σημαίνει αυφωνία ὅλων τῶν ἄλλων.

ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΣΩΜΑΤΕΜΠΟΡΙΑ;

Δὲν θ' ἀπαντήσωμε στὶς μομφὲς γιὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους γενικά. Ἀπαντήσαμε τόσες φορὲς σ' αὐτές. Μιὰ ὅμως ποὺ ἡ Βουλὴ ἀντιπροσωπευόμενη ἀπὸ τοὺς ὀλίγους βουλευτὲς ποὺ παρακολουθοῦσαν τὴ συζήτηση μὲ τὴ σιωπὴ τους μπροστὰ στὶς ἀρλουμπολογίες τοῦ κ. Κολουμβάκη ἔδειξε πὼς συμφωνάει μαζί του γιὰ τὶς γυναῖκες συνάδελφές μας — καὶ ἄλλη φορὰ ἄλλος βουλευτὴς θέλησε νὰ τὶς ἀποκεφαλίσῃ ὅλες — ρωτοῦμε τοὺς κ. κ. βουλευτές: Σὲ ποιὰ ἐποχὴ ζοῦν γιὰ νὰ ἀντιμετωπίζουν ἔτσι τὴ γυναῖκα ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὸ ψωμί της; Καὶ πὼς τὴ θέλουν τὴ φτωχὴ γυναῖκα; Μόνο ὑλικὸ ποὺ θὰ τροφοδοτεῖ τὴ σωματεμπορία;

ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΟΧΤΗΜΕΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ;

Μὲ τὴν ἀστήριχτη δικαιολογία τῆς ἀδυναμίας τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἡ Κυβέρνηση δείχνοντας μιὰ ἀχαρακτήριστη ἀναλγησία μπροστὰ στὴν δυστυχία τῶν μισθωτῶν τοῦ Κράτους ἀρνιέται νὰ διαρρυθμίσῃ τὸ Μισθολόγιο κατὰ τρόπο ποὺ νὰ μποροῦν νὰ ἱκανοποιήσουν καὶ τὶς πιὸ στοιχειώδικες ἀνάγκες τους. Τί νὰ ποῦμε ὅμως γιὰ τὴν καταπάτηση ἀποχτημένων δικαιωμάτων; Ἕνα ψήφισμα τῆς βουλῆς ἔδωσε στὸν Ὑπουργὸ τῶν Οἰκονομικῶν τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκρίνῃ ἢ νὰ μὴν ἐγκρίνῃ δαπάνες. Καὶ τὸ ψήφισμα αὐτὸ πῆρε καὶ τὶς προσαγωγὲς τῶν ὑπαλλήλων. Οἱ διαβαθμιστικοὶ νόμοι ὁρίζουν τὴν προαγωγὴ τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ βαθμοῦ σὲ βαθμό. Ἔρχεται ὅμως τὸ Ἀράτος καὶ καταπατάει τὸ ἀποχτημένο αὐτὸ δικαίωμα. Χιλιάδων ὑπαλλήλων οἱ προαγωγὲς ν' ἀβυστερεῦνται. Οἱ δασκάλοι μονο ποὺ περιμένουν τὴν προαγωγή τους ξεπερνοῦν τὶς 2.000. Δὲ νομίζει ἡ Κυβέρνηση, πὼς παραγίνεται τὸ κακό;

ΝΑ ΛΕΙΨΗ Ο ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Δὲν εἶνε βέβαια φόβος τὰ συγκινηθῇ ἡ Κυβέρνηση μὲ τὴν παρατήρησή μας αὐτή. Ἔχουν ὅμως ὑποχρέωση οἱ ὑπάλληλοι νὰ πάρουν στὰ σοβαρὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς καθυστέρησης τῶν προαγωγῶν, ποὺ εἶνε μιὰ σκεσασμένη μὲ τὸ προσωπαφερμένο ψήφισμα τῆς Βουλῆς καταστρατήγηση ἀπὸ τὸ Κράτος τῶν νόμων ποὺ τὸ ἴδιο ψηφίζει. Εἶναι μιὰ αὐθαίρετη περικοπὴ τοῦ λίγου ψωμιοῦ ποὺ οἱ ψηφισμένοι νόμοι δίνουν στοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους. Πρέπει πολὺ γρήγορα νὰ λείψῃ ὁ περιορισμὸς γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν προαγωγῶν. Καὶ οἱ κλαδικὲς ὀργανώσεις καὶ ἡ Συνομοσπονδία πρέπει νὰ κινηθοῦν σ' αὐτὴ τὴν κατεύθυνση.

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΣΤΟΝ ΚΑΤΗΦΟΡΟ

Πήραμε μιὰ ἐγκύκλιο τῆς "Ἑνωσης πτυχιούχων Δράμας ποὺ καλεῖ γενικὴ συνέλευση μὲ θέμα ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ ἄλλα καὶ τὴν ἵδρυση Ὁμοσπονδίας πτυχιούχων δασκάλων. Τὸ ὅλο περιεχόμενο τῆς ἐγκυκλίου καθὼς καὶ ἡ ἐξακολουθητικὴ ἐπιμονὴ τῶν συναδέλφων τῆς "Ἑνωσης νὰ μένουν χωρισμένοι ἀπὸ τὸν παληὸ Σύλλογο μᾶς κάνει νὰ λυπούμεθα εἰλικρινὰ γιὰ τὴ νοοτροπία ζηλιᾶρικη ποὺ κατευθύνει τὴν "Ἑνωση στὸν κατήφορο ποὺ πῆρε. Καὶ λυπούμαστε, γιατὶ βλέπομε τὴ νοοτροπία αὐτὴ σὲ παιδιά, ποὺ ἔπρεπε νὰ πλημμυρίζῃ τὴν ψυχή τους τὸ συνδικαλιστικὸ πνεῦμα. Ὁ δρόμος ποὺ πῆραν δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ τὸ συνδικαλισμό, ποὺ ἐπιβάλλει τὸν καταπνιγμὸ κάθε ἀτομιστικῆς ἰδέας καὶ τὴν Πειθαρχία στὴν Ὀργανωτικὴ Ἰδέα. Ἀκόμα μιὰ φορὰ χάνομε στοὺς συναδέλφους τῆς "Ἑνωσης τὴ σύσταση νὰ σταματήσουν στὸν κατήφορο ποὺ πῆραν.

ΠΡΩΤΑ ΚΑΛΟΠΙΣΤΙΑ

Καὶ στὰ ἔγγραφά της γιὰ τὴν ἀναγνώριση κα στὴν τελευταία ἐγκύκλιό της ἡ "Ἑνωση ἀνιφέρει ὑπόσχεση τοῦ Γεν. Γραμματέα τῆς Ὁμοσπονδίας γιὰ ἀναγνώριση τῆς "Ἑνωσης. Τέτοια ὑπόσχεση δὲ δόθηκε ποτέ. Ὁ Γεν. Γραμματέας πῆγε στὴ Δράμα μ' ἐντολὴ νὰ ἑνώσῃ τοὺς δύο Συλλόγους. Ἐξάντλησε τὴν κάθε δυνατὴ προσπάθειά του μιλῶντας καὶ στὶς δυὸ μερίδες μὲ ἀπόλυτη εἰλικρίνεια. Μελέτησε τὴν κατάσταση καὶ τὰ βαθύτερα αἰτιά της καὶ εἶδε πὼς τίποτε βασικὰ δὲ δικαιολογεῖ τὸ χωρισμό. Μιὰ ἄστοχη διαχείριση μερικῶν μικροζητημάτων ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά, μιὰ ἀνωμαλοσθηματικὴ κατάσταση ἀπὸ τὴν ἄλλη, ποὺ ὅσπρωξε στὸ χωρισμό. Ἡ προσπάθειά του νὰ ξεκαθαρίσῃ στὴ συνείδηση τῶν νέων συναδέλφων τὰ ζητήματα καὶ τὸ σωστὸ δρόμο ποὺ πρέπει ν' ἀκολουθήσουν, ἔφτασε ὡς στὸ σημεῖο νὰ παρεξηγηθῇ ἀπὸ τὸν παλιὸ Σύλλογο. Καὶ πῆγε τὴ διαβεβαίωση πὼς ἂν καὶ οἱ ἡγέτες τοῦ παλιοῦ συλλόγου δείξουν καλὴ πρόθεση δὲν θὰ ἐπιμείνουν στὸ χωρισμό. Τὴν ἴδια βεβαίωση ἔδωσε κι' ὁ Σύλλογος Δράμας ποὺ καὶ στὴ συνέλευσή του ἔβαλε ὅλη τὴν καλὴ θέληση γιὰ τὴν "Ἑνωση φτάνοντας στὸ νὰ προσκαλέσῃ μὲ ἔγγραφο τοῦ Γεν. Γραμματέα, Προέδρου τῆς Συνέλευσης, τοὺς συναδέλφους τῆς "Ἑνωσης νὰ ἔρθοῦν στὴ Συνέλευση καὶ νὰ συζητήσουν τὴ συγχώνευση τῶν δυὸ Συλλόγων. Φεύγοντας ὁ Γεν. Γραμματέας ἀπὸ τὴ Δράμα εἶπε στοὺς συναδέλφους τῆς "Ἑνωσης, πὼς ἡ Διοίκηση δὲ μπορεῖ νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ. Μπορεῖ ὅμως, ἂν ἐπιμείνῃ στὸ χωρισμό, νὰ στείλῃ ἀντιπρόσωπό της στὴ Συνέλευση τῆς Ὁμοσπονδίας, ποὺ ἀφοῦ ἀκούσει καὶ τοὺς δύο Συλλόγους θὰ ἀποφασίσῃ τελικὰ σύμφωνα μὲ τὸ Καταστατικό της. Ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα. Ὅταν συζητοῦμε, πρέπει πρῶτα νὰ εἴμαστε καλόπιστοι.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥΣ

Τὸ καθῆκον τῶν νέων συναδέλφων τῆς Δράμας εἶνε νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὸν παλιὸ Σύλλογο μέσα σ' αὐτὸν νὰ ὑποστηρίξουν ἰδίες ἀπόψεις τους. Ἡ θέση τους εἶναι μέσα στὴν Ὁμοσπονδία ὅλων τῶν δασκάλων. Μέσα σ' αὐτὴ θ' ἀποτελέσουν δημιουργικὴ δύναμη. Ἔξω ἀπ' αὐτὴ δὲ θὰ κάμουν τίποτε. Θὰ μείνουν μιὰ δύναμη χαμένη γιὰ τὴν Ὁμοσπονδία μας καὶ γενικώτερα γιὰ τὸ συνδικαλισμό, ποὺ λένε πὼς πιστεύουν σ' αὐτόν.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΑΧΑΡΙΣΤΙΑ

Α! Ὡρισμένως ἐμεῖς οἱ ὑπάλληλοι εἴμαστε ἄχαριστα ὄντα. Δὲν θέλομε νὰ ἀναγνωρίσωμε καμμιὰ προσπάθεια κάθε Κυβέρνησης γιὰ τὸ καλό μας. Νὰ καὶ τώρα πάλι ἀντιμέτωποι μὲ τὴν Κυβέρνηση Μᾶ ὡς πότε ἐπὶ τέλους; Χτυπιόμαστε καὶ λιγάκι διάκηση μιὰ κι' ἡ Κυβέρνηση μᾶς δίνει πάλι τὴν 300ὴ ὑπόσχεσή της γιὰ τὸ μέλλον. Μιὰ ἐπιεροπὴ λοιπὸν ἀπὸ ὑπαλλήλους, ἐπισκέφτηκε τὶς προάλλες γιὰ ἀναπομπὴ τὸν ἀρμόδιο Ὑπουργό, ὀπίτι σου, γιατὶ σιὰ Ὑπουργεῖα ὡς γνωστὸν εἶ Ὑπουργοὶ κατήντησαν ἀπροσπέλαστοι. Ὁ Ὑπουργὸς ἔπαιρνε κείνη τὴν ὥρα τὰ ὁρκωμοσιακά του, ἤτοι σαμπάνια μὲ σαραποσιακοὺς μεζέδες, χαβιάρι μαῦρο, ἀστακοὺς κλπ.

—Παιονόμεε κ. Ὑπουργέ! Ἤλθαμε γιὰ τὸ γνωστὸ ζήτημα τῶν αὐξήσεων. Δὲν θ. γίγῃ τίποτε;

—Ἡ Κυβέρνηση, Κύριοι, ἐνδιαφέρεται πρῶτα πρὸ α γιὰ τὴν ἀξιοπρέπεια τῶν ὑπαλλήλων. Ἀξιοπρέπεια δὲ δὲν θα πῆ νὰ ζητοῦν οἱ ὑπάλληλοι 100 ἑκατομ. πιὸ μόλις πέφτει στὸν καθένα ἀπὸ ἕνα 500ράκι. Αὐτὸ λέγεται ἐπαιτεία, γι' αὐτὸ ἡ Κυβέρνηση ἀπέναντι τὸ σχετικὸ κανδύλι.

— Καὶ τί θὰ γίνομε κ. Ὑπ υργέ; Κοντεύομε νὰ συναγωνιστοῦμε μὲ τοὺς Ἄραπσιατικοὺς ταίρους!

— Σᾶ. ἐπαναλομβάνω νὰ ἔχετε πλήρη ἐμπιστοσύνη στὴν Κυβέρνηση. Ὁ κατασταικὸς χαρτὴς ποὺ ἐ-ποτεῖται ἀπὸ ὅπτιας καὶ θὰ ἀποπερατωθῇ ἀνφαλῶς μετὰ 15 ἔτη σᾶ: βεβαιῶ θὰ εἶσε τὸ θαῦμα τοῦ αἰῶνος μας. Ὅλη ἡ Εὐρώπη θὰ τὸν ἔχῃ ὡς πρότυπο. Ἔπειτα μὴν ξεχνᾶτε τὰ φτηνὰ σπίτια. Σ.ε χμ:τίζω ὅτι μετὰ 20 ἔτη ὁ καθένες σας, θὰ γίγῃ ἀσφαλῶς κάτοχος ἑνὸς μεγάρου. Τώρα μαλιστα ποὺ θὰ οἰκοδόμησα τὸ ἐκκλησιαστάσιο, νοικιάζοντος τὸ μέγαρό του θὰ γίγῃ ἐκατομμυριοῦχος. Ἡ ἄρσις τοῦ ἐνοικιοστασίου θὰ ἀνακουφίσῃ τὴν ἀδικη υμόγῃ καὶ πάρχουσαν τάξιν τῶν ἰδιοκτητῶν. Β ἔπεσε κ. χ ἕνα ἀτυχῆ νὰ βιοπαλαισιτήσῃ ἰδιοκτήτης, κάτοχον ποιοτήνοτα τετρασορ φων σπιτιῶν, τὰ μὴ δύνατοι νὰ εἰσπράττῃ ἕνα ἐκατομμύριο τὸ ἔ ς ἀπὸ κάθε σπίτι, γιὰ να . βγάλῃ τὸ ψωμί του. Ἄλλοι νὰ ζῇ ποτεισι ἐνοικιασμένο ὡ; μονοπατοικία ἀντὶ 5 000 μεγον δραχ. μηνιαίως. Ἡ ἄρσις τοῦ ἐνοικιοστασίου θὰ δώσῃ τὸ δίκαιο σ' οὐσιῶ τοὺς δυστυχεῖ:.

— Μὰ ἴσα ἴσα ἐτσι εἶνε, κ. Ὑπουργέ πὼ θὰ μείνωμε ὅλοι στὸ δρόμο.

—Δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία αὐτ , κύρ.οι, πρόσθεσε ὁ Ὑπουργὸς κατεβαζοντας 100 δράμια χαβιάρι "Αν θέλετε μάλιστα καὶ τὴ γνώμη μου, αὐτὸ θὰ ἐφελήσῃ, γιατὶ ὅσοι μείνουν στὸ δρόμο, θὰ ὠφελήσουν τὴν ὑγεία τους ἀναπνέοντες καθαρὸν ἀέρα. Εἶνε κοιρὸς νὰ κάμωμε καὶ λίγη ζωὴ τοῦ ὑπαίθρου, τῆς δικαίας ἔχει ἀπὸ λυτον ἀνάγκην ἡ φυλή μας.

Σᾶς τονίζω καὶ πάλιν, ἐπρόσθεσε ὁ κ. Ὑπουργός, ἕνοιμος νὰ ἐπιπλέη καὶ κατὸ τοῦ ἀσιανοῦ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διαπνέεται ἀπὸ εἰλικρινεῖς διαθέσεις πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους, πρὸς τοὺς ὁποίους τρέφει παιριωτικ ν ἐνδιαφέρον, ἀφοῦ ἄλλως τε οἱ ἴδιοι εἶνε ἐθνεπιθύσιατοι, οὐδέποτε ἀποφασίσαντες ἐκτὸς ἀπὸ ἀπειλὰς νὰ φέρουν δυσκολίαι στὴν Κυβέρνησην.

Περιττὸ νὰ προσθέσω πὼς ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξέφρασε τὴν 400ὴ νύγκαμοσύνη της στὸν Ὑπουργὸ γιὰ τὸ.... πατρικὸ ἐνδιαφέρο του νὰ ἀνεχώρησε ὅπως πάντα μὲ ἄδεια χέρια.

"Ας εἶνε καλὰ, σκέφτηκα, ὁ Δήμος Καβάλλας, ποὺ βλέποντας πὼς ἡ Κυβέρνηση .. ὑγρὸν ἠγόρασε γιὰ τοὺς ὑπαλλήλους θὰ μᾶς αὐξήσῃ τοὺλάχιστο φέτος τὸ δημοτικὸ ἐπίδομα ποὺ μᾶς δίνει κάθε καλοκαίρι κάμνοντάς το τοὺλάχιστο τρεῖς χιλιάδες καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα αὐτὴ τραβῆξε προχτὲς γιὰ τὴ Δημαρχία.

Πόση ὅμως ἦταν ἡ ἔκπληξη μου ὅταν πληροφορήθηκα πὼς κι' ὁ Δήμαρχος Καβάλλας ἀκολουθώντας τὴ γενναιοδωρία τοῦ Κράσους ἔκοψε κι' αὐτὸς μὲ τὴ σειρά του τὸ κοντόλι τοῦ ἐπιδόματος. Ἦταν ἐκέμπετο. Ἕνας καπνὸς δοδέντος μύρια ἔκοπται. Δὲν εἶνε, λέει, ἀξιοπρεπὲς γιὰ τοὺς δασκάλους νὰ ζητοῦν ἐπίδομα 2.000 δρχ. τὸ χρόνο. Ὅσοι φτωχοὶ κι' ἂν εἶνε δὲ θὰ τοὺν πάλι ἕνα φέσι Μρις; ὅπως εἶπε κι' ὁ μπακαλὴς Χαμψίης.

Κουφάρια λοιπὸν συναδέλφοι καὶ πρὸ παντὸς μὴν εἶστε ἄχαριστοι.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΟΚΟΡΙΑΝΗΣ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας ἀποτελεῖ ἕνα ἐκ τῶν κυριωτέρων τροχῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Εἶναι μόνιμος Γραμματεία τοῦ Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ τῆς Ἐργασίας. Ὀφείλει τὴν γέννεσίν του εἰς τὰς Συνθήκας τῆς Εἰρήνης καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν γενικὴν καθιέρωσιν δι' ἀμοιβαίων Συνθηκῶν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ἐνὸς καθεστῶτος ἐργασίας νομίμου καὶ ἀνθρωπιστικοῦ. Προστατεύει ἐξ ἄλλου τοὺς μισθωτοὺς ἐργάτας ὅλων τῶν χωρῶν κατὰ τῆς ἀδικίας, τῆς πτώχειας καὶ τῶν στερήσεων.

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας ἀνήκει εἰς τὸ σύνολον τῶν θεσμῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἀλλ' ἔχει μίαν ζωὴν αὐτόνομον καὶ διοικεῖται δημοκρατικῶς κατὰ τρόπον ὅλως ἰδιαίτερον.

Ἡ λειτουργία του ἐξασφαλίζεται διὰ τριῶν ὀργάνων: τῆς Διεθνοῦς συνδιασκέψεως τῆς Ἐργασίας, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας.

Ἡ Διεθνὴς Συνδιάσκεψις τῆς Ἐργασίας συνέρχεται τουλάχιστον μίαν φορὰν κατ' ἔτος. Ἑκάστη χώρα ἀποτελοῦσα μέρος τοῦ ὀργανισμοῦ, ἀντιπροσωπεύεται ἐν αὐτῷ ὑπὸ τεσσάρων πληρεξουσίων: δύο ἐκ μέρους τῶν κυβερνήσεων καὶ δύο ἄλλων ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῶν ἐργατικῶν καὶ ἐργοδοτικῶν ὀργανώσεων «τῶν περισσοτέρων ἀντιπροσωπευτικῶν» ἑκάστης χώρας Πᾶς ἀποσταλμένος εἶναι ἐλεύθερος νὰ ὑποστηρίξῃ ὅπως νομίζει καλλίτερον τὴν γνώμην του, καὶ ἡ ψῆφος του εἶναι ἀπολύτως ἀνεξάρτητος. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐπιτρέπει τὴν ἐλικρινῆ καὶ ἀκριβῆ ἐκπροσώπισιν, ἐν τῷ Διεθνεῖ τούτῳ Κοινοβουλίῳ, τῶν διαφόρων ἀντικρουομένων συμφερόντων, ὄχι μόνον ἐπαγγελματικῶν ἀλλὰ καὶ κοινωνικῶν ἐν γένει.

Ἡ Συνδιάσκεψις προπαρασκευάζει ἀφ' ἑνὸς σχέδια Συμβάσεων τὰ ὁποῖα αἱ διάφοραι κυβερνήσεις ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλουν εἰς τὰ ἐθνικὰ των Κοινοβούλια ἐντὸς προθεσμίας 12 ἕως 18 μηνῶν. Ἐξ ἄλλου ψηφίζει σχέδια Συστάσεων ὑποδεικνύοντα εἰς τὰ διάφορα κράτη τὰς νεωτέρας ἀρχὰς ὑπὸ τὰ ὁποίας δύνατοι νὰ ἐμπνέεται ἡ ἐργατικὴ νομοθεσία.

Ἀπὸ τὸ 1919 ἡ Διεθνὴς Συνδιάσκεψις τῆς Ἐργασίας υἱοθέτησεν 29 Συμβάσεις περιλαμβανούσας ὅλα σχεδὸν τὰ θέματα τῆς ἐργατικῆς προστασίας: ὀκτάωρον, ἑβδομαδιαίαν ἀνάπαυσιν, μέτρα κατὰ τῆς ἀνεργίας, ἰδιαιτέρα προστασία κατὰ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδιῶν, ἀποζημίωσις τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν, ἀσφάλεια κατὰ τῆς ἀσθενείας, κατώτερον ἡμερομίσθιον, προστασία τῶν μεταναστῶν, βιομηχανικὴ ὑγιεινὴ κτλ.

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Ἐργασίας λειτουργεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ἑνὸς Διοικητικοῦ Συμβουλίου 24 μελῶν. Τὰ μέλη ταῦτα ἐκλέγονται διὰ μίαν τριετίαν, ἐξ ὑπὸ τῶν ἐργατικῶν πληρεξουσίων ἐν τῇ Συν-

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

(Συνεδρία Βουλής 12ης Ἀπριλίου)

Συζητουμένου εἶτα εἰς β'. κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως».

Ὁ κ. *Ν. Κωνσταντόπουλος* ὡς εἰσηγητὴς λέγει, ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι τὸ συμπλήρωμα τοῦ περισυνοῦ νόμου περὶ ἐκπαιδεύσεως καὶ δίδεται δι' αὐτοῦ μία γενικὴ κατεύθυνσις. Τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς τροποποιήσεως εἶναι τὸ ἐποπτικὸν Συμβούλιον ὅπερ ἀποτελεῖται ἀπὸ πάντα δυνάμενον νὰ ἔχη γνώμην. Τὸ δεύτερον σημεῖον εἶναι ἡ σύνθεσις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου ἐκ τριῶν μερῶν καὶ ἐπὶ τῆς τριμεροῦς αὐτῆς μορφῆς δὲν ἠγέρθη καμμία ἀντίρρησις, τὸ τρίτον μέρος ἀφορᾷ τὰ περιφερειακὰ ὄργανα καὶ ὑπάρχει ἡ γνώμη νὰ ἀντιπροσωπεύεται καλλίτερον ὁ διδασκαλικὸς κόσμος. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε νὰ συντεθῇ τὸ Συμβούλιον ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητήν, τοὺς Προέδρους τῶν Ἐφετῶν ἢ Πρωτοδικῶν καὶ ἀπὸ τὸν Γυμνασιάρχην. Τὸ τέταρτον μέρος ἀφορᾷ τοὺς διορισμούς, μεταθέσεις καὶ προαγωγάς. Ἡ Ἐπιτροπὴ διετύπωσε ἐπίσης πολλὰς ἀντιρρήσεις εἰς τὰς λεπτομερείας καὶ δὴ ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέλη τοῦ Γνωμοδοτικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐδέχθη νὰ ὑπηρετοῦν μὲ ὀητείαν καὶ νὰ μὴν εἶναι μόνιμα διὰ νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀνανέωσις.

Ἐν τέλει προτείνει ὅπως ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε προκριθῇ τὸ ὀητὲς τῆς ὀητείας οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες ὡς Σύμβουλοι διορισθοῦν εὐθὺς ὡς ἀρχίσῃ ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς τετραετίας γίνῃ ἡ ἀντικατάστασις.

Ἀνεξαρτήτως, ἐπιλέγει, τῶν ἀντιρρήσεων καὶ τῶν γνωμῶν μας θέτομεν ὑπεράνω παντὸς τὸν θεσμὸν τῆς δημοκρατικοποιήσεως, πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦὁποίου ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως ἓν σοβαρὸν βῆμα ἡ κτλ ἐφαρμογὴ τοῦ κρινομένου νόμου.

Ὁ κ. *Θ. Παπαστρατῆς* συνιστᾷ νὰ περιληφθῇ εἰς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἓν μέρος λαϊκόν, νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει οἱ ἐγγὺς τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης μεγάλοι συνοικισμοὶ οἱ μὴ ἀποτελοῦντες ἰδίας κοινότητας, νὰ ἀποφευχθῇ ἡ δικτατορία τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τῶν προσωρινῶν τοὐλάχιστον ἐκπαιδευτικῶν, καὶ τέλος νὰ δοθῇ εἰς τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς ὡρισμένη δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ κ. *Ι. Πρβδικογιάννης* ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινάς, ἃς ὁ κ. *Γ. Παπανδρέου* (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑπόσχεται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν.

Ὁ κ. *Δ. Καλαντζάκος* χαρακτηρίζων ὡς ἐπαινετὴν τὴν προσπάθειαν πρὸς βελτίωσιν τῶν πραγμάτων τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐκφράζει ἐνδοιασμοὺς ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, διότι τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγω τοῦ πολυσυνθέτου αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνομοιογενείας του δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ καταλήξῃ εἰς συμπεράσματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ ἂν καταλήξῃ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ καταστήσῃ ταῦτα ἐκφωνῆ, διότι δὲν ὑπάρχει ἑνιαία ἐν αὐτῷ Διοίκησις. Ὡς πρὸς τὰ Ἐποπτικὰ Συμβούλια παρατηρεῖ ὅτι καὶ ταῦτα δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀποδώσουν ὅ,τι ἐξ αὐτῶν ἀναμένεται, διότι στερεύνται τῆς εὐκαιρίας νὰ μετέχουν παιδαγωγικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ζητημάτων. Καταλήγων, προτείνει ὅπως μετέχουν τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ὅπως τὰ μετέχοντα τοῦ Συμβουλίου μέλη μὴ λαμβάνουν ἰδιαιτέραν ἀποζημίωσιν. Καὶ τέλος, ὅπως ἡ ἐλαττωθῇ τὸ ὅριον εἰς 7, ἡ καθιερωθῇ ἡ μονιμότης.

Ὁ κ. *Π. Τσαλδάρης* συνιστᾷ ὅπως καθιερωθῇ ἡ ὀητεία καὶ ληφθῇ πρόνοια περὶ τμηματικῆς ἐξόδου μικροτέρου ἀριθμοῦ εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται εὐχερὴς ἡ τοποθέτησις.

Ὁ κ. *Γ. Τηλικίδης* εὑρίσκων ὀρθὴν τὴν καθιερουμένην ἀρχήν, ἐκφράζει δισταγμοὺς διὰ τὴν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἐπιτυχίαν αὐτῆς, ἔχων, ὡς λέγει, τὸ προηγούμενον τῆς μὴ συστηματικῆς ἐφαρμογῆς τῶν τελευταίως ψηφισθέντων ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων, ἰδίως δὲ τῶν ἀφορώντων τὴν γεωργικὴν καὶ ἀπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν.

Ὁ κ. *Γ. Παπανδρέου* (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ἀπαντᾷ ὅτι ἐφόσον ἐξαρτᾶται ἐκ λόγων οἰκονομικῶν ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν συντελεῖται κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον, μόνον δὲ ὡς πρὸς τὸ κατάλληλον διδακτικὸν προσωπικὸν παρατηροῦνται εἰσέτι ἐλλείψεις τινές, αἱ ὁποῖαι ὅμως καὶ αὐταὶ ἐπιδιώκεται νὰ διορθωθοῦν.

Ὁ κ. *Γ. Τηλικίδης* συνεχίζων ἐξηγεῖ ὅτι οἱ φόβοι του περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ θεσμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου ὀφείλονται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τοῦτο ἔχει μόνον τὰ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα ἑνὸς συμβουλίου χωρὶς ὅμως νὰ κατέχῃ καὶ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του στοιχεῖα, ὡς ἡ ἑνιαία κατεύθυνσις, ἡ ὁμοιογένεια τῶν μελῶν, ἡ σύμπτωσις τῶν ἀντιλήψεων κλπ. Τὸ συμβούλιον τοῦτο οὐδὲν ἄλλο θὰ ἀποτελῇ εἰμὴ μικρογραφίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀσχολούμενον εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἀντιθέσεων αἱ ὁποῖαι κρατοῦν παρὰ τῷ λαῷ.

Ὁ κ. *Γ. Παπανδρέου* (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) παρατηρεῖ ὅτι αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποτελεῖ τὴν ἐγγύησιν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ ὁ ὁποῖος ἐπιδιώκεται διότι ἄλλως ἂν ὑπάρχῃ ὁμοιογένεια καὶ προκαταβολικὴ συμφωνία δὲν ὑφίσταται λόγος νὰ καταβάλλεται μέριμνα διὰ τὴν κατεύθυνσιν ἑπομένως εἶναι περιττὸν καὶ τὸ ὄργανον.

Ὁ κ. *Γ. Τηλικίδης* καταλήγων συνιστᾷ ὅπως εἰς τὰ περιφερειακὰ συμβούλια μετέχουν ὡς ἀντιπρόσωποι αἱρετοὶ τοῦ κλάδου.

Ὁ κ. *Ρ. Λιβαθινόπουλος* λέγει ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι δὲν πρέπει νὰ εἶναι μόνιμοι διότι ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν τὴν ψυχοσύνθεσιν τοῦ λαοῦ ἡ ὁποία ἀλλάσσει καθ' ἑκάστην. Φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ μία ὀητεία.

Ὁ κ. *Δ. Παπαναστασίου* λέγει ὅτι εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἕνα τόσον σοβαρὸν νομοσχέδιον ἔρχεται νὰ συζητηθῇ τοιαύτην ὥραν καὶ μὲ τοιαύτην ἀραιὰν συγκρότησιν τοῦ Σώματος. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου καθιεροῦται ἑνιαία διοίκησις τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τρόπον ὥστε νὰ προΐσταται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ εἰδικὰ σχολεῖο παραμένουν εἰς τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα. Εἶναι βέβαια πρᾶγμα σπουδαιότατον ἡ κατεύθυνσις ἡ ὁποία θὰ δοθῇ ὅσον ἀφορᾷ τὰ σχολεῖα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔχωμεν καὶ τὴν εἰδικότητα αὐτῶν, καὶ εἶναι ὀρθὸν νὰ δημιουργηθῇ ἓν ὄργανον τὸ ὁποῖον νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν σύμφωνα μὲ τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου. Γεννᾶται ὅμως τὸ ζήτημα, ὡς συγκροτεῖται τὸ Ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον, ἠμπορεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ πάντας τοὺς ὅρους. Διότι ἐὰν μὲν πρόκειται νὰ καθορίοη πόσα σχολεῖα πρέπει νὰ ἔχωμεν, πόσα γεωργικά, πόσα ἐμπορικά, κ.λ.π. εἶναι κακῶς συντεθειμένον. Ἐὰν ὅμως πρόκειται νὰ ἐξετάσῃ βαθύτερον τὰ πράγματα νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἀναλυτικὰ προγράμματα καὶ νὰ ἀσχοληθῇ γενικώτερον, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν εἶναι καλῶς συντεθειμένον. Τὰ συμβούλια ταῦτα σκοπὸν ἔχουν, πλὴν τῶν ἄλλων καὶ τὴν ἐξύφωσιν τῶν λειτουργῶν ἑκάστου κλάδου. Πρέπει δὲ διὰ τὸν λόγον τοῦτο νὰ εἶναι πολυμελῆ διότι ἀποτελοῦσιν ἕνα εἶδος συνεδρίων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ συμβούλιον πρέπει νὰ ἔχῃ μεγαλυτέραν ὁμοιογένειαν. Εἰμεθα διασῶται τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπροσωπήσεως, δὲν ἐπεται ὅμως ἐκ τούτου ὅτι πρέπει οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὀργανώσεων νὰ ἐκπροσωπῶνται παντοῦ καὶ πάντοτε. Ὅταν πρόκειται περὶ βαθυτέρας ἐξετάσεως τῶν πραγμάτων, ὅταν πρόκειται περὶ ἐρεύνης, περὶ ἐκπαιδευτικῶν προβλημάτων, πρέπει τὸ Συμβούλιον νὰ ἔχῃ μεγαλυτέραν ὁμοιογένειαν καὶ νὰ εἶναι πολυαριθμότερον διὰ νὰ ἔρχωνται καὶ οἱ ἄνθρωποι τῶν ἐπαρχιῶν δηλαδὴ οἱ γενικοὶ ἐριθεωρηταὶ κλπ. ὥστε νὰ ὑπάρχῃ μεγαλυτέρα ἐπαφή. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου πρέπει νὰ ρυθμισθῇ κατ' ἄλλον τρόπον. Δὲν ὑπάρχει κἂν ἀνάγκη τοῦ ἑνὸς μηνός. Δύναται νὰ συνέρχεται καὶ νὰ ἀποφασίζῃ ἐντὸς 5 ἢ 6 ἡμερῶν ἢ τὸ πολὺ μιᾶς ἑβδομάδος.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Εἰμεθα οὐσιαστικῶς σύμφωνοι, οὔτε κατ' ἔτος ἀλλὰ κατὰ διετίαν.

Ὁ κ. *Δ. Παπαναστασίου* συνεχίζων λέγει ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐφαρμοστέαι, παράγμα τὸ ὁποῖον θὰ προσέδιδεν εἰς αὐτὸ μεγαλύτερον κῦρος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰδίκευσιν ἡ ὁποία γίνεται εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον, αὕτη ἐκ πρώτης ὄψεως εἶναι ὠφέλιμος. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ μερικοὶ ἐνδοιασμοί. Διότι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ ἀσκήσουν τὰ διοικητικὰ ἔργα δὲν εἶναι οἱ ἀνώτεροι ἀπὸ ἀπόψεως θέσεως καὶ ἡ κανότητος, διότι δὲν ὑπάρχουν πρόσωπα. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἓν μειονέκτημα. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ γνωμοδοτικὸν συμβούλιον τοῦτο δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτελῆται ἀπὸ μόνιμον προσωπικὸν πλὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Παιδείας ὁ ὁποῖος βέβαια εἶναι ὁ σπουδαιότερος. Διότι θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ πόθος τοῦ παιδαγωγοῦ εἶναι νὰ εἶναι διδάσκαλος καὶ ὄχι νὰ εἶναι ἐπιτελής, καὶ νὰ προετοιμάζῃ νομοσχέδια. Ὡς πρὸς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον φοβεῖται ὅτι ὅπως γίνεται θὰ ἔχωμεν πολὺ συχνὰς μεταβολάς. Ἐὰν ἡ ἀποκέντρωσις ἦτο εὐρυτέρα φρονεῖ ὅτι θὰ ἦτο εὐκολώτερον τὸ ἔργον τοῦ κεντρικοῦ συμβουλίου. Ὡς πρὸς τὰ τοπικὰ συμβούλια νομίζει ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ μετέχῃ καὶ ἕνας ἀντιπρόσωπος τοῦ Κράτους, δηλαδὴ θὰ ἐπροτιμοῦσε νὰ μετέχουν αὐτῶν ὁ ἐπιθεωρητής, ὁ γυμνασιάρχης καὶ ἕνας ἀντιπρόσωπος τοῦ Κράτους.

Ὁ κ. *Π. Τσαλδάρης* λέγει ὅτι τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια φαίνεται ὅτι ἔγιναν ὑπὸ κακὸν ἀστερισμόν, διότι καὶ τὰ προηγούμενα ἦλθαν εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν ἠπείγετο ἡ Κυβέρνησις νὰ τὰ ψηφίσῃ. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸ ὑπὸ κρίσιν Νομοσχέδιον. Ἂν ἤθελον νὰ συναγάγω συμπεράσματα θὰ ἔλεγον εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ μὴ σπεύσῃ εἰς τὴν μεταρρύθμισιν αὐτὴν, διότι καὶ τὰ ἄλλα νομοσχέδια τὰ ψηφισθέντα δὲν ἐφηρμόσθησαν ἀκόμη, καὶ ὄχι μόνον ταῦτο, ἀλλ' ἔφεραν μίαν ἀναστάτωσιν. Τὸ ἴδιο φοβοῦμαι καὶ μὲ τὸ παρὸν νομοσχέδιον καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὅτι γεννᾶται ἡ ἐντύπωσις ὅτι δὲν μεριμνῶμεν περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ περὶ τῆς ψηφίσεως νόμων καὶ τῆς δημιουργίας μεριμνῶν θέσεων. Δὲν εἶμαι τῆς γνώμης, ὅτι ὁ νόμος πρέπει νὰ δημιουργῆται διὰ νὰ παράσχῃ μίαν εὐχέρειαν. Φρονῶ τοὐναντίον ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρξῃ πρῶτον ἡ πραγματικὴ κατάστασις καὶ κατόπιν νὰ ἔλθῃ ὁ νόμος. Δὲν δύναμαι αὐτὴν τὴν ὥραν νὰ εἰσέλθω εἰς ἐξέτασιν τῶν διαφόρων διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου Γενικῶς ὅμως δὲν εὑρίσκω ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο θὰ ἐκπληρώσῃ κανένα προορισμόν. Τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἀπὸ 42 ἄτομα, ἀλλὰ ποία θὰ εἶναι ἡ ἑνότης ἐν τῇ καθ' ὅλου ἐκπαιδεύσει, ἀφοῦ οὔτε κἂν ἡ καθόλου ἐκπαίδευσις δὲν συγκεντροῦται εἰς ἕνα Ὑπουργεῖο; Δὲν φρονῶ ὅτι ἡ συγκέντρωσις αὕτη θὰ γίνῃ διὰ τοῦ Συμβουλίου. Τί θὰ δύναται π.χ. νὰ συμβάλῃ ἡ συζήτησις τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν γεωργίαν; Διὰ τοῦ νομοσχεδίου δὲν γίνεται τίποτε ἄλλο παρὰ μία μεταβολὴ εἰς τὸ ὑπάρχον Συμβούλιον τὸ ὁποῖον αὐξάνεται καὶ διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, διότι τὰ ἔργα αὐτοῦ θὰ εἶναι τὰ ἴδια μὲ τὰ ἔργα τοῦ νῦν ὑπάρχοντος Συμβουλίου. Μεταβάλλομεν διὰ τοῦ νομοσχεδίου τὴν διοίκησιν εἰς τὴν ὁποίαν δίδομεν τὴν ἰδίαν πραγματικὴν κατάστασιν. Ἐφόσον, συνεπῶς, δὲν βλέπω μίαν νέαν κατάστασιν τὸ νομοσχέδιον τὸ θεωρῶ περιττόν. Εἶναι δὲ περιττὸν καὶ δι' ἕνα ἄλλον λόγον. Λέγομεν ὅτι θὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν ἀποκέντρωσιν καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, διατί μεταβάλλομεν σήμερον τὴν διοίκησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀφοῦ ὅταν θὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν ἀποκέντρωσιν θὰ κάμωμεν ἄλλην διοίκησιν; Τὸ νομοσχέδιον δὲν κάμει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἐπιφέρῃ δαπάνας. Ἐνῶ ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι ἂν τὰ πρόσωπα ποὺ ἔχομεν σήμερον ἐν τῇ διοικήσει τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐργασθῶσι περισσότερον θὰ ἐκπληρώσουν τὸν σκοπὸν των ἄνευ μεταβολῆς. Ἂς ἀναμείνωμεν συνεπῶς τὴν μεταβολὴν τῆς καταστάσεως καὶ τότε κάμνομεν ἄλλην διοίκησιν.

Συνεχίζων παρατηρεῖ ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποκέντρωσιν τὸ νομοσχέδιον ἔχει ἐλαττωματικότητα, διότι παρέχει ὅλην τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν Ὑπουργόν. Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τελευταίον ἐδάφιον ἀναγράφεται ὅτι οἱ ὑπηρετήσαντες ἐπὶ 8 ἔτη τμηματάρχαι διορίζονται ἐπαιδ. Σύμβουλοι. Φρονῶ ὅμως ὅτι οἱ ὑπάλληλοι δὲν εἶνε τὰ κατάλληλα ὄργανα, διότι εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ εἶναι οὔτε καθηγηταί, οὔτε διδάσκαλοι. Ἐπίσης εἰς τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον μετέχουν ὅλοι οἱ Διευθυνταὶ τοῦ Ὑπουργείου εἰς τρόπον ὥστε εἶνε δυνατὸν οἱ 4 διευθυνταὶ καὶ εἰς ἄλλος νὰ ἀποτελέσουν τὸ Συμβούλιον. Ποῦ εἶναι συνεπῶς ἡ ἀποκέντρωσις; Κατόπιν εἶναι ἡ διάταξις ὅτι οἱ τμηματάρχαι ἀποστέλλονται εἰς ἐπιθεωρήσεις ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ἀποστέλλωνται οἱ σύμβουλοι.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύνθεσιν τοῦ Συμ-

διασκέψει, ἐξ ὑπὸ τῶν ἀπεσταλμένων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ δώδεκα ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς τελευταίους, νὰ ἐκπροσωπῶσι τὰ ὀκτὼ σπουδαιότερα κράτη ὑπὸ ἔποψιν βιομηχανικῆς ὀργανώσεως.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καθορίζει τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν Συνελεύσεων τῆς Διεθνοὺς Συνδιασκέψεως τῆς Ἐργασίας καὶ ἐπιβλέπει ἐπὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἑκάστοτε λαμβανομένων ἀποφάσεων.

Ἱδρυθὲν ἐν Γενεύῃ, ἕδρα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Ἐργασίας ἔχει ἐπὶ κεφαλῆς του ἕνα Διευθυντήν. Πρὸ δέκα ἐτῶν ἐξασφαλίζει τὴν διεύθυνσιν ὁ κ. Ἀλβέρτος Τωμᾶ, πρώην Ὑπουργὸς ἐν Γαλλίᾳ. Τὸ προσωπικὸν περιλαμβάνει ὑπαλλήλους ἀνήκοντας εἰς 35 διαφορετικὰς ἐθνικότητας.

Τὸ Γραφεῖον διαιρεῖται εἰς τρία μεγάλα τμήματα: 1) Ἓν διπλωματικὸν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνατίθησαν αἱ ἐπίσημοι σχέσεις μετὰ τῶν κυβερνήσεων διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν συνελεύσεων τῶν διαφόρων Συνδιασκέψεων, ἡ παρακολούθησις τῶν σχετιζομένων μὲ τὰς ἐπικυρώσεις τῶν Συμβάσεων ζητημάτων καὶ ἡ κατεργασία νομοσχεδίων συμφώνως μὲ τὰς ἑκάστοτε Συστάσεις. Ἓν τμῆμα Ἐπιστημονικῶν ἀναζητήσεων, ὅπερ διενεργεῖ τὰς μεγάλας διεθνεῖς ἐρεύνας καὶ περιλαμβάνει τὰς ὑπηρεσίας τῆς στατιστικῆς, ἐργατικῆς νομοθεσίας, τῆς ἀνεργίας, τῆς βιομηχανικῆς ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας, τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλειῶν, τῆς γεωργίας, τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως κτλ. 3) Καὶ ἓν τμῆμα Σχέσεων καὶ πληροφοριῶν ὅπερ εὑρίσκεται ἐν ἐπαφῇ μὲ τὰς ὀργανώσεις ἐργατῶν, ἐργοδοτῶν, συνεταιρισμῶν κ.τ.λ.

Τὸ Γραφεῖον ἔχει βιβλιοθήκην ἥτις διαθέτει μέχρι τῆς στιγμῆς 250.000 τόμους, ἓν τμῆμα δημοσιευμάτων ἰσοδυναμοῦν μὲ ἀληθῆ ἐκδοτικὴν ἐπιχείρησιν.

Ἀποτελεῖ, τοῦτο, ταὐτοχρόνως ἓν ἐργαστήριον ὅπου προετοιμάζεται ἡ Διεθνὴς ἐργατικὴ νομοθεσία καὶ ἓν ἀξιόλογον κέντρον πληροφοριῶν διὰ πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν ζητήματα.

βουλίου λέγει ὅτι τὰ μέλη πρέπει νὰ εἶναι μὲ ὡρισμένην θητείαν διότι ὁ σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου εἶναι νὰ παρακολουθοῦν τὴν ἐκπαιδευτικὴν κίνησιν καὶ διὰ τῆς ὡρισμένης θητείας ἐπέρχεται μία ἀλλαγὴ εἰς τρόπον ὥστε θὰ προσκομίζεται ὅλη ἡ πεῖρα τὴν ὁποίαν θὰ ἔχουν σχηματίσει ἐκ τῶν διαφόρων ἐπιθεωρήσεων, ἡ δὲ ἀναλλαγὴ αὕτη τοῦ Συμβουλίου νὰ γίνεται τμηματικῶς. Ἐν τέλει λέγει ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησεν ὁ κ. Καλαντζάκος ἐπέρχεται πράγματι μία μεγάλη ἀδικία εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον. Ὡς εἶναι συντεθειμένον τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο κατηγορίας τοὺς ἐν ἀποσπάσει διὸ μίαν θητίαν καὶ τοὺς ἐναλλασσομένους διὰ μίαν διετίαν. Τώρα παύονται οἱ ἐν ἀποσπάσει καὶ μονιμοποιοῦνται οἱ ἐναλλασσόμενοι, τοῦτο εἶναι ὄχι μόνον ἄδικον ἀλλὰ ἔχει καὶ τὴν ἐλαττωματικότητα ὅτι οἱ ὑπάλληλοι δὲν θὰ ἔχουν πεποίθησιν ὅτι ἔχουν καλὴν διοίκησιν. Πάντως λέγει καταλήγων συνιστῶ ὅπως ἡ Κυβέρνησις μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ψῆφισιν τοιούτου νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον μετ' ὀλίγον καιρὸν θὰ εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ τροποποιήσῃ.

Ὁ κ. *Γ. Παπανδρέου* (Ὑπουργὸς Παιδείας) λέγει ὅτι ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος συνέστησε τὴν ἀναβολὴν τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου διότι φρονεῖ ὅτι δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πραγματικότητα. Ἡμεῖς ἔχομεν ὅλως διάφορον γνώμην, κατ' ἀρχὴν ἡ ἰδέα τοῦ θεσμοῦ τῆς ἑνότητος τῆς διοικήσεως εἶναι ἀνάγκη, δὲν ἔπρεπε δὲ τὸ συμβούλιον τοῦτο νὰ ἀποξηρανθῇ μόνον μὲ τὰ ὑπηρεσιακὰ ὄργανα, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ ζωογονηθῇ καὶ μὲ ἄλλα μέλη καὶ διὰ τοῦτο θεσπίζομεν τὴν σύνθεσιν αὐτοῦ διὰ τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ νομοσχεδίῳ μελῶν, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι οἱ φορεῖς τῶν ἀντιλήψεων τῶν διαφόρων κλάδων. Τὸ νομοσχέδιο δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα προχειρότητος ὡς ἐλέχθη, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀποτέλεσμα μακρᾶς μελέτης.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν). Εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ διορίσῃ εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον καὶ ἀξιωματικὸν ἀκόμη.

Γ. Παπανδρέου. (Ὑπουργὸς Παιδείας). Καὶ διὰ τοῦ νομοσχεδίου διὰ τὰ πέντε μέλη δὲν ὁρίζονται προσόντα διὰ νὰ δύναται ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἐκλέξῃ κατὰ βούλησιν. Ἡ φιλοσοφία ἐπὶ ὅλων τῶν ζητημάτων εἶναι ὑπόθεσις ἐλευθέρου πνεύματος μὲ τὸ ὁποῖον ζωογονεῖται τὸ ὑπηρεσιακὸν τοιοῦτον. Δὲν νομίζω ὅτι ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ σύνθεσις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου εἶναι κατακριτέαι Συνεχίζων λέγει ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ καθορίσῃ τὰ γενικὰ ζητήματα διὰ τὰ ὁποῖα θὰ γίνωνται γενικαὶ συνεδριάσεις καὶ τὰ εἰδικὰ τοιαῦτα. Ὡς πρὸς τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον ἀποτελεῖ κοινὴν συνείδησιν ὅτι τοῦτο νοσεῖ καὶ ἡ μεταρρύθμισις αὐτοῦ εἶναι ἀνειγκαία. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον δὲν νομίζω ὅτι αἱ διατυπωθεῖσαι παρατηρήσεις εἶναι βάσιμοι.

Ὡς πρὸς τὸ περιφερειακὸν Συμβούλιον ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶπεν ὅτι δὲν ἀνταποκρίνεται τοῦτο εἰς τὴν ἀποκέντρωσιν καὶ ὅτι ὁ Ὑπουργὸς ἔχει ὅλην τὴν ἐξουσίαν. Δὲν ἔχει δίκαιον εἰς τοῦτο, διότι τὸ Νομοσχέδιον εἶναι ἀποκεντρωτικόν. Συνεχίζων ἀναφέρει τὴν σύνθεσιν τοῦ περιφερειακοῦ Συμβουλίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Ὅσον ἀφορᾷ λέγει τὴν θητείαν. ἢ τὴ μονιμότητα τοῦ Συμβουλίου, κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς μονιμότητος. διότι φρονεῖ ὅτι μὲ τὸν χωρισμὸν ἐστερήθη τὸ Συμβούλιον ἑνὸς μέρους τοῦ κύρους του, ἂν δὲ τώρα στερηθῇ καὶ τῆς νομιμότητος θὰ στερηθῇ τελείως τοῦ κύρους του. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς δύο ἐξ ἀποσπάσεως Συμβούλους λέγει ὅτι θὰ ταὐτισθῇ ἡ τύχη τον μὲ τὴν τύχην τῶν ἄλλων.

Μεθ' ὃ περατωθείσης τῆς συζητήσεως γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη τὸ νομοσχέδιον «περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως», ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Τυπώνεται
στοῦ Κ. Σ. Παπαδογιάννη
Φαρρῶν 41β Ἀθῆναι

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Στὸ τελευταῖο τῆς φύλλο ἡ «Ἐκπαιδευτικὴ» ἀσχολεῖται σὲ δυό της ἄρθρα μὲ τὰ ἐκπαιδευτικὰ τῆς περιφερείας Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ πολὺ τεχνικὰ τὰ χάλια καὶ τὴν κακοδαιμονία ποὺ βρῆκε τὴν περιφέρεια αὐτή, ἀπ' τὸν καιρὸ ποὺ ἦρθε ὁ Μεσίας, τὰ φορτώνει στὴν καμποῦρα ἄλλων.

Καὶ συγκεκριμένα: Στὸ πρῶτο της ἄρθρο βρίζει ἕναν παλαίμαχο δάσκαλο ποὺ ἔκανε καὶ 8 ὁλόκληρα χρόνια ἐπιθεωρητὴς στὶς νέες χῶρες καὶ ὁ ὁποῖος θἀνήνταν ὑποψήφιος αἰσετὸς Σύμβουλος δὲν πῆρε μονάχα τὴ δική του ψῆφο. Ἀλλὰ τόσους δσους εἶχε ὁ πρῶτος δικός της ὑποψήφιος. Λέγει δὲ ὅτι ὁ δάσκαλος αὐτὸς ζητᾷ τὴν ἐξόντωσιν συναδέλφων του ποὺχαν τὸ θάρρος τῆς γνώμης των γιὰ τὰ ὀργανωτικά τους καὶ ὄχι γιὰ ἄλλο τίποτα παρὰ γιατὶ οἱ ἀπ' τὸ Κέντρο (μαλιαροκομμουνιστὲς) τοὔδωκαν τὴν ὑπόσχεση ὅτι θὰ τὸν κάνουν ἐπιθεωρητή. Μὰ πρὸς θεοῦ. Πότε ἐπὶ τέλους θὰ πάψῃ νὰ διαστρεβλώνεται ἡ ἀλήθεια: Τίνων συναδέλφων τὴν ἐξόντωση ἐζήτησε ὁ ἐν λόγῳ συνάδελφος; Εἶναι ἀλήθεια ὅτι αὐτὸς ὑπηρετῶν στὴ Θράκη ἀπὸ τοῦ 1919 ἄλλοτε μὲν ὡς δάσκαλος ἄλλοτε δὲ ὡς ἐπιθεωρητὴς οὐδέποτε οὔτε ὑπάρχει καμμιὰ τέτοια περίπτωση νἄχη ζητήσει αὐτὸς τὴν ἐξόντωση ἔστω καὶ ἑνὸς συναδέλφου του. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα ἀπὸ ὅπου πέρασε, πάντοτε τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ὁμόνοια εἶχε γιὰ ἔμβλημά του. Ἀλλὰ βέβαια, αὐτὴ τὴ φορὰ ἀντιστάθηκε στὶς ὑποψυλες καὶ συκοφαντικὲς ἐνέργειες μερικῶν πρακτόρων τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς» ποὺ σκοπὸν ἔχουν ὄχι νὰ ὑψώσουν τὸ πραγματικὸν φρόνημα τῶν διδασκάλων ἀλλὰ νὰ σπείρουν τὴ διχόνοια καὶ τὸ μῖσος μεταξύ των. Εἶναι δὲ ἐπίσης ἀλήθεια ὅτι ὅσοι δασκάλοι ἐνδιαφερθοῦν τὴ γιὰ νέα Ὁμοσπονδία καὶ προσπαθοῦν μὲ ψεύτικες ρουκέτες να φανοῦν στὰ μάτια τοῦ κόσμου ὅτι αὐτοὶ εἶναι σωτῆρες τῆς ἀνθρωπότητας, ὅτι αὐτοὶ βαστοῦν τὸ Ἐθνικὸ φρόνημα ψηλὰ καὶ ὅτι ἂν μείνῃ στὰ χέρια τῶν ἄλλων ποὺ δὲν τοὺς ἀκολουθοῦν στὶς ἰδέες των, πάει χάθηκε ἡ θρησκεία, ἡ οἰκογένεια, ἡ τιμή, τὸ δίκαιον, κι' ὅτι ἄλλο μπορεῖς νὰ φαντασθῇς. Σ' αὐτὰ εἶνε οἱ πραγματικοὶ δασκάλοι ἂν καὶ εἶνε λίγοι, μὰ πολὺ λίγοι ποὺ μποροῦν καὶ στὰ δάχτυλα νὰ μετρηθοῦν κιἂν ἐξετάσῃς καὶ τὶς πράξεις των θὰ δῇς ὅτι αὐτοὶ ἀκριβῶς φτιάνουν, ὅμως τὰ ἀντίθετα ἀπ' ὅτι διακηρύττουν.

Γιατὶ λοιπὸν ἡ «Ἐκπαιδευτικὴ» νὰ μὴν ἐξετάζῃ ἠρεμότερα τὰ πράγματα ὁπότε θἄβλεπε ὅτι τὴν ἐξόντωση (ἂν ὑπάρχει τέτοιο πρᾶγμα) τὴν ἐδημιούργησαν μερικοὶ μόνοι των εἰς βάρος των! Ἢ ἔχει τὴ γνώμη ὅτι μονάχα στοὺς πράκτοράς της ἐπιτρέπεται καὶ δίδεται τὸ δικαίωμα νὰ ἐξοντώνουν ἄλλους συναδέλφους μετερχόμενοι ὄχι καὶ πολὺ τιμητικὰ μέσα, ὅταν δὲ στραφῇ ἐναντίον των ἡ δικαιοσύνη (γιατὶ περὶ δικαιοσύνης πρόκειται ἐνταῦθα καὶ ὄχι ὅπως γράφει ἡ «Ἐκπαιδευτικὴ» γιὰ νὰ συσκοτήσῃ τὰ πράγματα περὶ ἐξοντώσεως) τότε τοὺς κακοφαίνεται καὶ ἀρχίζουν τὶς θρυσιὲς καὶ τὶς ἀπειλές;

Συλλυπούμεθα τὴν «Ἐκπαιδευτικὴ» ποὺ δυστυχῶς ἐξακολουθεῖ νὰ δραματίζεται καὶ δὲν ἔχει ἀντιληφθῇ ἀκόμα τὴν πραγματικὴ κατάσταση καὶ μάλιστα ὕστερα ἀπὸ τόσα μαθήματα ποὺ ἔχει πάρει.

Ἐξακολουθῶντας σὲ δεύτερο ἄρθρο της ἐπιτίθεται λάβρα ἐναντίον τοῦ κ. Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Θράκης ὅτι δῆθεν κι' αὐτὸς ὑπακούων σὲ συκοφαντικὲς εἰσηγήσεις, ἀπέσπασε στὸ τέλος τῆς χρονιᾶς ἕναν συνάδελφο ὄχι γιὰ ἄλλο λόγο παρὰ γιατὶ ὁ συνάδελφος αὐτὸς ἔτυχε νἄνε ἀντίθετος μὲ τὶς γλωσσικὲς πεποιθήσεις του. Στὴν περιφέρειά μας εἶνε καὶ ἄλλοι δασκάλοι ἀντίθετοι μὲ τὶς πεποιθήσεις τοῦ κ. Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ καὶ ὅμως κανένα δὲν πείραξε μὰ οὔτε καὶ πιστεύομε νὰ θελήσῃ ποτὲ νὰ πειράξῃ. Πῶς ὅμως κ' ἐδῶ ἡ «Ἐκπαιδευτικὴ» ἐθεώρησε ἔγκλημα καθοσιώσεως μιὰ ἀπόσπαση τοῦ κ. Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ στὸ τέλος τοῦ Σχολ. ἔτους καὶ δὲ ρίχνει τοὺς κεραυνούς της νὰ κατακάψῃ ἄλλους ποὺ καθὼς ἄρχισαν ἀπ' τὴν ἀρχὴ τῆς χρονιᾶς ν' ἀποσποῦν δὲν ἔπαυσαν μὰ οὔτε ἔχουν φαίνεται σκοπὸ νὰ παύσουν ὄχι τώρα ποὺ εἶναι τὸ τέλος τοῦ Σχολ. ἔτους ἀλλὰ τὴ φορὰ πῶχουν νὰ ἐξακολουθήσουν καὶ μετὰ τὸ τέλος της ν' ἀποσποῦν; Ἂν ποῦμε ὅτι ὑπάρχουν στὴν περιφέρειά μας πολλοὶ συνάδελφοι, ἴσως οἱ περισσότεροι) ποὺ δὲν ξέρουν ἀκόμα ποιὰ εἶναι καὶ ποιὰ θἄνε ἡ ὁριστική τους θέση δὲν θὰ μᾶς πιστέψουν ἴσως. Κι' ἂν ποῦμε πάλι ὅτι προχ[ὲς ἀκόμα σὲ μιὰ μέρα στάλθηκαν σ' ἕνα σχολεῖο τρεῖς καὶ τέσσαρες τηλεγραφικὲς ἀποσπάσεις κι' ἀμέσως πάλι ἀνεκλήθησαν) τοὺς λίγους πρέπει νὰ τοὺς ξέρει ἡ «Ἐκπαιδευτικὴ» τότε θὰ φανοῦμε στὰ μάτια της τερατολόγοι! Σ' αὐτοὺς ἐπιτρέπεται ται κατὰ τὴν «Ἐκπαιδευτικὴ» νὰ φτιάνουν ὅτι θέλουν, σ' ἕναν ὅμως Γεν. Ἐπιθεωρητὴν δὲν ἐπιτρέπεται γιὰ τὸ συμφέρον τῆς Ἐκπαιδεύσεως ν' ἀπομακρύνῃ ἕναν ταραξία, ἕνα ποὺ τίποτε δὲν ἔκαμε ἄλλο παρὰ νὰ σπείρῃ τὸ μῖσος καὶ τὴ διχόνοια μεταξὺ τῶν συναδέλφων του καὶ σὰ γυναῖκα νὰ στέλῃ ἀπειλητικὲς ἐπιστολὲς σὲ δασκάλους ὅτι θὰ τοὺς κανονίσῃ ἂν δὲν συμμορφωθοῦν μὲ τὶς ἰδέες του.

Πράδο στὴν «Ἐκπαιδευτικὴ»: Πολὺ ὥμορφα ξέρει νὰ ὑποστηρίζῃ τοὺς πράκτορές της.

Ἐντολῇ Διοικητ. Συμβουλίου
Ὁ Πρόεδρος
Δ. Σεϊτανίδης

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
ΤΡΙΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ Γ' ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΚΟΖΑΝΗΣ

ΛΑΪΚΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

1) Καθιέρωσις τῶν γεωργικῶν μαθημάτων εἰς τὰς δύο τελευταίας τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

2] Καθιέρωσις τῆς διδασκαλίας γεωργικῶν μαθημάτων εἰς τὸν Σ'ρατόν.

3] Μεταρρύθμισις τῶν Κλασσικῶν γυμνασίων κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ ἐξυπηρετοῦνται οἱ γεωργικαὶ ἀνάγκαι πρὸς προαγωγὴν τῆς Γεωργίας. 4] Ἵδρυσις λειτουργία τῶν κατωτέρω γεωργικῶν σχολείων 5] Τὴν σύστασιν μεταβατικῶν γεωργικῶν σχολείων. 6] Καθιέρωσις κατὰ τὰς διακοπὰς μαθημάτων τὸ ὁποῖα νὰ παρακολουθοῦν οἱ διδάσκαλοι καὶ ἐπιθεωρητὰι τῆς περιφερείας ὑποχρεωτικῶς διὰ ν' ἀντ μετωπισθῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ ζήτημα τῆς μορφώσεως τοῦ προσωπικοῦ. 7] Λειτουργία τῶν Κυρ. Γεωρ. Σχ. πρὸς τοῦτο δέον τὸ καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιμίσθιον τοῦ δημ]λου νὰ κ ιτοβληθῇ παρὰ τοῦ Κράτους.

8] Ὑποχρεωτικὴ φοίτησις εἰς τὰ Κυρ.ακὰ Γεωργ.Σχολεῖα ὅλων ἀποφοίτων τοῦ Δημοτ. σχολείου τῶν μὴ ἐκπληρωσάντων τὴν Στρατιωτ ὑποχρέωσιν καὶ προαιρετικὴ δι' ὅλους τοὺς ἄλλους γεωργούς. Ἡμέρα διδασκαλίας διὰ τὰ Κυριακὰ γεωργικὰ σχολεῖα νὰ ὁρίζηται ὑπὸ τοῦ Κοινοτ. Συμβουλίου καὶ τοῦ Δ ιδασκάλου βάσει τῶν τοπικῶν συνθηκῶν. 9] Ἵδρυσις σχολείων ὅπου δὲν ὑπάρχουν. Προαγωγὴ τῶν σχολείων μὲ ἀναλογίαν 40 μαθητὴν κατὰ διδάσκαλον καὶ συμλήρωσις χηρευουσῶν θέσεων διὰ δι]λων τοῦ νομοῦ. 10] Μετατροπὴ τῶν ὀφισταμένων Ὀρφανοτροφείων ἐν τῷ Νομῷ εἰς κατώτερα Γεωργικὰ σχολεῖα καὶ τὴν ὑπαγωγὴν τούτων εἰς τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας. 11] Ἵδρυσις νυκτερινῶν σχολείων πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ. 12] Καθιέρωσις ὑποτροφιῶν διὰ τοὺς ἱκανοὺς καὶ ἀπόρους μαθητὰς πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν των εἰς μέσα καὶ ἀνώτερα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα. 13] Ὁλοκλήρωσις τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

ΜΟΛΙΣ ΕΞΕΔΟΘΗ

Α. Δ. ΣΙΔΕΡΗ
Καθηγητοῦ τῆς Πολιτ. Οἰκονομίας
παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Γεωπονικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Βιβλίον χρησιμώτατον διὰ κάθε δημοδιδάσκαλον.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Α') Ἄμεσος φορολογία.— α) Φορολογία καθαρᾶς προσόδου.— β) Φορολογία ἀκαθαρίστου προσόδου. (Φόροι πληρωνόμενοι εἰς τὰ Ταμεῖα καὶ φόροι πληρωνόμενοι εἰς τὰ Τελωνεῖα). — γ) Φορολογία γεωργικοῦ κεφαλαίου.

Β') Ἔμμεσος ἐπὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων φορολογία.—α) Φόρος τοῦ οἴνου. — β') Τέλη ἐξαγωγῆς γεωργικῶν προϊόντων.

Γ') Πρόσθετος φορολογία.— α) Πρόσθετοι δημόσιοι φόροι.— β) δημοτικὴ φορολογία. — γ') Λοιποὶ πρόσθετοι φόροι.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 50.

Ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχ. τελῶν ἅμα τῇ λήψει τοῦ ἀντιτίμου διὰ ταχ. ἐπιταγῆς.
Ἀπευθύνεσθε: Τυπογραφεῖον Κ. Παπαδογιάννη, Φαρρῶν 41, Ἀθῆναι.
κ—3

ΝΕΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΝΕΚΡΑΙ ΑΞΙΑΙ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Τὰ σχολεῖα ἐν Γαλλίᾳ.— Τάσεις πρὸς ἐκπαιδευτικὰς μεταρρυθμίσεις.— Ἡ δυστυχία τῆς νεότητος.— Ἄχρηστος μάθησις.— Ἡ σχέσις σχολείου καὶ ζωῆς.

ΑΡΘΡΟΝ ΕΙΔΙΚΟΥ

Ἡ ἰδέα μιᾶς γενικῆς παιδαγωγικῆς μεταρρυθμίσεως κυοφορεῖται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν Γαλλίᾳ, εἶναι δὲ γνωστόν, ὅτι ἔχει συσταθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Ἐπιτροπὴ ἐκ παιδαγωγῶν, ἰατρῶν καὶ λογίων, πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς νεότητος ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ φόρτου τῆς μαθήσεως. Διότι σκοπὸς τῆς μελετωμένης μεταρρυθμίσεως εἶναι κυρίως ἡ ἁπλοποίησις τοῦ προγράμματος τῆς διδασκομένης ὕλης καὶ ἡ ἀναθεώρησις τοῦ συστήματος τῶν ἐξετάσεων. Ὁ πρύτανις τῆς Ἀκαδημίας ἐξεφράσθη μάλιστα ἐσχάτως δριμύτατα ἐναντίον τοῦ baccalaureat τοῦ πρώτου ἀκαδημαϊκοῦ βαθμοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπευθύνουν δεκάδες χιλιάδων νεαρῶν Γάλλων καὶ Γαλλίδων. Τὸ κατηγορητήριόν του ὑπῆρξε δριμύτατον: ἀναρμοδιότης ἐξετάσεως, ἀδικία εἰς τὴν βαθμολογίαν, ἀπάτη ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν. Καὶ τὸ κατηγορητήριόν του δὲν ἐτελείωσε μὲ αὐτά. Καταφέρθη καθ' ὅλης τῆς γαλλικῆς διανοήσεως ὡς ὑπευθύνου τῆς ὑπερφορτόσεως τῶν μαθητῶν καὶ διεκήρυξεν ὅτι τὰ θέματα τῆς διδασκαλίας εἶναι νεκρὰ ἄσκοπα ἀμβλύνουν τοὺς νεαροὺς ἐγκεφάλους. Ἀλλ' ὁποιος γνωρίζει μὲ ποῖον «τέμπο» προχωρεῖ συνήθως ἐν Γαλλίᾳ κάθε ἀναμορφωτικὴ ἐργασία ἠμπορεῖ νὰ εἶναι βέβαιος, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ συνεδριάζῃ καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν, ὅπως τώρα, καὶ οἱ χρονογράφοι νὰ σχολιάζουν τὰς ἀνακοινώσεις της, χωρὶς ἐν τῷ μεταξὺ νὰ μεταβληθῇ τίποτε ἀπολύτως εἰς τὴν σύστασιν καὶ εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν γαλλικῶν σχολείων. Φυσικά, εὔκολα ἠμπορεῖ νὰ λέγεται, ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ γνωρίζῃ κάθε Γάλλος τὰς χρονολογίας τῆς ἱστορίας τοῦ bon roi Dacobert καὶ τῶν Μεροβιανῶν βασιλέων, καὶ ὅτι εἶναι καθαρὰ παραφροσύνη ν' ἀπαιτῆται ἀπὸ ἕνα κοριτσάκι δώδεκα χρονῶν, ὄχι μόνον ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ὀνομάτων τῶν ἐνενήκοντα νομῶν τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ καὶ ἡ ἰχνογράφησίς των μετὰ τῶν ποταμῶν καὶ τῶν ὀρέων των. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ. Τὰ μαθηματικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα δίδονται εἰς τοὺς ἐφήβους πρὸς λύσιν, εἶνε τόσον σατανικῶς περίπλοκα, ὥστε συνήθως, οἱ καλούμενοι εἰς βοήθειαν γονεῖς ἢ ὥριμοι συγγενεῖς τοῦ μαθητοῦ καὶ φίλοι, δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὰ λύσουν, μολονότι δύνανται νὰ ἀποδείξουν ὅτι διήνυσαν ἐπιτυχῶς τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ βίου των. Ἡ ἀνικανότης των αὐτὴ δὲν ἐπαυξάνει φυσικὰ τὸ κῦρος των ἀπέναντι τῶν παιδιῶν των, καὶ τὸ κῦρος αὐτὸ ἂν θεωρεῖται τυχὸν ἀξίωσις «ἀσυγχρόνιστος», εἶναι ὅμως ὁπωσδήποτε ἀναγκαῖον. Τέλος, μ' ἕνα λόγον, ὁ ποιος ἔχει καιρὸν νὰ παρακολουθήσῃ τὰ καθημερινὰ μαθήματα τῶν σχολείων, καὶ νὰ ἀποστηθίσῃ μαζὶ μὲ τὰ παιδιὰ ὁλοκλήρους σελίδας ἀρχαίας γαλλικῆς πρόζας, μερικὰ κεφάλαια τοῦ Λιβίου, γεωμετρικὰ θεωρήματα καὶ ἀποδείξεις, ἱστορίαν τῶν σταυροφοριῶν κλπ., ἀκολούθως δὲ ἔβγῃ ἔξω, εἰς τὴν παρισινὴν ζωήν, ἡ ὁποία ἀναμένει τοὺς νέους καὶ τὰ κορίτσια, καὶ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ζήσουν τὰ παιδιὰ αὐτά, τότε ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τῆς ζωῆς αὐτῆς καὶ τῆς ἀσκόπου ἐκείνης μαθήσεως κάμνει ἐντύπωσιν καθαυτὸ τρομακτικήν.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἀναφέρομεν τὴν κατάστασιν τῶν γαλλικῶν σχολείων ἀκριβῶς ἐπειδὴ ὑπενθυμίζει καταπληκτικῶς τὴν δυστυχίαν τῶν Ἑλλήνων μαθητῶν. Εἰς σφριγῶντα νεῖα, παρέχεται νεκρὸν ὑλικὸν μαθήσεως. Αὐτὸ καταντᾷ οἰκτρὸς παραλογισμός, ἀλλὰ μολονότι ἀναγνωρίζεται ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ριζικὴ μεταρρύθμισις, ἐν τούτοις, ὅπως ἐν Ἑλλάδι οὕτω καὶ ἐν Γαλλίᾳ, τὰ καθεστῶτα παραμένουν ἀναλλοίωτα καὶ ἡ κατάστασις χειροτερεύει ὁσημέραι. Κάθε δάσκαλος παραδέχεται, ὅτι ὁ φόρτος τῆς διδακτικῆς ὕλης πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ, μὲ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι τοῦτο θὰ γίνῃ εἰς βάρος τῶν ὑπὸ τῶν συναδέλφων του διδασκομένων μαθημάτων, ὄχι τοῦ ἰδικοῦ του. Ὡς πρὸς αὐτὸ ἀπαιτεῖ περισσοτέρας ὥρας, περισσοτέραν οἰκιακὴν ἐργασίαν τοῦ μαθητοῦ, μάχεται μάλιστα, εἴτε περὶ συντάξεως πρόκειται, εἴτε περὶ ἀλγέβρας, τριγωνομετρίας ἢ ἀρχαίας ἱστορίας, πρὸς ὑπεράσπισιν κάθε σελίδος τοῦ διδακτικοῦ βιβλίου, ὑπερασπίζει τὸ μάθημά του ὅπως ἡ λέαινα τὰ μικρά της. εὑρίσκει δὲ σύμμαχον εἰς τὸν ἀγῶνα του τὸν παροιμιώδη γαλλικὸν συντηριτισμόν, τὴν ἀγάπην τῶν Γάλλων πρὸς τοὺς κλασικοὺς καὶ πρὸς τὸ παρελθόν των, ὅπως ἐν Ἑλλάδι συμμαχεῖ ὑπὲρ τοῦ φόρτου τῶν σπουδῶν ἡ προγονοπληξία. Ὅποιος ἔπαιξεν ἕνα οἱονδήποτε ρόλον εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους καὶ τοῦ γαλλικοῦ πνεύματος, ἔστω καὶ ρόλον ἐλάχιστον, δὲν ἐπιτρέπεται κατ' οὐδένα λόγον νὰ λησμονηθῇ. Παρήγορον βέβαια, ὅτ' ὅλους τοὺς πνευματικοὺς ἐργάτας τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἐννοεῖ νὰ ξεχνᾷ. Δυστυχία ὅμως διὰ τοὺς νέους. Διότι μὲ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου, στοιβάζονται ἀδιακόπως νέα ὀνόματα καὶ νέα ἐθνικὰ κατορθώματα εἰς τὰ μυαλὰ τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ..... χωρέσουν. Τί θὰ συμβῇ μετὰ εἴκοσι. πενῆντα, ἑκατὸ χρόνια; Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἐπιβάλλεται κάποια ἐκλογή, ὅτι πρέπει μερικὰ πεπαλαιωμένα δόξαι αἱ ὁποῖαι δὲν μᾶς λέγουν πλέον τίποτε εἰς τὰ 1930, νὰ παραγκωνισθοῦν, νὰ γίνουν ἀντικείμενον εἰδικῶν ἴσως ἐπιστημῶν. Ἀλλ' ἀκριβῶς τοῦτο εἶναι δυσχερέστατον ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου εὐκολώτερα γίνονται ἐπαναστάσεις, παρὰ μεταρρυθμίσεις.

Εἶνε ἐν τούτοις βέβαιον, ὅτι ἡ μεταβολὴ καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς ἀνθρωπότητος συντελεῖται σήμερον μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα, ἥτις ἐπιβάλλει ὁπωσδήποτε σπουδαίας μεταρρυθμίσεις εἰς τὰ σχολεῖα καὶ εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι μετὰ παρέλευσιν μιᾶς γενεᾶς ὁ σημερινὸς Γάλλος θὰ θεωρήσῃ ἄσκοπον καὶ γελοῖον ὅλον τὸν φόρτον τῆς μαθήσεως, τὸν ὁποῖον παραλαμβάνει τώρα ἀπὸ τὰ σχολεῖα του. Οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ὁδηγοῦν μόνοι των τὰ αὐτοκίνητά των, εἶναι βέβαιον, ὅτι ἀντιλαμβάνωνται ἀλλοιώτικα τὴν μηχανικὴν ἀπὸ τοὺς γονεῖς των, καὶ εὑρίσκονται εἰς ἄλλας σχέσεις πρὸς τὰ κράτη, τὰ ὁποῖα διασχίζουν. Ἡ ἱστορία καὶ ἡ φύσις ἔχουν γιὰ μᾶς καὶ γιὰ τὰς ἐπερχομένας γενεάς, ἄλλην ὄψιν. Καὶ ἡ Γαλλία, χώρα τῆς σκληρῆς καὶ ἀλυγίστου «φόρμας», θὰ συναισθανθῇ ἀσφαλῶς ὀξύτατα τὴν ἀντίθεσιν αὐτὴν πρὸς τὰς παλαιὰς ἀξίας. Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν Γαλλίαν εἶνε ὅλα ἀρρήκτως συνδεδεμένα, τέχνη καὶ φιλολογία, πρᾶξις καὶ πνεῦμα, ἡ παραίτησις ἀπὸ τὴν παράδοσιν εἶναι δύσκολος. Πῶς; λέγουν. Εἶναι δυνατὸν νὰ πάῃ, ἐμπρὸς μιὰ γενεὰ Γάλλων, οἱ ὁποῖοι νὰ μὴ ἔχοθν ἰδέαν ἀπὸ Φενελόν, Βοσσουέτον, Καρτέσιον καὶ Λαμαρτῖνον; παραγνωρίζεται ὅμως μεταξύ, διὰ τῆς καταπληκτικῆς διαδόσεως τῶν σπόρτς, εἰς τὴν ὅλην ἐμφάνισιν τῆς νεολαίας. Ἔφηβοι γυμναζόμενοι, ἀσκούμενοι εἰς τὸ τέννις, τὸ ράγμπυ, τὸ ποδόσφαιρον καὶ τὸ μπόξ, ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν «ἀνακάλυψιν» τοῦ σώματός των καὶ τῆς μυϊκῆς των δυνάμεως, εὑρίσκονται μακρὰν ἀπὸ τὸ γηρασμένον πνεῦμα, τὸ «στὺλ», καὶ τὰ κλασσικὰ γαλλικά, ποὺ συνεκίνουν τοὺς γονεῖς των.

Δὲν παραπονούμεθα μόνον οἱ Ἕλληνες διὰ τὰς ἀνορθογραφίας τῶν νέων. Εἰς τὴν Γαλλίανῆ κατάστασις εἶναι ἡ αὐτή, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ γλωσσικὸν ζήτημα. Ὅλοι παραπονοῦνται σήμερον πόσον «οἰκτρὰ γαλλικὰ» γράφουν οἱ νέοι, τραβοῦν τὰ μαλλιά των διὰ τὰς ἀνορθογραφίας καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν πάσης νοήσεως τῶν λεπτοτήτων καὶ ἀποχρώσεων τῆς στεγνῶς καθαρᾶς γαλλικῆς γλώσσης, μολονότι ἄπειροι σχολικαὶ ὧραι καταναλίσκονται εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς γραμματικῆς, τῆς συντάξεως καὶ τῶν μεγάλων κλασσικῶν συγγραφέων. Ἀλλὰ τὰ παράπονα δὲν μεταβάλλουν τὴν πραγματικότητα τῆς σημερινῆς ζωῆς. Ἡ παλαιὰ ἀντίληψις, ὅτι ἡ διδασκαλία πρέπει νὰ εἶναι ἕνα εἶδος πλήρους μαθήσεως ὑπὸ μικρὰν κλίμακα, ἀποδεικνύεται ὁσημέραι ἀλυσιτελής. Ἐπίσης ἀποδεικνύεται σαθρὸν καὶ τὸ γαλλικὸν σύστημα τῆς ἀπονομῆς βραβείου, τῆς βαθμολογίας μὲ ἀριθμοὺς—ὅπως καὶ ἐν Ἑλλάδι—καὶ τῆς καλλιεργείας τῆς φιλοδοξίας τῶν μαθητῶν. Αἱ ἀποδόσεις τῶν ἀθλητικῶν παιχνιδιῶν, ἐνδιαφέρουν πολὺ περισσότερον τοὺς νέους. Λίγο εἶναι νὰ ἰσχυρίζεται κανείς, ὅτι ἡ κλασσικὴ ἐκπαίδευσις διέρχεται κρίσιν. Ἡ κρίσις ἐπεκτείνεται ἐφ' ὅλων τῶν κλάδων, θίγει ὁλόκληρον τὸ πνεῦμα τῆς σημερινῆς διδασκαλίας. Δὲν ὑπάρχει πλέον ζωντανὸν τὸ ἀρχαῖον ἰδανικὸν τοῦ «μορφωμένου» ἀνθρώπου πρὸς διάπλασιν τοῦ ὁποίου εἶχε τὸ σχολεῖον ἕνα εἶδος μονοπωλίου. Σήμερον τὸ ραδιόφωνον, ὁ κινηματογράφος, αἱ φημερίδες καὶ τὰ σπόρτς, ὅλη ἡ μεταβληθεῖσα ὄψις τῆς ζωῆς μας, ἡ ἀδιάφορος πρὸς τὰς ἐπιβεβλημένας ἀξίας, θέτουν ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν σημασίαν τέτοιων ἰδανικῶν. Κακό; Ψυχρό; Ἀδιάφορον. Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότης. Πρὸς τί νὰ ἐπιβάλλῃ ἡ ἐκπαίδευσις ἕνα Ρακίναν, ἕνα Σατωβριάνδον ἢ ἕνα Μυσσέ, τοὺς ὁποίους ἡ νεότης δὲν χρειάζεται πλέον; Τί χρειάζεται ἡ γραμματική, οἱ γεωμετρικοὶ ὅροι καὶ ἡ ἱστορία, ὅταν ἡ γαλλικὴ νεολαία ἔκοψε κάθε δεσμὸν μὲ τοιούτου εἴδους μάθησιν;

Αὐτὴ ἡ «εἰς ἄτοπον ἀπαγωγὴ» ἂς μὴ κριθῇ κατὰ γράμμα. Ἂς μᾶς χρησιμεύσῃ ἁπλῶς πρὸς διευκρίνισιν τοῦ προβλήματος τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὁποῖον ἂν παρουσιάζεται ὀξύτατον εἰς τὴν Γαλλίαν, εἶναι καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐπίσης ἐπικύνδινον. Μεγάλαι ἐκπαιδευτικαὶ μεταρρυθμίσεις εἶναι ἀναγκαῖαι, αἵτινες νὰ δώσουν νέαν μορφὴν εἰς τὴν διδασκαλίαν, οὕτως ὥστε ἡ διδακτέα ὕλη νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὴν καινούργια νεότητα, ἀντὶ νὰ καταβάλλεται ὅπως μέχρι τοῦδε, ματαία προσπάθεια πρὸς προσαρμογὴν τῆς νεότητος εἰς τὴν αὐτομάτως εὑρισκομένην ὅλην διδασκαλίας. Τὰ γαλλικὰ σχολεῖα παρέχουν περιτὰς γνώσεις. δημιουργοῦν ρήτορας καὶ στυλίστας συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν τῆς ζωῆς δὲν δημιουργοῦν πλέον οὔτε καὶ αὐτούς. Τοὐναντίον, παρατηρεῖται ὑπερκόπωσις τῶν νέων λόγῳ τοῦ φόρτου τῆς μαθήσεως, βλάβη τῆς ὑγείας των. Οἱ ἰατροὶ ζητοῦν περισσότερον ὕπνον διὰ τοὺς μαθητάς, κατάργησιν τῶν ἀπογευματικῶν ὡρῶν διδασκαλίας, μείωσιν τῆς οἰκιακῆς μελέτης. Ἄλλοι θέλουν τὴν ἐντελῆ κατάργησιν ὡρισμένων μαθημάτων. Ἀλλ' αὐτὰ εἶναι ἡμίμετρα. Τὸ οὐσιῶδες εἶναι νὰ εὑρεθῇ κάποια συσχέτισις τοῦ σχολείου πρὸς τὴν ὅλην ζωὴν τοῦ μαθητοῦ. Τὸ πνεῦμα, ποὺ ἐκαλλιέργει τὴν καλλιέπειαν, τὰς γνώσεις, τὴν φιλοδοξίαν, δὲν εὑρίσκεται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς πραγματικότητος. Καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ λάβῃ προπαντὸς ὑπ' ὄψιν πᾶσα ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμισις, τόσον εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

«Πρωΐα» Γ. Κ.

Ἐκυκλοφόρησε
Ο Β΄ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ
ΜΕ ΝΕΟΥΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ
ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ
ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΔ. ΒΗΜΑΤΟΣ
Τιμὴ Δρχ. 10

Προπληρῶστε
τὴ συνδρομή σας
στὸ «Δ. Βῆμα».

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ
ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ
ΜΑΡΙΑΣ ΛΙΟΥΔΑΚΗ — ΣΤ. ΛΑΔΤΖΟΥ
(Ὅλη ἡ ὕλη τῆς Ε΄ καὶ ς΄ τάξεως τῶν Δημ. Σχολείων σύμφωνα μὲ τὸ Ἐπίσημο Ἀναλυτικὸ Πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας).
Τιμὴ Δρχ. 30.
Ἐκδοτικὴ Ἑταιρία:
Α. Κοντομάρη καὶ Σια

ΓΝΩΜΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΜΑΣ

ΟΙ ΑΠΕΧΗΔΕΣ

ΗΤΟΙ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΕΙΚΟΝΩΝ ΑΠ' ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Οἱ προβολές μας δὲν εἶναι ἰδανικὲς εἶναι παρμένες ἐκ τοῦ φυσικοῦ.

Οἱ ταινίες μας: Οἱ δυσηρεστημένοι 1ον) Ἐναντίον τῆς Ὁμοσπονδίας 2ον Ἐναντίον τῆς τοπικῆς ὀργανώσεως 3ον) Οἱ ἀδιάφοροι καὶ 4ον) Οἱ καιροσκόποι.

ΠΡΟΒΟΛΗ Α'.

Οἱ δυσηρεστημένοι ἐναντίον τῆς Ὁμοσπονδίας.

Αὐτοὶ μπορεῖ νὰ διαιρεθοῦν, εἰς δύο κατηγορίας. 1ον Εἰς ἐκείνους ποὺ δὲν συμμερίζονται τὰς ἰδεολογικὰς κατευθύνσεις τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ 2ον Εἰς ἐκείνους ποὺ βλέπουν ὅτι μὲ τὰ μέσα ποὺ μετέρχεται αὐτη καὶ μὲ τὰς προτιμήσεις της, δὲν ἐξυπηρετοῦνται τὰ γενικὰ ἢ καὶ τ' ἀτομικά τους συμφέροντα.

Γιὰ τοὺς πρώτους προβάλλεται ἡ παρατήρηση.

»Οἱ ἰδεολόγοι, μὲ κάθε τους θυσία προσπαθοῦν, νὰ βάλουνε σὲ πρᾶξι τὴν ἰδεολογία τους. Κανένας ἀληθινὸς ἰδεολόγος δὲν κάθησε ποτέ, μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια, ἐπάλαισε ἐμόχθησε, ἀνεμίχθη, μὲ τὰ πλήθη καὶ προπαγανδίζοντας, πολλάκις ὠδηγήθη καὶ πρὸ τοῦ μαρτυρίου. Στὴν ἀρχὴ ἦσαν μόνοι ἔπειτα ἐσχημάτισαν μικρὰν μειοψηφίαν, ποὺ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ἐγιγαντώθη εἰς πλειοψηφίαν ἢ ἐσβέσθη ἐπειδὴ οἱ βασικὲς ἀρχὲς τῆς ἰδεολογίας των ἀπεδείχθησαν ἐσφαμένες. Στὴν ἐπιδίωξι τῶν ἰδεῶν των, ποτὲ δὲν ὀπισθοχώρησαν σιγήσαντες, ἀλλὰ διωκόμενοι καὶ ἐξοριζόμενοι, ἐπανήρχοντο, κάθε φορὰν, μὲ μεγαλύτερο θάρρος κι' ἐπιθετικότητα. Ποτὲ δὲν ἔκρυψαν τοὺς πόθους των, τὰς ἰδέας των, ἀλλὰ μὲ ἀδιάσειστον, πρὸς αὐτὰς πίστιν, τὰς ἔρριψαν πάντοτε, στὸν ὁμαδικὸν διανοητικὸν στίβον καὶ ἡ δι' αὐτῶν ἐνισχύθησαν καὶ διεφωτίσθησαν ἄλλες; ἢ ἐνίκησαν κι' ἐξετόπισαν πᾶσας τὰς ἀντιθέτους ἢ ὑπεχώρησαν, πρὸ τῆς δυνάμεως ἀδιαφιλονεικήτων ἀληθειῶν.

»Κύριοι ἰδεολόγοι συνάδελφοι, ἡ ἱστορία τῆς φιλοσοφίας κι' ἡ καθημερινὴ πεῖρα σᾶς φωνάζουν, ὅτι τὴν λυδίαν λίθον τῶν ἰδεῶν σας, θὰ τὴν εὕρετε μόνον, μέσα στὸν ὁμαδικὸν ἐγκέφαλον. Ἐφ' ὅσον τὰς κρατῆτε μόνον μέσα στὸν ἀτομικόν σας ἐγκέφαλον. κινδυνεύετε μόνον, νὰ δίτε τὸν ἑαυτόν σας ἀσκὸ πεφυσημένον. Μὴ μᾶς ἰσχυρισθῆτε ὅτι ἡ ἀτομικὴ ἰδέα, πολλάκις ἐστάθη ὑπερτέρα τῆς ὁμαδικῆς, γιατί, πέστε μας, πότε ἡ ἰδέα αὐτή, κατεδίκασε σὲ ἀβράνειαν τὸν ἑαυτό της, χωρὶς νὰ ριψοκινδυνεύσῃ, σὲ πάλη πρὸς τὰς ἀντιθέτους;

Ἡ θύρα τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας ὁμοσπονδίας εἶναι ἀνοικτή. Ὁ προφορικὸς καὶ γραπτὸς λόγος, εἰς τὰς γενικάς των συνελεύσεις καὶ τὰ δημοσιογραφικά των ὄργανα, εἶναι ἐλεύθερος. Δὲν ἔχεται ἢ νὰ δοκιμάσετε. Ἐφ' ὅσον μένετε μακρὰν τῆς ὀργανώσεως, μὲ τὴ μπόζα τοῦ δυσηρεστημένου, ἀδικεῖτε, πρὸ παντὸς τὰς ἰδέας σας, οἱ ὁποῖες δὲν μπορεῖ, παρὰ νὰ διαμαρτύρωνται, γιὰ τὴν ὀξείδωσι μέσα στὴν ὁποία τὶς κατεδίκασε, Ἀδικεῖτε τὴν κοινωνίαν, ποῦ σᾶς συντηρεῖ, τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἐν γένει ὅλον τὸ περιβάλλον, μέσα στὸ ὁποῖον κινεῖσθε γιατὶ πανταχοῦ σκορπίζετε τὴ μούχλα καὶ τὴ νέκρα. Ἡ ἰδεολογικὴ τιμὴ σᾶς ἐπιβάλλει, νὰ ταχθῆτε, μὲ ἕνα ὁποιοδήποτε στρατόπεδο τῆς προτιμήσεώς σας, νὰ ρίψετε τὰς ἰδέα σας στὴ μάχη καὶ ἢ νὰ νικήσετε ἢ νὰ πέσετε, πάντοτε θριαμβευτικά, γιατὶ ἀδύνατο, ἀπ' τὸν ἀγῶνα σας; νὰ μὴν ἔβγη, μιὰ θετικὴ ὠφέλεια. Ἀντίθετα, σᾶς προσαρμόζεται ὁ τίτλος ποῦ σ' ἀνάλογη περίστασι ἀπέδιδον οἱ πρόγονοι μας».

Αὐτὰ γιὰ τοὺς πρώτους. Γιὰ τοὺς δεύτερους, δηλ. γιὰ κείνους, ποῦ νομίζουν, ὅτι ἡ Ὁμοσπονδία, μὲ τὰ μέσα, ποῦ μεταχειρίζεται καὶ μὲ τὶς προτιμήσεις της, δὲν ἐξυπηρετοῦνται τὰ γενικὰ καὶ τὰ ἀτομικά τους συμφέροντα. προβάλλονται.

»Ποῖος θέλενε, νὰ μιλήσῃ, μέσα στοὺς ὁμοσπονδιακοὺς κύκλους, γιὰ τὸ δίκηο σας, ἀφοῦ σεῖς πρῶτοι τὸ ἐγκαταλείψατε εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου; Ποιὸς ἄλλος ξένος καλύτερα καὶ βαθύτερα ἀπὸ σᾶς γνωρίζει τοῦτο κι' ἐντονώτερα μπορεῖ, νὰ τὸ ὑπερασπισθῆ; Γνωρίζετε πολὺ καλὰ. ὅτι ἀποχὴ, ἀπὸ ἕνα πράμα, ἰσοδυναμεῖ, μὲ ἐγκατάλειψι τῶν δικαιωμάτων, ποῦ ἔχουμε, ἀπάνου σ' αὐτὸ καὶ συνεπάγεται ἐρείπια καὶ συμφορὲς καὶ σὰ δασκάλοι, ποῦμαστε ἔπρεπε νὰ γνωρίζουμε, ὅτι ἡ ἀποχὴ προσιδιάζει μόνον στὸ πεῖσμα τῶν μωρῶν παιδιῶν καὶ στὴ δειλία τῶν βατράχων.

Ἀναγνωρίζουμε τὰ δίκηα σας. Φωνάζετε, γιὰ τὰ προνόμια, ποῦ μὲ τὴν ἀνοχὴν τῆς Ὁμοσπονδίας, παίρνουν ὅλες οἱ κατηγορίες τῶν μετεκπαιδευομένων καὶ γιὰ τὶς ἀδικίες, ποῦ, ἀπὸ διάφορα σημεῖα, πάντα, μὲ τὴν ἀνοχήν της ἐκσπουν, εἰς βάρος τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης κατηγορίας ἢ τοῦ συνόλου. Φωνάζετε!!! Τὸ λέγω, κατ' εὐφημισμόν, γιατί, ἂν ἐφωνάζετε, ἔστω κι' ἐκτὸς τῆς ὀργανώσεως εἰς συζητήσεις κι' ἀτομικά σας ὑπομνήματα, ἔστω, κακὰ καὶ ψυχρά, θὰ ἐπισύρετε κάποια ἐπείκεια, ἀλλὰ γογκύζετε καὶ φασκελώνετε τὸ δικαστὴ, κατὰ τὴ λαϊκὴ παροιμία, ἀποκάτου κι' ὀπίσω ἀπ' τὸ γαμπά σας.

»Ἐλᾶτε στὴν ὀργάνωσι, ὑποβάλετε τὰ δίκηα σας σὲ συζήτησι κι' ἂν εἶναι βάσιμα, δὲν εἶνε δυνατὸν, παρὰ νὰ ἀναγνωρισθοῦν, νὰ υἱοθετηθοῦν, ἀπὸ τὴν τοπικὴ ὀργάνωσι καὶ νὰ ὑποβληθοῦν τηλεσιγραφικῶς εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν.

Μοῦ φαίνεται τώρα, πῶς βλέπετε καὶ σεῖς καθαρὰ ὅτι ἡ ἀποχὴ εἶναι ἕνα παιδικὸ πεῖσμα, ποῦ οὔτε τὰ συμφέροντά μας ἐξυπηρετεῖ, οὔτε τὴν ἀτομική μας ἀξιοπρέπεια».

ΠΡΟΒΟΛΗ Β'.

Οἱ δυσηρεστημένοι ἐναντίον τῆς τοπικῆς ὀργανώσεως
Ἡ αἰτία τους

Κάποτε σὲ κάποια συνεδρίασι ὡρισμένη κατηγορία συναδέλφων, ὑπεράσπισε, μὲ ὑπερβολικὴν ζωηρότητα τὰς ἀπόψεις της ἀντιτιθεμένας, πρὸς τὰς ἀπόψεις ἄλλης κατηγορίας. Τοῦτο ἦτο ἀρκετὸν, ὥστε ἡ τελευταία κατηγορία ν' ἀπόσχῃ ἔκτοτε τῆς ὀργανώσεως. Ἐγκατέλειψε ἔκτοτε κάθε ὑπεράσπισιν τῶν δικαίων της. Προσπάθησε κάποτε νὰ συγκροτηθῇ εἰς ἴδιον σύλλογον, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπέτυχε. Ἐξακολουθεῖ ἤδη ν' ἀπόσχῃ.

Ἀλλεπάλληλία προβολῶν κι' ἐρωτημάτων

»Τί κερδίζει ἐκ τῆς ἀποχῆς αὐτῆς; Τί τῆς πταίει ἡ ἰδέα τῆς ὀργανώσεως; Γιατὶ πλήττουν τὴν ὀργανωτικὴν ἰδέαν, ποῦ, ὡς μὲ σήμερα, μᾶς ἔσωσεν, ἀπὸ ἀφεύκτους κινδύνους; Ποῖος ἀρνεῖται τὰς ἰδέας, ποῦ συγκροτοῦν τὴν θρησκείαν, τὴν πατρίδα καὶ κάθε ἄλλο κοινωνικὸν συγκρότημα γιατὶ εὑρέθησαν, μέσα στὰ συγκροτήματα αὐτὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα τὸν δυσηρέστησαν; Ἐπιτρέπεται χάριν τῶν ἀτόμων, τὰ ὁποῖα παρέρχονται ν' ἀρνῆσθε κ. συνάδελφοι τὴν ἰδέαν τῆς ὀργανώσεως, ποῦ σήμερα, μποσεῖ, νὰ ποῦμε, πῶς εἶναι μιὰ δεύτερη πατρίδα; Κι' ἡ ἄρνησι αὐτὴ δὲν φαντάζεσθε ὅτι ἰσοδυναμεῖ, μὲ τελείαν ἐγκατάλειψιν πρῶτα, πρῶτα τῶν ἀτομικῶν μας συμφερόντων; Κι' ἂν ἔτσι εὔκολα ξέρουμε ν' ἀρνούμεθα, τὰς ἰδέας κι' ἂν ἔτσι εὔκολα μποροῦμε, νὰ γλυστρᾶμε ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τῶν ἰδεῶν, ρωτῶ τὸν ἑαυτόν μου πρώτονε.

Τί ἀπομένει, μέσα σ' ἕνα δάσκαλο, χωρὶς ἰδέες; Καὶ τί πολυτιμώτερον αὐτὸς ὁ δάσκαλος θὰ βγάλῃ μέ; σαθέ του, νὰ βάλῃ μέσα στὰ παιδιά· Ἕνα τέτοιο κουφάρι, κούφιο καὶ γυμνό, πασαλειμένο, μὲ τό, κατὰ συνθήκην ψεῦδος καὶ τὸ Φαρισαϊσμὸ καὶ κυλισμένο, μέσα στὸ τέλμα τὸ ὑλιστικό, στὸ βόρβορο τὸν ἀντιανθρωπιστικό, στὴν ἐγωϊστικὴ κι' ἀναχρονιστικὴ νοοτροπία, τί ἐγγυήσεις δύναται, νὰ δώσῃ καὶ πῶς μ' αὐτό, θὰ καταχυρωθοῦν καὶ θὰ λάβουν σάρκες καὶ ὀστὰ τὰ κοινωνιστικὰ καὶ δημοκρατικὰ ἰδεώδη.

Ἂν ὄχι, σ' αὐτὸ τὸ γυμνὸ κουφάρι, σὲ ποιὸ ἄλλο (καὶ ποιὸ εἶναι αὐτὸ καὶ ποιὰ ἀναλογικὴ κατάστασι θὰ βρίσκεται;) θὰ στηριχθῇ ἡ ἑτοιμαζομένη αὐτοδιοίκησι καὶ ἀποκέντρωσι;

Δάσκαλος, ποὺ δὲν ἐνοιωσε ἀκόμη τὴ σημασία καὶ τὴν ἔννοια τῆς ὀργανώσεως, οὔτε ἀπὸ φυσικῆς, οὔτε ἀπὸ παιδαγωγικῆς καὶ ἐν γένει ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ πρακτικῆς ἀπόψεως, ποῦ μέσα στὴ σχολικὴ κοινότητα, θὰ ἐργασθῇ, νὰ φκιάσῃ ἀνθρώπους, ποὺ αὔριον, θὰ ἐνδιαφερθοῦν, γιὰ κάθε εὐγενικὸ καὶ σκόπιμο σύνολο καὶ γιὰ κάθε πατριωτικὸ καὶ ἀνθρωπιστικὸ ἰδεῶδες;

Ὢς ἄνθρωπος, ποῦ δὲν αἰσθάνεται, αὐτὸς γιὰ τὸν ἑαυτό του, τὴν ἀνάγκη, ν' ἀνάγκη σὲ μιὰ ὀργάνωση ἐξυπηρετικὴν συγχρόνως τῶν ἀτομικῶν καὶ τῶν ἀλλοτρίων συμφερόντων, ποὺ δὲν αἰσθάνεται τὴν ὀργανωτικὴ φλόγα, πῶς αὐτός, θὰ προσθήσῃ τοὺς μαθητάς του, εἰς τὴν σύμπηξιν σχολικῆς κοινότητος, κατὰ τὰς τελευταίας παιδαγωγικὰς ἀπαιτήσεις; Εἶναι ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν ἐκπαίδευση ἢ δὲν εἶναι; Καὶ δὲν πρέπει τοῦτο νὰ βάλῃ εἰς σκέψεις κάθε ἐνδιαφερόμενον γιὰ τὴν ἐκπαίδευση; Καὶ δὲν ἔπρεπε τοῦτο, νὰ εἶναι τὸ βασικὸ στοιχεῖο τῆς ποιότητος, κάθε ἐκπαιδευτικοῦ προσώπου.

ΠΡΟΒΟΛΗ Γ'.

Οἱ Ἀδιάφοροι

Αὐτοὶ οἱ ἀνθρωπάκηδες, οἱ πλείστοι τῶν ὁποίων ἀνοίκουν, στὸ φύλο, τὸ ὡραῖο!! προβάλλονται, ὡς ἄξιοι παντὸς οἰκτου κι' ἐλειπαν οἱ ἀνωτέρω Ἀπέχηδες, οἱ ὁποῖοι τοὺς συμπαρασύρουν, ἐκμεταλλεόμενοι τὰς φυσικάς των ἀδυναμίας, ἐλάχιστοι, θὰ ἦσαν. Μέσα σ' αὐτοὺς ὅμως, δὲν μποροῦμε ν' ἀφίσουμε ἀπαρατήρητους καὶ κάποιους δῆθεν ἀδιάφορους, γιατὶ δῆθεν ὑπερέχουν, γιατὶ δῆθεν ξέρανε πολλά. Εἶναι αὐτοί, κατὰ τὴ γνώμη μας, οἱ δῆθεν δάσκαλοι. Αὐτοὺς παραδίνουμε στὴν ἐσχάτη περιφρόνηση.

Ἐδῶ προβάλουν καὶ τὴ μούρη τους, ἐκεῖνοι, ποὺ τὸ δασκαλίκι, τῶχουν πάρεργο, γιατὶ ἔχουν ἄλλους πόρους ἀδηλους καὶ φανερούς. Διπλός, τριπλὸς καὶ τετραπλὸς πολλάκις ὁ μισθός του, ἄχθονα καὶ σημαντικὰ παρέχει σ' αὐτοὺς τὰ μέσα τῆς ζωῆς καὶ ταπεινοὶ ἀνθρωπειδεῖς, ὡς εἶναι, πάντοτε, περὶ ποταπὰ τὰ βλέμματα γυρνοῦνε.

ΠΡΟΒΟΛΗ Δ'.

Οἱ καιροσκόποι

Αὐτοὶ εἶναι οἱ συχαμερώτεροι ἄνθρωποι. Αὐτοὶ φουμάρουν τὸ καπνὸ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Βούδα καὶ τοῦ Μωάμεθ κι' ἀνάλογα πρασφέρουν καὶ τσιγάρο καὶ πιτυχάνουν μιὰ χαρὰ τὶς εὐλογίες καθενός. Τέτοιους εὐλογημένους ἔχουμε, γυιέ μου, λέει κι' ὁ Λασκαράτος, δόξα τῷ Θεῷ, μὲ τὸ σωρό. Γι' αὐτοὺς ὅ,τι ἐξευτελιστικὸ κι' ἂν ποῦμε ἁρμόζει. Περιοριζόμεθα μόνον, νὰ συστήσωμεν αὐτούς, ὡς ἄξιους, νὰ σκουπίζουν μόνον τὰ σχολεῖα.

Ἐπίλογος

Νά! λοιπόν, οἱ φοβεροὶ Ἀπέχηδές μας, σαλεύοντες ἀπὸ τὰ θέμελα, ὀργάνωση κι' ἐκπαίδευση. Κούφιοι ἰδεολογικά. Πείσμονες ἀπερίσκεπτα. Ἀναξιοπρεπεῖς ἀτομικά. Καννιβαλίζοντες, διὰ τῆς ἀποχῆς. Ἀνίδεοι συγχρονισμοῦ, καὶ ταπεινοὶ ἐγωϊστὲς καὶ μοιρολάτρες . . .

Ἂν ἐγώ, ἕνας μικρὸς προβολέας, μὲ λίγα φῶς καὶ κρίσι, σᾶς ἐχρωμάτισα τὶς προβολές, θὰ ἔχω τὸ συμπάθειά σας.

Ἂν ὅμως κατόρθωσα, ἀπ' τοὺς φακοὺς μεγάλου προβολέα, νὰ περάσουνε οἱ μικροφωτισμένες μου εἰκόνες, οἱ πόθοι μου, πολὺ ἱκανοποιητικὰ ἐξεπληρώθησαν, γιατ' εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἀπάνου στοῦ Γουτεμβέργ· τὸ πανί, πολὺ παχειά, ὁ προβολέας μας αὐτός, ἁπλετα θὰ φωτίσῃ τὸ ἔδαφος, ὅπου γεννᾶ τὰ ἰδιότροπα αὐτὰ φυτά, ποὺ λέγονται Ἀπέχηδες καὶ καθαρὰ καὶ ξάστερα, θὰ μᾶς προβάλῃ τὸν γεωπόνον—μάστορα τῶν πολυτίμων τούτων καλλιεργειῶν.

ΓΕΩΡ. ΦΩΤΕΙΝΑΤΟΣ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Τὸ ἀντικείμενο τῆς ἀγωγῆς παντοῦ εἶναι διάπλαση τοῦ τροφίμου σ' ἕναν ἠθικὸ χαρακτῆρα, σὲ μιὰ εὐγενικιὰ καὶ γεμάτη δράση προσωπικότητα, ἱκανὴ γιὰ τὴν ἐκπολιστικὴ πρόοδο καὶ τὴν ὠφέλεια τῆς κοινωνίας. Στὴν προσπάθεια ὅμως αὐτὴ γιὰ μιὰ τελειοποίηση καὶ ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητας, οἱ τρόφιμοι μέσα στὶς πολυποίκιλες σχέσεις τῆς ζωῆς, μέσα στὰ ἄφθονα ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ στὰ ἄπειρα προϊόντα τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης, δὲν μποροῦν ἀνεξάρτητα νὰ φθάσουν. Πρέπει νὰ στραφοῦν καὶ νὰ καθοδηγηθοῦν ἀπὸ τ' ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὸ ποσὸ τῶν γνώσεων πρέπει νὰ ποικίλη ἀνάλογα μὲ τὸ περιβάλλον τοῦ παιδιοῦ, μὲ τὸ εἶδος τοῦ σχολειοῦ καὶ μὲ τὶς σχολικὲς σχέσεις καὶ συνθῆκες. Ἔτσι τὸ ἀγροτικὸ σχολειό, σχολεῖο μέσα σὲ ἀγροτικὸ κόσμο καὶ γεωργικὲς περιφέρειες, γιὰ σκοπό του πρέπει νάχη κι' αὐτὸ ὄχι τόσο τὴν ἐπαγγελματική, ὅσο τὴ γενικὴ μόρφωση, μὰ γιὰ νὰ κάνη τὴ δουλειά του πιὸ ψυχολογημένη καὶ πραχτική, πιὸ ὠφέλιμη καὶ δημιουργική, γιὰ κέντρο τῆς ὅλης μόρφωσης, πρέπει νὰ βάλη τὴ γεωργικὴ ζωὴ καὶ τὴν ἀγροτικὴ γνώση. Κάθε ἀτομικότητα πρέπει νὰ διευθύνεται κατάλληλα, σύμφωνα μὲ τὴν ἐσωτερική της ἀνάγκη καὶ τ' ἀντικείμενα τοῦ ἐνδιαφέροντός της, γιὰ νὰ μὴ διαστρεβλώνεται ἡ προσωπικότητα, ποὺ ἀναπτύσσονταν φυσικὰ καὶ πέρνει αὐθαίρετη ἰδική μας κατεύθυνση.

Ἡ ψυχολογία τοῦ μικροῦ παιδιοῦ μᾶς ἀποδείχνει ὁλοφάνερα, πὼς ἡ τάση γιὰ γνώση καὶ δράση εἶναι ἔμφυτες μέσα του. Ἡ ἱκανοποίηση τῶν ὁρμῶν αὐτῶν γεννάει μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ μιὰ εὐχαρίστηση, ποὺ φαίνεται ζωγραφισμένη στὰ μεγάλα παιδικὰ μάτια καὶ διακρίνεται ἀπὸ κάθε παρατηρητή. Μιὰ ἀδιάκοπη ἐνασχόληση τῆς παιδικῆς ψυχῆς μὲ τὴ γύρω ζωντανὴ φύση, ἀποτελεῖ τὴν πρώτη παιδικὴ ζωὴ καὶ ἡ προσοχὴ του διακρίνεται γιὰ τὴν μεγάλη περίσπαση καὶ εἶναι σκλάβα τῶν πολλῶν ἐντυπώσεων ἀπὸ γεγονότα καὶ φαινόμενα.

Γιαὐτοὺς τοὺς λόγους γιὰ νὰ θεμελιωθῆ καὶ στεριωθῆ κάθε γνώση καὶ δύναμη τοῦ παιδιοῦ, πρέπει νὰ καθοδηγηθῆ κατάλληλα, φυσικὰ καὶ ὄχι ἐξαναγκαστικά.

Ὁ ἀγρότης μαθητὴς ἀρχίζει τὴ μαθητεία του στὸ πατρικὸ ἐπάγγελμα μόλις πρωτογνωρίση τὴ ζωὴ ἡ παιδική του ἐσωτερικὴ ἀνάγκη ἀβίαστα ἀκολουθεῖ τὸ δρόμο ποὺ τοῦ ἔδειξε ἡ φύση καὶ ἀνάλογα μὲ τὴν ἀντιληπτική του δύναμη μαθαίνει πράγματα ποὺ βρίσκονται πολὺ κοντά του ψυχολογημένα ποὺ βρίσκονται σὲ μεγάλη σχέση μὲ τὸ ἐγώ του, ποὺ τ' ἀντιλαμβάνεται ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὲς καὶ μπορεῖ νὰ πάρη μιὰ θέση ἀπέναντί τους.

Οἱ δύο λοιπὸν γενικὲς παιδαγωγικὲς ἀρχὲς ποὺ ἰσχύουν γιὰ κάθε σχολεῖο, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀντιληπτικὴ τοῦ μαθητῆ δύναμη, αὐτὲς θὰ δείξουν καὶ στὸ σχολεῖο τοῦ χωριοῦ, στὸ ἀγροτικὸ σχολειὸ τὸ δρόμο ποὺ θ' ἀκολουθήση, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸ τῆς ὕλης ποὺ θὰ διδάξη.

Πρέπει ν' ἀντιληφτῆ καὶ νὰ ζήση τὸ παιδὶ τὴ ζωὴ ποὺ τὸ περιβάλλει, καὶ τὸ σχολειὸ πρέπει νὰ στηριχτῆ στὴν πλέρια καὶ βαθειὰ γνώση τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς, πρέπει νὰ προσαρμοστῆ στὶς ἀνάγκες τοῦ ἀγρότη καὶ νὰ ἐξυπηρετῆ τὰ συμφέροντά του, νὰ προσανατόλισθῆ στοὺς πόρους καὶ τὶς ἀνάγκες τοῦ χωριοῦ καὶ νὰ βοηθήση τὸν καλλιεργητὴ στὸ νὰ' ἀγαπήση καὶ νὰ νιώση τὸ ἐπάγγελμά του.

Ἡ τοποθεσία καὶ ἡ ξεχωριστὴ φύση τῆς πατρίδας, τὸ ἔδαφός της, ὁ ποταμός, τὸ λειβάδι, οἱ γεωργικὲς ἐργασίες καὶ τὰ μέσα τῆς ἐργασίας, εἶνε ἀνεξάντλητες πηγὲς γιὰ κάθε γνώση καὶ μόρφωση.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ πλατὺ πλαίσιο τῆς σχολικῆς ἐργασίας ὁ ἀγρότης μαθητὴς ἔχει βρῆ τὴ θέση του καὶ ἀρπαγμένος ἀπ' τὸ κλαδὶ τῆς ἀγροτικῆς μόρφωσης θὰ ξετυλίξη τὶς δυνάμεις του, σπρωγμένος ἀπ' τὴν ἀνάγκη νὰ ἐνεργῆ, θὰ γίνη στα θερότερος διορατικότερος, ἀποφασιστικώτερος, θὰ συνεχίζη τὶς σπουδές του πολὺ εὐχάριστα θ' ἁπλώνη τὰ ἐνδιαφέροντά του, θὰ πλαταίνη τὶς γνώσεις του, θὰ μεγαλώνη τὶς ἱκανότητές του, θὰ γίνη δημιουργικό.

Στὴν πατρίδα μας παραμελήθηκε καὶ παραμελεῖται ἀκόμα ἐγκληματικὰ ἡ σημερινὴ νεοελληνικὴ ζωή μὲ τὶς πλούσιες ἐκδηλώσεις της καὶ ἀντὶ νὰ ὁδηγήσωμε τὰ παιδιὰ στὴ ζωὴ τοῦ λειβαδιοῦ, τοῦ ἀγροῦ τοῦ δάσους, χανόμαστε μέσα στὸν λαβύρινθο νεκροῦ κλασσικισμοῦ καὶ μιᾶ; ἄχαρης γραμματικῆς μόρφωσης.

Δὲν ἔγινε τὸ σχολειὸ τοῦ χωριοῦ πραχτικὸ καὶ ζωντανό, δὲν ἔδωσε στὰ ἑκατομμύρια χωριατόπουλα τὰ ἀπαραίτητα ἐπιστημονικὰ ἐφόδια ποὺ ἀποτελοῦν τὴ βάση τῆς σύγχρονης γεωργίας, οὔτε τοὺς ἔμαθε ν' ἀγαποῦν τὴ γῆ.

Ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν, μαζὶ μὲ ἄλλες καὶ ποικίλες αἰτίες, εἶνε ν' ἀφίνη ὁ γεωργικὸς κόσμος τὴν ἐξοχή, τὸν ἀγρό, τὸ χωριό του γιὰ νὰ χυθῆ στὴν πόλη. Ἔτσι ἡ περιφρόνηση τῆς γῆς, ἡ ἐγκατάλειψη τῶν ἀγρῶν, ἡ ἀγροτικὴ κρίση, δημιούργησαν ἕνα πρόβλημα ζωτικότατο, ποὺ μὲ ἀγωνία καὶ μὲ φωτεινὴ διορατικότητα τὸ ἀντιμετωπίζουν Κράτη καὶ μορφωμένοι γεωργικοὶ κύκλοι. Ἡ κρίση αὐτὴ γιὰ τὴ λύση της, ἔχει προκαλέσει πολυάριθμες ἔρευνες, μελέτες, καὶ συνέδρια.

Ὁ Ἐκπαιδευτικὸς κόσμος μπροστὰ στὸν ἀγῶνα δὲν ἔμεινε ἀδιάφορος, οὔτε ἀμέτοχος στάθηκε σὲ ἕνα σπουδαῖο ζήτημα, ποὺ εἶναι συνδεδεμένο στενὰ μὲ τὸ σχολεῖο τοῦ χωριοῦ ἂν ὑπάρχη ἀγροτικὴ κρίση εἶναι βέβαιο πὼς; ὑπάρχει καὶ κρίση τοῦ σχολείου τοῦ χωριοῦ ποὺ παραμελημένο καὶ ἀφημένο στὴν τύχη του μαραίνεται. Ἡ μάζα, ἡ ἀπέραντη μάζα τοῦ λαοῦ μας, ὁ ἀγροτικὸς κόσμος μὲ τὶς ἰδιαίτερες ἀνάγκες του καὶ τὸν ἰδιαίτερο προορισμό του, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἕνα σχολειὸ ἐξυπηρετικὸ τῆς ζωῆς του, προσαρμοσμένο στὶς ἀνάγκες του, γιὰ νὰ ὑψωθῆ καὶ νὰ φωτιστῆ ἀπ' ὅλες τὶς πλευρές.

Ὁ ρόλος τοῦ ἀγροτικοῦ σχολειοῦ στὴ μάζα αὐτὴ εἶναι μεγάλος, γιατὶ εἶνε τὸ μόνο ἵδρυμα, ποὺ δίνει τὴ μόρφωση καὶ τὴν ἀγωγὴ ποὺ πρέπει στὸν ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς μας.

Ἀπόλυτη λοιπὸν ἀνάγκη καὶ ἀπροσμάχητη ἀναγκαιότητα ἐπιβάλει νὰ δοθῆ μεγαλύτερη προσοχὴ στὸ ἵδρυμα αὐτό, γιὰ νὰ φέρη καλλίτερα ἀποτελέσματα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΡΑΠΑΗΣ
Δάσκαλος Χιλιαδοῦς

ΑΙ ΘΗΛΕΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑΙ

Διαμαρτυρίαι ἀπὸ κάθε γωνίαν τῆς Ἑλλάδος ἐκ μέρους τῶν διδ)σῶν διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀπονομῆς εἰς αὐτὰς ὑπὸ τοῦ Κράτους δικαιοτέρας συντάξεως.

Ὁ Νόμος 1242 ρητῶς διελάμβανε «διδ)σα μετὰ 15ετῆ ὑπηρεσίαν δικαιοῦται ἀναλόγου συντάξεως ἀποχωροῦσα λόγω γάμου». Βεβαίως ὁ Νομοθέτης οὕτω ποιῶν ἀπένεμε τὸ δίκαιον εἰς τὴν ἀποχωροῦσαν, ἥτις ἀπηυδήσασα ἀπὸ τὸ βαρὺ καὶ ἐπίμοχθον ἔργον της ἐπιθυμεῖ νὰ ἀνακτήση πλέον καὶ ν' ἀφοσιωθῆ εἰς τὰ οἰκιακά της τὰ μόνον ἔργα καὶ δὴ εἰς τὴν ἀνατροφὴν καὶ τῶν ἰδίων της πλέον τέκνων ἀπολαύουσα τῆς ἀπονεμηθείσης αὐτῆς συντάξεως φόρου εὐγνωμοσύνης ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας διὰ τὴν εὐσυνείδητον διαπαιδαγώγησιν μὲ μόνην 10ετίαν της ὑπερπεντακοσίων ἑλληνοπαίδων, ἂν μὴ καὶ χιλίων, ἅτινα μὲ τόσην ἐγκαρτέρησιν καὶ αὐταπάρνησιν ὡς ἀληθὴς μήτηρ ἐγαλούχησεν μὲ τὰ ἠθικὰ διδάγματα καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶς ἐμόρφωσεν.

Ἤδη μὲ Δημοκρατουμένην Ἑλλάδα, ἀντὶ νὰ ληφθῆ εὐεργετικωτέρα πρόνοια καὶ δι' ἀποχωρούσας μὲ ὀλιγωτέραν ὑπηρεσίαν διδασ)σας, ὅλως ἀστόργως ἡ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ἀρνεῖται τὴν ὡς ἄνω σύνταξιν.

Καὶ τοῦτο μὲν φρονῶ δι' ἀγωγῆς κατὰ τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ κεκριθῆ, ἐφ' ὅσον τοῦτο θεωρεῖται σύμβασις συναφθεῖσα. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς εἰς τὸ μέλλον καὶ μὲ ὀλιγωτέραν ὑπηρεσίαν ἀποχωρούσας διδ)σας δίκαιον καὶ λογικὸν εἶναι νὰ ἀπονέμηται σύνταξις ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἑξῆς:

Κάθε διδ)σα δαπανήσασα οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ποσὸν τῆς πτωχῆς τὸ πλεῖστον οἰκογενείας της πρὸς ἀπορατώσιν τῶν ἐν διδ)λείοις σπουδῶν της μετ' ἀφωσιώσεως καὶ ζήλου ἐπιδίδεται εἰς τὸ ὑψηλὸν ἀλλὰ σκληρὸν ἐπάγγελμά της, ὅπερ τότε μόνον ἀποφέρει ἀγλαοὺς καρποὺς, ὅταν μάλιστα αὐτὴ ὡς ἰδανικὴ μήτηρ ὁλοψύχως; μεριμνᾶ διὰ τὴν τελεσφωτέραν διαπαιδαγώγησιν καὶ ἐπωφελῆ διδασ)λίαν τῶν μικρῶν της τροφίμων, ἅτινα προσέρχονται εἰς τὸ σχολεῖον μὲ ἀπειρίαν ἐλαττωμάτων, τὰ ὁποῖα αὐτὴ μόνον θὰ ἐκριζώση καὶ θὰ διαπλάση ἐπὶ τὸ ἠθικώτερον, τὸ ἑλληναπρεπέστερον. Εἰς τὸ τόσον λοιπὸν ἄχαρο καὶ κοπιῶδες ἀλλ' ὑψηλὸν ἐπάγγελμά της δέον νὰ ἐξακολουθῆ ἐργαζομένη ἀπερίσπαστος χωρὶς ποσῶς νὰ τὴν ἀπασχολῆ τὸ ζήτημα τῆς ἀποκαταστάσεώς της, ὅπερ ἄλλως καταντᾶ προβληματικὸν καὶ ἐν πολλοῖς σκανδαλῶδες.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, διὰ τὸν ὁποῖον τόσον ἐπαινετικὰ ἀκούομε πανταχόθεν εἶναι ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος νὰ λάβη πρόνοιαν διὰ τὰ ἀπόκληρα ταῦτα τῆς Κοινωνίας μέλη καὶ ἡ πρόνοιά του αὕτη εὐχόμεθα νὰ εἶναι χειρονομία τελεσφόρος, ἤδη μάλιστα μὲ τὴν μικτοποίησιν τῶν σχολείων νὰ προτείνη λύσιν δημοκρατικήν.

Διδ)σα ὁπωσδήποτε ἀποχωροῦσα τῆς ὑπηρεσίας μετὰ δετῆ ὑπηρεσίαν νὰ δικαιοῦται εἰς ἀπόληψιν συντάξεως ὡς ἀκολούθως:

1) Μὲ ὑπηρεσίαν ἀπὸ 5—15 ἐτῶν νὰ λαμβάνη τὰ ἀνάλογα]50.

2) Μὲ ὑπηρεσίαν ἀπὸ 15—25 ἐτῶν νὰ λαμβάνη διὰ τὰ πλέον τῶν 15 2]50, ὅτε 25=35]50, καὶ

3) Μὲ ὑπηρεσίαν ἀπὸ 25—30 ἐτῶν νὰ λαμβάνη διὰ τὰ πλέον τῶν 25 3]50 ὅτε 30=50]50.

Μόνον οὕτω θὰ προστρέχουν τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν διδ)κὸν κλάδον αἱ καλύτεραι διδ)σαι, αἵτινες θ' ἀποβαίνωσι αἱ κράτισται σύζυγοι καὶ ἰδανικαὶ πρότυποι ἑλληνικαὶ μητέρες ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Κοινωνίας, τοῦ Ἔθνους, ὅπερ μόνον μὲ τοιαύτας θυσίας θ' ἀναζήση καὶ θ' ἀναγεννηθῆ!!!

Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΥΠΟΖΥΓΙΩΝ ΚΑΙ ΟΧΗΜΑΤΩΝ

Σ' ὅλο τὸ Κράτος κατὰ διετίαν διὰ Νόμου καθωρίσθη ἀπογραφὴ τῶν ὑποζυγίων καὶ ὀχημάτων ἀποβλέπουσα στὴ δήλωση πρὸς τὸ Κράτος τῶν ὑπαρχόντων τοιούτων, ὥστε νὰ τοῦ εἶναι γνωστὰ δι' ἐνδεχομένην ἐπιστράτευσιν, πρὸς δὲ καὶ διὰ νὰ βεβαιοῦται ἡ κυριότης τούτων.

Οὕτω καὶ ἐφέτος κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ν. ὁριζόμενον χρονικὸν διάστημα 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρ. δέον οἱ κάτοχοι ὑποζυγίων, κάρρων καὶ αὐτοκινήτων νὰ δηλώσωσι ταῦτα ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Κοινοτήτων ἢ Δήμων.

Ὀρθὸν καὶ δίκαιον. Πλὴν φρονοῦμεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ συνεπάγεται τὸ τοιοῦτον ἐκ νέου φορολογίαν. Διότι ἀποβαίνει λίαν ὀχληρὰ τοὐλάχιστον δι' ἕναν ἀγρότην ὅταν μάλιστα οὗτος κατέχη πολλὰ ζῶα. Μόνον δὲ διὰ πρώτην δήλωσιν τῶν συμπληρούντων διετίαν ἡμιόνων καὶ τριετίαν ἵππων ἔδει νὰ ἰσχύη ἡ ἐπικόλλησις 20δράχμου χαρτοσήμου ἐπὶ τοῦ Μητρώου Κοινοτήτων ἢ Δήμων, ὡς ἐπί-

Δικηγορικὸν Γραφεῖον
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
Γραφεῖα:
Ἐδουάρδου Λῶ 14 — Τηλεφ. 57-08.
Ἀναλαμβάνει τὴν ὑπεράσπισιν τῶν κ. κ. Ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ἐνώπιον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐν γένει σοβαρὰς ὑποθέσεις ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Παιδείας κλπ.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ
Σάλπιγγες, τύμπανα, φαναράκια λαμπαδηφορίας, πυροτεχνήματα, φοὺτ μπώλλ, στολαὶ ἐκδρομῶν. Πλήρης ἐγκατάστασις Γυμνασιηρίων, σημαῖαι.
Γράφατε:
Παραγγελιοδοχικὸν Γραφεῖον
ΠΕΡΔΙΚΕΑ
Ἱπποκράτους 63—Ἀθῆναι

ΟΧΙ ΟΧΤΑΧΡΟΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ἡ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας μας σχετικὰ μὲ τὸ Βο θέμα τῆς ΙΓ'. Γεν. Συνέλευσης δηλαδὴ «τὸ νέο σχολεῖο καὶ οἱ ἀπαιτήσεις του» προτείνει μαζὶ μ' ἄλλες ἀπαιτήσεις καὶ τοῦτη καὶ μάλιστα πρώτη πρώτη. «Ὀχτάχρονο Λαϊκὸ Σχολεῖο ζωῆς καὶ ἐργασίας κλπ.».

Ὡς πρὸς τὶς ἄλλες ἀπαιτήσεις εἴμαστε σύμφωνοι. Δὲ συμφωνοῦμε ὅμως μὲ τὸ Ὀχτάχρονο. Γιατί; δὲ φτάνει τάχα τὸ ἑξάχρονο σχολεῖο ὅταν περικοποῦν μερικὲς ἀνοησίες τοῦ Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος ποὺ μᾶς τρῶνε τὶς ὧρες στὰ χαμένα, ὅταν προσαρμοστῆ τὸ πρόγραμμα σύμφωνα μὲ τὶς ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς, ὅταν λείψη ἡ διγλωσσία, ὅταν περιοριστῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν ποὺ ἀναλογοῦν σὲ κάθε δάσκαλο, κι' ὅταν τέλος μορφωθῆ ὁ δάσκαλος σύμφωνα μὲ τὶς σημερινὲς ἀπαιτήσεις τοῦ σχολείου;

Ἓξι χρόνια γόνιμης καὶ μὲ σύστημα ἐργασίας εἶναι ἀρκετὰ νομίζω γιὰ νὰ προετοιμάσουν τὸ παιδὶ γιὰ τὴ ζωή. Ὅπως ξέρουμε τὰ περισσότερα παιδιὰ πᾶνε στὸ σχολεῖο στὸν ἕβδομο χρόνο. Ἂν μείνουν ὀχτὼ χρόνια σ' αὐτὸ κι' ἂν μείνουν καὶ καμιὰ χρονιὰ στὴν ἴδια τάξη θὰ βγοῦνε ὅταν θἄχουν συμπληρωμένο τὸ 16ο. Ἀφίνουμε ὅτι στὰ χωριὰ καὶ σήμερα τελειώνουν τὸ σχολεῖο στὸ 16ο. Πότε λοιπὸν θὰ μάθουν τέχνη αὐτὰ τὰ παιδιὰ νὰ ζήσουν; θὰ φτάση τὸ διάστημα ποὺ μεσολαβεῖ ὥσπου νὰ στρατευθοῦν; ἢ κι' ἂν φτάση γιατὶ νὰ χάνουν τὰ δυό τους χρόνια τὰ παιδιὰ τοῦ γεωργοῦ ἀφοῦ καὶ στὸ χωράφι τους δὲν θὰ κάνουν τίποτε ἄλλο παρὰ θὰ συμπληρώνουν στὴ πράξη τὴ μόρφωση ποὺ τοὺς ἔδωσε τὸ σχολεῖο;—Καὶ τὰ παιδιὰ ποὺ θὰ γίνουν τεχνίτες θὰ μάθουν τάχα τέχνη σὰν μεγαλώσουν ἢ θὰ συμβῆ τὸ «μάθε, γέρο, γράμματα τώρα στὰ γεράματα»; Ἄλλωστε γιατὶ νὰ τὰ ἐμποδίσουμε δυὸ χρόνια ἀπ' τὴ Κοινωνία ἀφοῦ κι' αὐτὴ εἶναι ἕνας παράγοντας ποὺ μορφώνει; Καὶ γιατὶ νὰ στερήσουμε δυὸ χρόνια τοὺς γονεῖς ἀπ' τοὺς σπουδαιότερους συνεργάτες τους;

Κι' αὐτὰ τὰ ἐμπόδια παρουσιάζονται γιὰ τ' ἀγόρια. Τὶ θὰ γίνη τώρα γιὰ τὰ κορίτσια ποὺ στὰ περισσότερα μέρη τῆς πατρίδας μας στὰ 19 χρόνια ἔχουν μισοφτιασμένα τὰ προικιά τους; Γιατὶ νὰ τὰ ἐμποδίσουμε δυὸ χρόνια ἀπ' τὸ νοικοκυριό τους;

Πολὺ εἶναι νὰ σκλαβώνουμε τὰ παιδάκια ὀχτὼ χρόνια. Φτάνει τὸ ἑξάχρονο σχολεῖο. Ἀρκεῖ νὰ γίνη κάπως συγχρονισμένο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δ. ΚΟΛΟΒΟΣ
Δάσκαλος

ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑΣ

Ὁ συνάδελφος κ. Τσιμπλούλης ἔθιξε σὲ περασμένο φύλλο τὸ ζήτημα τῆς καλλιγραφίας. Πολὺ σωστὰ μᾶς λέει πὼς καμμιὰ προσπάθεια σοβαρὴ δὲν ἔχει γίνει ὡς σήμερα, ἀπ' τοὺς ἰδικούς γιὰ τὴ διδασκαλία της.

Ἐγὼ λέω πὼς κι' ἀπὸ τοὺς πολλοὺς δασκάλους εἶνε περιφρονεμένη καὶ δίνεται στὰ παιδιὰ ὡς σιωπηρὴ ἐργασία—ὄχι σᾶν ξεχωριστὸ μάθημα—ὄχι γιὰ νὰ μάθουν νὰ γράφουν καλὰ καὶ νὰ ἀποκτήσουν τὸ αἴσθημα τῆς καλαισθησίας, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀπασχοληθοῦν, νὰ περάση ἡ ὥρα ὥσπου νὰ ἔρθη ἡ σειρὰ νὰ διδαχτοῦν καὶ τὸ ἄλλο μάθημα..

Προσπάθεια σοβαρὴ ἀπ' τοὺς πολλοὺς δασκάλους γιὰ τὴν καλὴ γραφὴ δὲ δίνεται.

Γιὰ ὄνομα τοῦ θεοῦ, ὑπάρχουν κι' ἐξαιρέσεις, γιὰ νὰ μὴν ἔχω διαμαρτυρίες.

Ἔτσι βλέπομε σὲ πολλὰ σχολεῖα οἱ μαθητὲς τῶν δυὸ κατωτέρων τάξεων καὶ ξέρουν νὰ διαβάζουν, ἀλλὰ μὲ δυσκολία μποροῦν νὰ γράφουν.

Οἱ μαθητὲς τῶν ἄλλων τάξεων μποροῦν μὲν νὰ γράφουν ἀλλὰ νὰ κάνουν ὀρνιθοσκαλίσματα. Καὶ ὅλα αὐτὰ γίνονται γιατὶ δὲν δίνομε σημασία στὴν πρώτη γραφή. Εἴμαστε ἱκανοποιημένοι ἂν μάθουν τὰ παιδιὰ τῆς πρώτης τὰ διαβάζουν καὶ δὲν πειράζει ἂν μᾶς κάμουν τὸ γράμμα ξεκάρφωτο. Δὲ βαρυέσαι... τοῦ χρόνου τὰ διορθώνουμε, ποὺ θὰ καταλαβαίνουν καλύτερα!!

Κοπίασε, δάσκαλε, στὴν ἀρχὴ ἕνα χρόνο, γιὰ νὰ μὴν κοπιάζης ἀργότερα πέντε χρόνια, πληρώνοντας ἐσὺ τὰ σπασμένα. Χρειάζεται ὅμως ἐπιμονὴ, ὑπομονὴ καὶ σύστημα διδασκαλίας. Λίγα σχολεῖα ἔχουν λύσει τὸ ζήτημα τῆς γραφῆς. Αὐτὸ μπορεῖ πολὺ καλὰ νὰ τὸ διαπιστώσουν οἱ ἐπιθεωρητές. Ἔπειτα θέλομε τὰ παιδιὰ νὰ μᾶς κάνουν καλλιγραφία, ἀφοῦ καλὰ-καλὰ δὲν τὰ μάθαμε νὰ γράφουν.

Ἂς βγοῦν δόηγοὶ καλλιγραφίας ὅσοι θέλετε. Μπορεῖ μὲ τὸν καιρὸ τὸ παιδὶ νὰ καλυτερέψη λίγο τὴ γραφή του, ποτὲ ὅμως δὲν θὰ καλλιγραφῆ ἅμα περιφρονήσωμε τὴν πρώτη γραφή, ὅπως δὲν μπορεῖ νὰ διαβάζη καλά, ὅταν δὲ δώσωμε σημασία στὴν πρώτη ἀνάγνωση. Γερὰ θεμέλια—γερὸ σπίτι.

Τώρα θὰ μοῦ πῆτε: Μὰ ξέρεις, ἡ καλλιγραφία, θέλει φυσικὴ δεξιότητα καὶ εἰδικότητα ἀκόμη καὶ δὲν εἶναι εὔκολο στὸν καθένα νὰ διδάσκη καλλιγραφία, ἀφοῦ δὲν μπορεῖ νὰ γράψη ὁ ἴδιος. Φυσικά, τότε θὰ τρέξη στὰ διάφορα ὑποδείγματα καὶ στὶς καλλιγραφίες ἂς εἶναι καὶ φτωχά. Ἀλλὰ ἀφοῦ δὲν μπορεῖ νὰ γράψη οὔτε αὐτὰ σχεδὸν δὲν τοῦ χρειάζονται.

Ὅταν ὅμως μπορῆ νὰ καλλιγραφῆ, τότε δὲν τοῦ χρειάζονται οὔτε καλλιγραφίες, οὔτε ὑποδείγματα. Τότε ὑπόδειγμα καὶ καλλιγραφία ζωντανὴ εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος, γράφοντας ὑποδειγματικὰ στὸν πίνακα καὶ στὰ τετράδια τῶν παιδιῶν, φτάνει νὰ ξέρη πὼς θὰ διδάξη τὸ κάθε γράμμα. Θεωρῶ τότε δευτερεύουσας σημασίας τὸ εἶδος τῆς γραφῆς ποὺ θὰ διδάξη ὁ δάσκαλος.

Τὸ εἶδος τῆς πέννας, παίζει βέβαια κι' αὐτὸ τὸ ρόλο του. Ἂς προτιμᾶ ὁ καθένας ἐκεῖνο τὸ εἶδος μὲ τὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ γράφη καλά.

ΝΙΚΟΣ ΠΕΝΤΑΡΗΣ

ΦΩΣ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Ἀγαπητὸ Διδασκαλικὸ Βῆμα.

Παρακαλῶ, χάριν τῆς ἀλήθειας, νὰ δημοσιεύσητε τὰ παρακάτω.

Ἐπειδὴ ἀπὸ ὅσα δημοσιεύτηκαν στὸ ὑπ' ἀριθ. 261 Διδασκαλικὸ Βῆμα μπορεῖ νὰ δημιουργηθῆ ἐσφαλμένη ἀντίληψη γιὰ τὰ συλλογικὰ Χαλκιδικῆς, ἀναγκάζομαι, μὲ λύπη, νὰ ξεσκεπάσω τὴν αἰτία τῆς ἀπόσχισης μερικῶν νέων δασκάλων. ὄχι ἔλων, καὶ τὴν ἵδρυση νέου συλλόγου. Στὴ Γενικὴ Συνέλευση τῆς Ἕνωσης Δασκάλων Χαλκιδικῆς, τὸν Αὔγουστο 1929, μερικοὶ νέοι, ἀπὸ φιλοδοξία, γιὰ τὴν ἀνάληψη τῆς Διοίκησης τῆς Ἕνωσης ζητήσανε νὰ μὴ καταρτισθῆ ψηφοδέλτιο ὑποψηφίων γιὰ τὴ Διοίκηση, ἀλλὰ νὰ ψηφίσῃ κάθε δάσκαλος ὁποιον ἤθελε· εἰδικὰ δήλωσαν στὸν ὑποφαινόμενο πὼς δὲ θὰ ἀνεχόνταν Πρόεδρο ὡρισμένο πρόσωπο. Τοὺς δηλώθηκε πὼς αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπ' τὴν πλειοψηφία τῶν μελῶν τῆς Συνέλευσης καὶ ὄχι ἀπ' τὸν ὑποφαινόμενο. Ἡ Συνέλευση, σὰν κυρίαρχο σῶμα, ἂς ψηφίσῃ ὅποιον θέλει, δὲν πίστευε δὲ καὶ ὁ ὑποφαινόμενος ὅτι ἡ Συνέλευση θὰ ἀναδείξῃ Πρόεδρο τὸ ἀνεπιθύμητο σ' αὐτοὺς πρόσωπο. Τότε ζητήσανε ἀπ' τὸν ἴδιο τὴ ψήφιση ὡρισμένου προσώπου γιὰ Πρόεδρο, ποὺ ἦταν βέβαιο πὼς δὲ θὰ δεχόταν. Ὁ σκοπός τους νὰ θολώσουν τὰ νερά, ἀφοῦ δὲν ἀκούστηκαν σὰν μειοψηφία ἀσήμαντη ποὺ ἦσαν ἀπεχώρησαν. Τὸ Συμβούλιο ποὺ ἐκλέχτηκε ἀπ' τὴ πλειοψηφία, ἔθεσε τὴ παραίτησή του στὴ διάθεση τῶν ἀποσχισθέντων, γιὰ νὰ ἐπανέλθουν, καὶ νὰ γίνῃ νέα ἐκλογή. Δὲν ἦρταν στὴν πρώτη του ἐγκύκλιο τοὺς ξανακαλοῦσε στὴν Ἕνωση καὶ παρητεῖτο πάλι· δὲν εἰσακούστηκε. Οἱ ἀποσχηθέντες ζητοῦσαν μονάχα ὀφρίκια. Τοὺς δόθηκαν 3 θέσεις στὸ Συμβούλιο· δὲν τὶς δέχτηκαν. Τὴ διοίκηση δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τοὺς δώσῃ ἡ Συνέλευση γιατὶ δοκιμάστηκαν· γίνηκαν Διοικητικὸ καὶ τὰ κάνανε θάλασσα. Ἦλθαν δυὸ Πρόεδροι στὴ Σαλονίκη ὅταν τοὺς κάλεσε ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας κ. Στ. Ἀλοτζος πληρώθηκαν κι' οἱ δυό· τύπωσαν τὸ νέο Καταστατικὸ τῆς Ἕνωσης χωρὶς νὰ φροντίσουν γιὰ τὴν ἐγκρισή του ἀπ' τὸ Πρωτοδικεῖο· ζήμιωσαν ἔτσι τὴν Ἕνωση 500 δραχ. Ἀπεδοκίμασαν, τὰ κορύφωμα τῆς κατάντιας τους, τὸν ἐκπαιδευτικὸ σύμβουλο κ. Ἀριστείδη Ρουχωτᾶ. Γιαὐτὸ καὶ ἡ ἐκτακτη Γενικὴ Συνέλευση τὶς 31 Δεκεμβρίου 1928 τοὺς καθήρεσε. Βλέποντας πὼς δὲν ἔχουν πλειοψηφία ἀποσχίστηκαν κι' ἔκαναν δικό τους Σύλλογο μὲ σκοπὸ νὰ παραπλανήσουν δασκάλους; καὶ τοὺς παρασύρουν. Καὶ σ' αὐτὸ γελάστηκαν· οἱ δασκάλοι δὲν πηγαίνουν μ' αὐτούς. Ἡ Ἕνωση Δασκάλων Χαλκιδικῆς ἔχει τόσα μέλη σήμερα συνειδητά, ὅσα δὲν εἶχε πρὶν αὐτοὶ ἀποσχιστοῦν. Ἀφοῦ εἶδαν πὼς δὲν κάνουν τίποτε, ἄρχισαν τὶς βρισιὲς στὸν ὑποφαινόμενο, ποὺ δὲν τοὺς φταίει βέβαια ἂν αὐτοὶ δὲν πετυχαίνουν στὶς διασπαστικὲς ἐνέργειές τους. Αὐτὸς βλέπει τὴ δουλειά του, ἀντὶ νὰ θυμώσῃ γιὰ τὶς βρισιὲς εὐχαριστήσε μάλιστα τὸν ὑβριστὴ καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τὶς συνεχίσῃ γιατὶ ἔτσι βοηθεῖ τὴν Ἕνωση. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀποσχισθέντες νέοι. Ὁ σύλλογός τους εἶναι θνησιγενής· δικαιολογία γιὰ ἵδρυσή του καμμιὰ δὲ στέκει· οὔτε συγκοινωνιακοὶ λόγοι, οὔτε μέλη ἄνω τῶν 50. Ὡς τόσο ἡ Ἕνωση τοὺς θεωρεῖ πλανημένα παιδιά της· τοὺς δέχεται νὰ ἔλθουνε· ἂς ἐργαστοῦνε μέσα στὴν Ἕνωση νὰ ἐποχτήσουν τὴ πλειοψηφία· νὰ εὐγενικὸ στάδιο. Ὁ σημερινὸς Πρόεδρος τῆς Ἕνωσης δέχτηκε τὴ Προεδρεία ἀναγκαστικά, χωρὶς νὰ τὴ ζητήσῃ. Αὐτὴ δὲν θὰ τοῦ δώσῃ ἀξία, ἂν δὲν ἔχῃ, οὔτε θὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὴν ἀξία ἡ Προεδρεία ἄλλου, ἂν ἔχῃ τέτοια.

Ὁρμῆλια

Β. ΒΑΣΙΛΑΣ
Πρόεδρος τῆς Ἕνωσης Δασκάλων Χαλκιδικῆς.

σης καὶ τῶν ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ζώων ἢ αὐτοκινήτων καὶ τῶν καινουργῶν κάρρων.

Οὕτω δηλ. θ' ἁπλοποιεῖτο μεγάλως ἀφ' ἑνὸς ἡ ὑπηρεσία αὕτη δι' ἣν ἀπασχολεῖται ἐπὶ τριμηνον διδάσκαλος, ὅστις ἔδει νὰ ἀπαλλάσσεται τῆς προσθέτου ταύτης ἀγγαρίας ἀπασχολούμενος τοῦ κυρίου ἔργου του, τὸ ὁποῖον οὐδόλως πρέπει νὰ παρακολύεται, διότι εἶναι τοιοῦτον, ὥστε κατὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ κρατῆ περίφροντον τοῦτον, ὅταν οὗτος κέκληται καὶ ἐξωσχολικῶς νὰ δρᾶ ἐπωφελῶς πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τῶν τροφίμων του ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς Κοινότητός του γενικῶς. Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δὲν θὰ νομίζει ὁ δηλώνων ὅτι τὴν φορολογίαν ταύτην καταβάλλει διὰ τὸν κόπον τοῦ δασκάλου του, ἢ ὅτι τὸ Κράτος καταντᾶ ἁπλήστον εἰς φορολογίας. Τέλος φρονοῦμεν ὅτι ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἔδει νὰ ἀνετίθετο ἢ εἰς τὸν εἰδικὸν Γραμματέα Κοινοτήτων καὶ Δήμων ἢ προτιμότερον εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα καὶ Ἀστ. Σταθμούς, ὁπότε καὶ ἀσφαλέστερον καὶ ταχύτερον θὰ διενεργεῖτο αὕτη.

Σιάτιστα 12-3-30

Γ. ΣΙΑΠΑΝΤΑΣ
Πρόεδρος Διδ)λικοῦ Συλλόγου.

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ
ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ
στὴν "ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗΝ,,
ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ
ΚΑΘΕ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ

ΠΡΟΣΕΞΤΕ:

—Τὰ ἐμβάσματά σας μὲ ταχτικὴ ἐπιταγὴ καὶ μὲ διεύθυνση Μανώλη Χρύση ταμία Δ. Ὁμοσπονδίας Ρόμβης 2 Ἀθήνα.

—Γιὰ μικρὰ ποσὰ ἀποφεύγετε τὶς ταπεζιτικὲς ἐπιταγές.

—Γράφετε στὸ ἀπόκομμα τῆς ἐπιταγῆς τὸ σκοπὸ τῆς ἀποστολῆς.

—Γράφετε κάθε ὑπόθεση σὲ ξεχωριστὸ χαρτί.

—Γράφετε καθαρὰ τὸ ὄνομά σας καὶ τὴ διεύθυνσή σας.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ

Ἀνάγκη διαφωτιστικῆς συζήτησης.—Ἡ διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας μὲ δυό της ἄρθρα στὰ φύλλα τῆς 17 καὶ 24 Νοέμβρη μὲ τὴν ἐπιγραφὴ «ὁ ἀγῶνας μας δὲν τελείωσε», δάνει πολὺ σωστὰ μπροστὰ στὴν ὀργανωμένη μάζα τῶν δασκάλων τὸ ὀργανωτικὸ ζήτημα. Γύρω ἀπ' αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ πλατειὰ καὶ διαρκὴς συζήτηση ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ «Βήματος».

Ἡ Ἱστορία τῶν ὀργανώσεων εἶναι παληά· κρατάει πολὺ πρὶν ἀπὸ τὴ μεγάλη Γαλικὴ Ἐπανάσταση, ποὺ ἡ Ἀστικὴ τάξη—μαζὺ μὲ τὴν ἐργατικὴ ποὺ δὲν εἶχε ἀκόμη ἀποκτήσει ξεχωριστὴ συνείδηση—εἶχε ὀργανωθῆ σὲ πολλὲς διομηχανικὲς πόλεις σὲ κοινότητες. Ἡ ἀστικὴ λοιπὸν τάξη, ὀργανωμένη, μπόρεσε νὰ θραύσῃ τὴ φεουδαλικὴ αὐθαιρεσία, ἀλλοῦ μὲ τὴ βία καὶ μὲ ποταμοὺς αἱμάτων (Γαλλία), ἀλλοῦ νὰ τὴν ἀναγκάσῃ μὲ συμβιβασμὸ (Ἀγγλία). Ὥστε οἱ πρῶτες ὀργανώσεις ἦταν ἀποτέλεσμα ἀνάγκης τῆς ἀστικῆς τάξης νὰ πολεμήσῃ τὸ φεουδαρχισμὸ καὶ νὰ πάρῃ αὐτὴ τὴν ἐξουσία. Οἱ ἀστικὲς ἰδέες εἶχαν τὴ μεγαλείτερη ἐπιρροὴ στοὺς πρωτεργάτες τῆς δικῆς μας μεγάλης Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως, μὲ πρωτοπόρο τὸ Ρήγα γιὰ νὰ ἱδρύσουν τὴν πρώτη ἐπαναστατικὴ ὀργάνωση, τὴν «ἑταιρεία τῶν φίλων». Οἱ ὀργανώσεις ὅμως ἔφταασαν σὲ περιωπὴ ὅταν οἱ ἐργάτες λίγο μετὰ τὴ γαλλικὴ ἐπανάσταση ὠργανώθηκαν σὲ διάφορες βιομηχανικὲς χῶρες σὲ ὀργανώσεις γιὰ ν' ἀντιτάξουν τὴν ὀργανωμένη τους δύναμη στὴν αὐθαιρεσία καὶ ἀπληστία τῶν ἐργοδοτῶν· νὰ βελτιώσουν τὸ μεροκάματο καὶ τὶς ἄθλιες συνθῆκες τῆς ζωῆς. Ὥστε δεύτερος σταθμὸς ἐξέλιξης τῆς ὀργανώσεως εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς ἅμυνας τῆς ἐργατικῆς τάξης κατὰ τῶν ἐργοδοτῶν. Τρίτος καὶ πειὸ σπουδαῖος σταθμὸς τῆς ὀργανωτικῆς ἰδέας, εἶνε ἡ μεταπολεμικὴ περίοδος ποὺ σὰ μαγνήτης τράβηξε γύρω ἀπ' τὴν ὀργανωτικὴ ἰδέα ὅλες τὶς κοινωνικὲς τάξεις. Ἔτσι ἡ ὀργάνωση ἔγινε ἀνάγκη βιολογική. Εἶνε περιττὸ νὰ τονίσω πὼς τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου δύθισαν σὲ ἐξαθλίωση καὶ ἀπόγνωση ὅλες τὶς ἐργατικὲς τάξεις καὶ φυσικὰ καὶ τὴν τάξη τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων γενικά, τὴν τάξη τῶν δασκάλων εἰδικά· περισσότερο μάλιστα τὴν τελευταία, γιατὶ ὁ δάσκαλος, δὲν ἦταν ὑπάλληλος, δὲν ἦταν κἂν ἄνθρωπος ἐλεύθερος, κλωτσοσκοῦφι τοῦ κάθε κομματάρχη καὶ τοῦ ὁλαχοδήμαρχου μὲ τὸ τσαρούχι!! Ὠργανώθηκε ἀγωνίστηκε, ἔπαθε, πέτυχε ἕνα μεγάλο ποσοστὸ τῶν αἰτημάτων του. Ἔτσι μεταπολεμικὰ φτάσαμε στὸ τρίτο στάδιο τῆς ἐξέλιξης τοῦ ὀργανωτικοῦ ἀγῶνα.

Ἡ ἀφύπνιση στὶς ὀργανώσεις, ὅπως πολὺ πετυχεμένα διαπιστώνει ἡ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας, εἶναι γενική· Στὴ δική μας ὀργάνωση παλιὰ ἡ καλήτερα παντοτεινή. Ἡ αἰτία της βρίσκεται σὲ μιὰν ἔλλειψη βαθειᾶς καὶ πλατειᾶς κατανόησης τοῦ σκοποῦ τῆς ὀργάνωσης· Ὡς σήμερα, πολὺ μικρὴ προσπάθεια ἔγινε σ' ὡρισμένες ὁμοσπονδιακὲς χρονιές, γιὰ τὴ διαφώτισι τῆς μεγάλης δασκαλικῆς μάζας γύρω ἀπὸ τοὺς σκοπούς. Οἱ σκοποὶ αὐτοὶ βέβαια εἶναι **οἰκονομικοὶ** καὶ **ἠθικοί.** Ὅσο γιὰ τοὺς πρώτους, ποτὲ δὲν πλησιάσαμε, οὔτε θὰ πλησιάσουμε τὸν τιμαριθμικὸ συντελεστή. Ἄρα ποτὲ δὲ λείπουν. Ἔπειτα ὁ τιμαριθμικὸς συντελεστής, ποτὲ δὲν εἶναι στατικός. Μπορεῖ νὰ παρατηρήσῃ κανεὶς πὼς οἱ οἰκονομικὲς διεκδικήσεις ἔγιναν κοινὲς μὲ ὅλη τὴ Δημοσ. οἰκογένεια· ναί· μὰ ἡ τελευταία δὲν εἶνε καμμιὰ ἀόρατη καὶ ὑπερφυσικὴ δύναμη!! εἶναι ἡ συνισταμένη τῶν διαφόρων ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων. Χωρὶς αὐτὲς δὲν θὰ ὑπάρχῃ. Ἔπειτα ἡ κάθε κλαδικὴ ὀργάνωση ἔχει τὴ θέση της ἀνάμεσα στὴ Δημοσιοϋπαλληλικὴ οἰκογένεια ἀνάλογη μὲ τὴ δυναμικότητά της. Ἀκόμα μὴν ξεχνοῦμε πὼς δὲν ἰσοπεδώθηκε τὸ μισθολόγιο ὅλων τῶν ὑπαλλήλων. Ἄλλοι παίρνουν 3)16, ἐμεῖς δὲν πέρνουμε· ἄλλοι πέρνουν λογιῶν-λογιῶν ἐπιδόματα καὶ ἰδιαίτερη ἀμοιβὴ γιὰ τὶς πρόσθετες ἐργασίες, ἐνῶ ἐμεῖς διεκπαιρεωτὲς ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν, τίποτα δὲν πέρνουμε. Τὸ Κράτος θέλει νὰ ξεπεράσῃ τὶς δημοσιονομικὲς καὶ ταμειακὲς του κρίσεις εἰς βάρος τῶν ὑπαλλήλων. Αὐτὸ γίνεται σήμερα σ' ἕνα ποσοστὸ γὰ ποῦμε 50 ο|ο. Δὲ νομίζουμε πὼς αὐτὸ θὰ γίνῃ 100 ο|ο ἂν λείψῃ ἡ ὀργάνωση;

Ὅσο γιὰ τὶς ἠθικές μας διεκδικήσεις, ποὺ δὲν θὰ εἶχαν νόημα χωρὶς τὶς πρῶτες, πολὺ λίγα ἔχουμε πετύχει ὡς τώρα, ἀφοῦ μάλιστα οὔτε τὴν καθαρεύουσα δὲν ἐξοστρακίσαμε ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ σχολειό, οὔτε μπορέσαμε νὰ συγκινήσουμε τὶς ἐργαζόμενες μᾶζες ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀπαιτήσεών μας ποὺ πρῶτα εἶναι δικές τους. Γιατὶ νὰ γίνῃ μιὰ ριζικὴ ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύμθιση ἀφοῦ κι' ὁ τελευταῖος χωριάτης πιστεύει πὼς καὶ τὸ λίγο ποὺ ἔγινε ὡς τώρα ἔβλαψε, ἀφοῦ τὰ παιδιὰ τῆς Ἀγῆς δὲν γράφουν ἑκατομμύρια καὶ δὲν ξέρουν τὸ Πάτερ ἡμῶν καὶ δὲν ξέρουν οἱ παραπάνω τὰ εἰς μι ρήματα καί, καὶ ....; Ποιὸ θὰ στηριχτῇ ἔστω καὶ λαϊκὴ κυβέρνηση νὰ κάνῃ ἐκπαιδευτικὲς μεταρρυθμίσεις, ἀφοῦ θὰ τὴν πολεμήσῃ ἡ ἴδιος ὁ λαὸς ἀπὸ δυσεϊδαιμονία καὶ προκατάληψη;

Τί πρέπει νὰ γίνῃ. Πῶς πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ὀργάνωση γερή, δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ κανεὶς σοβαρά· μὰ αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ καταλάβουν ὅλοι οἱ δασκάλοι. Αὐτό, ὡς τώρα δὲν ἔγινε. Ὅσοι συνάδερφοι νοιώθουν βαθειὰ τὴν ἀνάγκη νὰ ἔχουμε γερὴ ὀργάνωση πρέπει θετικὰ νὰ ἐργασθοῦν γι' αὐτή. Πῶς; ἀρχίζω ἀπὸ τὸ ἀνώτερο ὀργανωτικὸ πόστο, τὴν **Ὁμοσπονδία.** Πρέπει νὰ λανσάρῃ τὰ συνθήματα γύρω ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ ἀγωνιστῇ ὁ κλάδος, στὴν κατάλληλη περίσταση, καθαρὰ καὶ συγκεκριμμένα. Νὰ ἕνα σύνθημα στὶς ἠθικές μας διεκδικήσεις «νὰ λείψῃ ἡ διγλωσσία στὸ λαϊκὸ σχολειό», σ' αὐτὸ ἀπάνω δὲ θὰ κινηθοῦν οἱ Δ]σεις τῶν Συλλόγων, ὅπως κινοῦνται ὡς τώρα, ἀλλὰ ἀφοῦ ἐξεταστῇ τὸ ζήτημα πλατειὰ ἀπ' τὶς στῆλες τοῦ Βήματος θὰ ἔρθῃ σὲ συζήτηση στὶς γενικὲς Συνεκεύσεις τῶν Συλλόγων στὴν ἐποχή του. Θὰ συζητηθῇ θὰ παρθοῦν ἀποφάσεις καὶ γύρω ἀπ' αὐτὲς θὰ γίνῃ ἕνας σωστὸς ἀγῶνας ὄχι μὲ χαρτοπόλεμο, ἀλλὰ μὲ κινητοποίηση ὅλης τῆς κοινωνίας διαφωτισμένης ἀπ' τὸ δάσκαλο. Ὅμοια σ' ἄλλα συνθήματα. Ἡ Δ. τῆς Ο. πρέπει νὰ ἐπεμβαίνῃ ἔγκαιρα στὶς διαφορὲς ποὺ φυτρώνουν μέσα στοὺς Συλλόγους ὄχι μονάχα μὲ ἄρθρα, ἀλλὰ μὲ ἐπιτοπιο ἔξέταση τῶν ζητημάτων. Τὰ ἔξοδα περιοδειῶν νὰ μὴν εἶνε ἀτροφικά, μάλιστα ἡ ἐπέμβαση νὰ γίνεται σὲ γεν. συνελεύσεις τῶν συλλόγων. Νὰ διαφωτίζῃ τοὺς Συλλόγους στὸ ζήτημα τῶν γεν. συνελεύσεων νὰ γίνωνται σύγχρονα μὲ τὰ παιδαγ. Συνέδρια—ποὺ εὐτυχῶς ἔγιναν ὑποχρεωτικὰ—ὥστε ὅλοι νὰ ζοῦν τὴ ζωὴ τῆς ὀργάνωσης.

Οἱ Σύλλογοι, ἐδῶ εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς ὀργάνωσης!! Εἶναι οἱ πυρῆνες τῆς ὀργάνωσης καὶ αὐτοὶ θὰ κρατήσουν τὴν ὅλη ὀργάνωση σὲ σημεῖο εὐεργετικῆς δράσης ἢ θὰ τὴν καταδικάσουν σὲ μαρασμὸ καὶ ἀφάνεια. Οἱ Σύλλογοι ὅπως εἶνε ὀργανωμένοι σήμερα κι ὅπως ἔχουν ἐργασθῆ ὡς τώρα πολὺ λίγο ἔχουν συνεισφέρει στὴ συνειδητοποίηση τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν δασκάλων. Ὁ ἀγώνας τους ὡς τώρα ἔχει ἀποδειχθῆ ἄκαρπος καὶ μηδαμινὸς σὲ ἀποτελέσματα. Ἔχει περιορισθῆ σ' ἕναν ἀγώνα γύρω ἀπὸ πρόσωπα!! Ποτὲ οἱ διοικοῦντες τὸ Σύλλογο δὲν ἐργάστηκαν πραγματικὰ νὰ μπάσουν στὴ ζωὴ τῆς ὀργάνωσης τοὺς πολλούς. Στὸν κάθε Σύλλογο ποὺ ὑπάρχει σὲ κάθε περιφέρεια (συνήθως) χτυπιοῦνται 5—10 πρόσωπα, χωριεμένα σὲ δυὸ ἢ τρεῖς προσωπικὲς ὁμάδες καὶ πρόσωπον πιὰ ἀπ' αὐτὲς θὰ μαζέψῃ τὰ περισσότερα πληρεξούσια γιὰ νὰ πάρῃ στὰ χέρια της τὴ Διοίκηση. Ἔπικρατεῖ συνήθως ἐκείνη ποὺ ἔχει μὲ τὸ μέρος της τὸν ἐπιθεωρητὴ κι ἔτσι ἐνῶ δὲν ἐργάζονται γιὰ νὰ ρίξουν τὴ μάζα στὴ ζωὴ τῆς ὀργάνωσης, τὴ μεταβάλλουν ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος σὲ παράρτημα τοῦ γραφείου τοῦ ἐπιθεωρητοῦ!! Γιὰ νὰ διορθωθῇ τὸ κακὸ πρέπει πρῶτα νὰ ἐξουδετερωθοῦ σὲ μιὰ περιφέρειᾳ οἱ συγκοινωνιακὲς δυσκολίες. Αὐτὸ θὰ γίνῃ ἂν οἱ Σύλλογοι γίνουν πιὸ πολλοί· σήμερα ὑπάρχουν γιὰ νὰ διευκολύνεται ἡ Δ]ση τοῦ Συλλόγου σὲ πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς τμήματα. Γιατὶ αὐτὰ νὰ μὴν ἐξελιχθοῦν σὲ ἀνεξαρτήτους ὀργανισμούς; Ἴσως θὰ παρατηρήσῃ κανεὶς πὼς δὲν μποροῦν ν' ἀντιπροσωπευτοῦν στὶς Γ. Συνελεύσεις τῆς Ὁμοσπονδίας!! Τὸ κακὸ διορθώνετε ἂν ὅλοι οἱ Σύλλογοι μιᾶς περιφερείας ἢ καλύτερα ἑνὸς ἢ δύο Νομῶν ὀργανωθοῦν σὲ Ἑνώσεις διδασκαλικῶν Συλλόγων π. χ. ὅλοι οἱ μικροσύλλογοι περιφερείας Μαντινείας-Κυνουρίας καὶ Γορτυνίας-Μεγαλουπόλεως σὲ Ἕνωση Διδ. Συλλόγων Ἀρκαδίας; κ. ο. π. ἀντιπρόσωπος λοιπὸν θὰ πάει ἐκεῖνος (ἀπ' τὴν Ἕνωση) ποὺ θὰ ἐκλεγῇ ἀπ' τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Συλλόγων· ὥστε κάθε ἕνωση θὰ στέλνῃ ἕναν ἀντιπρόσωπο. Ἔπειτα πρέπει σὲ κάθε Σύλλογο νὰ σέβωνται τὸ ἄξίωμα κάθε ὀργάνωσης «ἡ μειοψηφία νὰ ὑποτάσσεται στὴν πλειοψηφία». Πρέπει ἀκόμα νὰ σέβωνται τὶς διάφορες; ἀπόψεις; διαφόρων ὁμάδων ποὺ θὰ δημιουργηθοῦν μέσα στὸν κάθε Σύλλογο μὲ διαφορὰ στὰ μέσα γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ τῆς ὀργάνωσης καὶ μικρὲς διαφορὲς στὸ σκοπό· ἔτσι στὸν κάθε Σύλλογο θὰ δημιουργηθοῦν ρεύματα ἰδεολογικά,

---

Ἀγοράσετε ὅλοι τὴν Ἐκπαιδευτικὴ μας Νομοθεσία γιὰ νὰ κατατοπίζεστε στὰ διάφορα ζητήματά σας, προαγωγῶν μεταθέσεων κλπ.

Συσταίνετε τὸ «Διδ. Βῆμα» στοὺς συναδέλφους.

Τὸ «Διδ. Βῆμα» ζῆ ἀπὸ τὴ συνδρομή σας μόνο. Μὴ τὴν καθυστερῆτε.

Οἱ συνδρομὲς προπληρώνονται.

Τὸ «Διδ. Βῆμα» πρέπει γρήγορα νὰ ἐξασφαλίση δέκα χιλιάδες συνδρομητές Ἂν θελήσετε θὰ τὸ κατορθώσετε.

Μὲ 50 δραχ. τὸ χρόνο ἔχεις τὸ «Διδ. Βῆμα» καὶ διακόσιες ὡραῖες ὅλες τὶς ἀτομικὲς ὑποθέσεις σου.

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ
ΣΤΟ «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ»

Στὴ διαχείριση τοῦ «Διδ. Βήματος»
Ρόμβης 2 — Ἀθῆνας

Παρακαλῶ ὅπως μὲ γράψετε συνδρομητὴ στὸ «Διδ. Βῆμα» γιὰ ἕνα χρόνο ἀπό..... Τὸ ἀντίτιμο τῆς συνδρομῆς μου δραχ. 50 σᾶς ἔστειλα μὲ ταχ. ἐπιταγὴ ἢ συστημένο γράμμα μὲ ἀριθ.....

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμούς

Ὄνομα συνδρομητοῦ .....

Διεύθυνση .....

Ἐκπαιδευτικὴ περιφέρεια .....

Κόψετε τὸ δελτίο αὐτὸ καὶ στείλετέ το στὸν κ. Ἐμμ. Χρύσην Διαχειριστὴν «Διδ. Βήματος» Ρόμβης 2—Ἀθήνας.

ποὺ μὲ τὸν ἠθικὸ καὶ διαφωτιστικό τους ἔλεγχο θὰ προάγουν τὴν ὀργανωτικὴ ἰδεολογία θὰ λείπη δὲ ἡ σημερινὴ προσωπολατρεία ποὺ γιὰ ὅπλο κατισχύσεως ἔχει τὴ συκοφαντία «ὁ τάδε εἶνε κομμουνιστής, ὁ τάδε Βασιλικός, ὁ τάδε Βενιζελικός, ὁ τάδε παληολαβίτης, ὁ τάδε γυμνασιαστής», γιατὶ στὸ κάτω κάτω δὲν εἴμαστε παραρτήματα τοῦ τμήματος Ἀσφαλείας!! Οἱ πιὸ πολλοὶ ποὺ πέρασαν ὡς τώρα ἀπ' τὰ Διοικητικὰ πόστα τῶν ὀργανώσεων (καὶ δυστυχῶς περνοῦν πάντα οἱ ἴδιοι) φαίνεται νὰ φοβοῦνται τὴ συνειδητοποίηση τῶν δασκάλων μὴ χάσουν τὰ ὀφφίτσια!! Ὁ δρόμος ποὺ ἀκολούθησαν ὡς τώρα οἱ Δ]σεις τῶν ὀργανώσεων (ποὺ ἀποτελοῦνται κατὰ τεκμήριο ἀπὸ τοὺς πιὸ συνειδητοὺς τοῦ κλάδου) ἔχει φέρει τὴν κρίση στὴν ὀργάνωση ἡ καλύτερα χρονίζει τὴν ἀρρώστια ποὺ πάντα εἶχε ἡ Ὀργάνωση. Μὴ μᾶ; κάνει ἐντύπωση ἂν ἔχουν σπαραλιάση οἱ πολλοὶ Συλλόγοι τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ἔχουν χωριστὴ σὲ Συλλόγους παληολαδιτῶν καὶ Προσφύγων ἢ Δασκαλιστῶν καὶ γυμνασιαστῶν κ.τ.λ.!! Ἕνας προσωπικὸς ἀγώνας αὐτὰ τ' ἀποτελέσματα ἔχει Σαίρετε τὸ μυστικὸ γιατὶ ἔσπασε τελευταῖα ὁ Σύλλογος Δράμας; Γιατὶ ὅσοι τὸν διοίκησαν ὡς τώρα ποτὲ δὲν ἔφρόντισαν νὰ δώσουν ἰδεολογικὸ καὶ ἠθικὸ περιεχόμενο στὸν ἀγώνα καὶ οὔτε νὰ διαφωτίσουν τοὺ πολλούς!! Στὴν οὐσία τὸ χώρισμα τοῦ Σύλλόγου Δράμας εἶνε ζήτημα Μανωλόπουλου (Παληολαδίτη καὶ Δασκαλιστῆ) καὶ Χοντρόπουλου ἢ Κωνσταντινίδη (Πρόσφυγα καὶ Γυμνασιαστῆ), ἡ μάζα τῶν δασκάλων κινεῖται ἂν δὲν ἀδιαφορεῖ γύρω ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐγωϊστικὰ καὶ αἰσθηματικὰ συνθήματα, δὲν ὑπολογίζει τὸ συμφέρο καὶ τὴ λογική, Ἐνῶ ὑπάρχουν σοβαρὰ ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν κλάδο καὶ ἔπρεπε ἔγκαιρα καὶ διαφωτιστικὰ νὰ συζητηθοῦν καὶ νὰ παρθοῦν ἀποφάσεις, ἐμεῖς δὲ φροντίζουμε νὰ μαζέψουμε ὅλους τοὺς δασκάλους ἢ τοὺς πιὸ πολλοὺς νὰ τοὺς διαφωτίσουμε καὶ νὰ μᾶς διαφωτίσουν, παρὰ στέλνουμε μυστικὲς ἐπιστολὲς στὴν κλίκα νὰ μαζέψη ψηφοδέλτια νὰ ρυθῆ στὴ Συνέλευση νὰ ποῦμε δυὸ-τρία γιὰ τὰ θέματα ποὺ εἶνε ζωτικὰ γιὰ τὸν κλάδο καὶ νὰ φτάσουμε στὸ ψητὸ δηλ. στὴν ἐκλογὴ Δ]σεως ἢ ἀντιπροσώπου. Ἔ, κύριοι, ποὺ λεγ'στε συνειδητοί χάρις στὴν ἐγκηματικὴ τακτική σας, ἀφῆστε πιὰ τὸν ἐγκληματικό σας δρόμο μὴ χτυπᾶτε ἐκ τοῦ ἀσφαλοὺς τὴν ὀργάνωση!!

Συμπέρασμα. Πρέπει ἡ Δ]ση ν' ἀνοίξη διαφωτιστικὴ συζήτηση γύρω ἀπὸ τὸ ὀργανωτικό, γιατὶ ὡς τώρα δὲν ἔγινε κἀμιὰ σοβαρὴ προσπάθεια γύρω ἀπ' αὐτό, σὰν νὰ φοβοῦνται τὰ Διοικητικὰ πόστα τὴ συνειδητοποίηση τῆς δασκαλικῆς μάζας. Ἂς μᾶς δώση ἡ Δ]ση μιὰ στατιστικὴ τῆς ὀργανωτικῆς κατάστασης περασμένων χρόνων γιὰ νὰ καταλάβωμε πῶς οἱ αὐξομειώσεις εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἀσυνειδησίας τῶν πολλῶν γύρω ἀπ' τοὺς σκοποὺς τῆς Ὀργάνωσης.

Ὁ ἀγῶνας δὲν τέλειωσε, οὔτε θὰ τελειώση ἂν δὲ φτάσωμε στὴν ἰδανικὴ ὀργάνωση τῆς Κοινωνίας. Ἂς ἐργαστοῦμε ὅλοι νὰ βγάλουμε τὴν ὀργάνωση ἀπ' τὴν ἀρρώστια νὰ τραβήξη τὸν ἱστορικὸ δρόμο της.

Σ. ΤΣΕΚΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

ΓΕΩΠΟΝΟΙ, ΑΡΜΟΔΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΕΣ

Ἤθελα πρὸ καιροῦ νὰ παρουσιασθῶ στὸ «Βῆμα» καὶ νὰ εἰπῶ μερικὰ περὶ τῶν Κυριακῶν Γεωργικῶν Σχολείων μας πάντοτε ὅμως ἀνέβαλα γιατὶ ὑπέθετα ὅτι ἴσως συμβαίνουν, ὅσα θὰ εἰωῶ παρακάτω, μόνον στὸν δικό μας Κυριακὸ Σχολεῖο.

Κατὰ τὸ καιρὸ τῶν διακοπῶν συνήντησα καὶ ἄλλους συναδέλφους καὶ φυσικὰ μὲ πληροφόρησαν τί συμβαίνει καὶ σ' αὐτούς. Ἐπίσης ἀπὸ μερικὰ ἀθρίδια ποὺ δημοσιεύθηκαν στὸ «Βῆμα» καὶ στὴν «Ἀγροτικὴ Ζωὴ» ἀντελήφθηκα ὅτι τὸ κακὸ εἶναι γενικό.

Στὴν ἀρχὴ μᾶς ὑποδέχθηκαν μὲ ἐνθουσιασμό, ἀγρότες. κ. λ. Στὸ Γεωργικὸ Φροντιστήριο Θεσ)νίκης ἐδίδαξαν, δὲν τὸ ἀρνοῦμαι, μ' ἐνθουσιασμὸ οἱ κ. Γεωπόνοι Καθηγητές μας καὶ μὲ τὶς εὐχὲς των ἀναχωρήσαμε στὰ χωριά μας γιὰ νὰ συνεχίσωμε καὶ μεῖς κατὰ τὰς δυνάμεις μας τὸ ἔργον τους.

Τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο ἤκουσε τί ζητοῦσα μὲ προσοχὴ καὶ ὅλα τὰ εὑρῆκε πολὺ σωστά, ὠφέλιμα καὶ εὐκολοκατόρθωτα, μόεο στὸ ζήτημά μου «περὶ παροχῆς χρηματικοῦ ποσοῦ γιὰ τὸ ἐπιμίσθιό μου καὶ ἀγορὰν ἐργαλείων, λιπασμάτων κλ. ἄλλων ἀπαραιτήτων γιὰ τὴν συντήρηση ἀγροκηπίου, προσέκρουσε σὰν στὸν μακαρίτη Τιτανικὸ «σὲ ὄγκο πάγου.»

Κατώρθωσα ἐπὶ τέλους, ἀγωνιζόμενος, ἀφοῦ κατεξώδευσα τὰ περισσότερα καὶ κυριώτερα ἐγκεφαλικά μου κύτταρα, ἀφοῦ ἠπείλησα, ἀφοῦ παρεκάλεσα, ἐκολάκευσα, κατώρθωσα νὰ ἐπιτύχω τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιμισθίου μου μόνον μετὰ 3 μῆνας ἀπὸ τὴν ἔναρξη τῶν μαθημάτων καὶ μόνον μέχρι τέλους Μαΐου. (τὶς διακοπὲς δὲν πρέπει, λέγει, ἐμβριθῶς ὁ Πρόεδρος νὰ πληρωθῶ, διότι δὲν ἐργάζομαι) Τί νὰ κάμω κ. συνάδελφοι; τόσα! τόσα! καλὰ εἶναι κι' αὐτά. ἴσως διορθωθῆ τὸ κακὸ ἀπὸ τὸ Κράτος.

Ἂς ἔλθω τώρα στὸν κ. Νομάρχη! (Στὴν Χαλκιδικὴ εὑρίσκομαι) Τὰ ἀνέφερα ὅλα προφορικῶς καὶ γραπτῶς. Ἀπάντησή του ἦτο «νὰ κολακεύσης τὸν Πρόεδρο». Αὐτὸ δὰ μᾶς ἔλειψε! Τρομάξαμε νὰ ξεγλυτώσωμε ἀπὸ τοὺς διάφορους Βλαχοδημάρχους. ὕστερα ἀπὸ τόσους ἀγῶνες τῆς Ὁμοσπονδίας μας καὶ δικούς μας καὶ τώρα γιὰ τὰ 1)4 τοῦ μισθοῦ μας νὰ ὑποδουλωθοῦμε θεληματικά. Αὐτὸ δὲ θὰ γίνη κ. Νομάρχη. Ἂν ἔχωμε ἀξία θὰ ἐπιβληθοῦμε καὶ ὄχι μὲ κολακεῖες.—καὶ ἔτσι ἀγαπητοὶ κ. συνάδελφοι, ἔδειξε ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀγάπην του πρὸς τὰ Κυριακὰ Γεωργικὰ Σχολεῖα δηλ. καὶ σ' αὐτὸ τὸ πρόγραμμα τῆς Σης Κυβερνήσεως περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν ἀγροτῶν.

Ἂν πάλιν ἐπισκεφθοῦμε τοὺς κ. Γεωπόπους, στὸ Σαλόνι τους θὰ κούσωμε ὅταν ἔλθη ἡ συζήτηση γιὰ τὰ Κυριακὰ Σχολεῖα, θὰ κούσωμε πολοὺς νὰ ψυθ ρίζουν στραβομουτσουνιασμένοι. Δὲν τὸ φωνάζουν ὅμως γιατί, οἱ μεγάλοι τους, εἶναι ὑποστηρικτές μας. Τέτοια μᾶς εἶπε καὶ ὁ Γερουσιαστὴς κ. Χασιώτης ὅταν μᾶς ἐπεσκέφθηκε στὸ Γεωργικὸ Φροντιστήριο Θεσσαλονίκης κατὰ τὸ 1927—28. Τέτοιο ἀντελήφθηκα κι' ἐγὼ ἀπὸ τοὺς ἐδώ, ἐν ὑπηρεσία Γεωπόνους. Κανεὶς δὲν ἤλθε νὰ ρωτήση τί γίνομαι καὶ πῶς τὰ καταφέρνω. Ἐπὶ πλέον δὲ ἐκφράζονται καὶ ὄχι εὐπρεπῶς γιὰ τὰ Σχολεῖα αὐτά.

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Στου ὑπουργείου Γεωργίας, **ἔδει νὰ εἶχεν ἀντιληφθῆ καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἔπρεπε νἀναλάβῃ,** ὅτι ἡ λειτουργία Κυριακῶν Γεωργικῶν Σχολείων δὲν θὰ γίνεται μὲ τὸ διδάσκοντα ἀπὸ τῆς ἕδρας, ἐξαπολύοντα πομφόλυγας κενῶν λέξεων Γεωργικοῦ περιεχομένου καὶ μόνον ἐποπτικὸν μέσον τὴν κιμωλία καὶ τὸν μαυροπίνακα. **Ἔδει νὰ εἶχε ἀντιληφθῆ ὅτι μᾶς εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ἀγρόκηπος καὶ ἐργαλεῖα, λιπάσματα, σπόροι κ. λ. κ. λ. Ποὺ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ,** εἶναι πρέπον νὰ διαφεύγουν τοὺς κ. Ἁρμοδίους. Πῶς θὰ ἐξικονομηθοῦν αὐτά; Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι δική τους δουλειά. Ἄλλως ἂς τὰ καταργήσουν νὰ ἀπαλλαχθοῦν καὶ αὐτοὶ ἀπ' αὐτὸ τὸ βάρος καὶ μεῖς ποὺ κινδυνεύομε νὰ χάσωμε ὁλόκληρο τὸ μέλλον μας, κυνηγῶντας τὰ 1)4 τοῦ μισθοῦ μας καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου «περὶ Κυριακῶν Γεωργικῶν Σχολείων.»

Οἱ ἀγρότες ἀντελήφθησαν τὰ καλὰ τῶν τοιούτων Σχολείων καὶ ἐδῶ τοὐλάχιστον βλέπω τὴν προθυμία των καὶ στὰ παιδιά των. Φοιτοῦν τακτικὰ μαθητὲς καὶ μαθήτριες (100 περίπου), ὁλόκληρος ἡ Ε'. καὶ Στ'. τάξις μας, παρακολουθοῦν τὰς πομφόλυγάς μου ἐνθουσιασμένοι καὶ πρᾶξιν, τὰ δυστυχισμένα, ποὺ θὰ ὠφελοῦντο τόσον πουθενά. Μερικοὶ ὑπάρχουν βέβαια ποὺ ἀπὸ ἄλλους λόγους ἀντιδροῦν γιὰ τὴ λειτουργία τοιούτων σχολείων καὶ δυστυχῶς δὲν λείπουν καὶ ἀπὸ τοὺς κ. συναδέλφους!!. ἀλλὰ μὲ ἀγῶνα πάντοτε δικοῦ μου καὶ τῶν φίλων τοῦ Σχολείου μου κατορθώνομεν καὶ ἐξουδετερώνομεν τὴν ἀντιδρασή των.

Τί τὰ θέλετε, περισσότερα κύτταρα ἐξοδεύω γιὰ τὸν ἀγῶνα, αὐτόν, παρὰ γιὰ τὴν κυρίως ἐργασία μου ὡς Δημοδιδασκάλου καὶ ὡς διευθυντοῦ τοῦ ἑξαταξίου μας, παρακαλῶ Δημοτικοῦ.

Γράφω τὰ ἀνωτέρω μὲ ὅλη τὴν εἰλικρίνεια τῆς ψυχῆς μου καὶ ὅπως ἀντελήφθηκα τὰ πράγματα γύρω ἀπὸ τὸ Κυριακό μου καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα τοιαῦτα.

Ἡ ταπεινὴ γνώμη μου εἶναι:

1) Νὰ τροποποιηθῆ ὁ Νόμος περὶ «Κυριακῶν Γεωργικῶν Σχολείων καὶ τὰ μαθήματα νὰ γίνωνται ὑποχρεωτικῶς εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως μαθητὰς καὶ μαθητρίας Ε'. καὶ Στ'. τάξεως ἑκάστην μὲν Τετάρτην μ.μ. 2 ὥρας θεωρία καὶ ἕκαστον Σάββατον μ.μ. πρᾶξις.

2) Νὰ προικίση τὸ Κράτος, ὅπως κρίνῃ ἀποτελεσματικώτερον ἕκαστον τοιοῦτον Σχολεῖον διὰ τοῦ ἀπαραιτήτου ἀγροκήπου ἐργαλείων, λιπασμάτων, σπόρων κ. λ. ἀναγκαιούντων.

3) Τὸ ἐπιμίσθιον νὰ γίνῃ Κρατικὸν (ἂς τὸ εἰσπράττῃ ἀπὸ τὰς Κοινότητας ὑποχρεωτικῶς καὶ νὰ μᾶς τὸ χορηγεῖ διὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου. καὶ

4) Νὰ ληφθῆ πρόνοια γιὰ τὴν διανομὴ δώρων, βραβείων εἰς τοὺς διαπρέποντας μαθητάς.

Συκιὰ—Χαλκιδικῆς

Γεώργιος Καρᾶς
Διδάσκαλος

Υ. Γ.

5) Νὰ δοθῆ εἰς ἕκαστον Διδ)λον Γεωργικῶς μετεκπαιδευθέντα ἔκτασις ἀγροῦ καταλλήλου μέχρι στρεμμάτων 10 ἵνα καλλιεργῇ ὑποδειγματικῶς αὐτόν, ὅταν ἀδυνατεῖ τὸ Κράτος νὰ χορηγήση τὰ ἐργαλεῖα, σπόρους, λιπάσματα κ. λ. χρειώδη γιὰ ἐπιστημονικήν, ὑποδειγματικὴν καλλιέργειαν ἀγροῦ.

ΘΥΜΑ ΤΗΣ ΑΣΤΟΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τὴν πρώτη τοῦ Μάρτη στὸ Βροντάδο τῆς Χίου, ἄρπαξε τοῦ χάρου τὸ δρεπάνι στὸ ἄνθος τῆς νοιώτης της τὴ συνάδελφο Ἀργυρῶ Βαριδάκι. Δυὸ χρόνια ἀφ' ὅτου πῆρε τὸ πτυχίο της περίμενε μ' ἀγωνία καὶ λαχτάρα νὰ βρῇ θέση καὶ δὲν εὕρισκε. Ὁ πόνος τῆς φτώχειας τῆς μάρανε τὴν τρυφερὴ καρδιά της.....

Φεύγοντας τώρα στὴ ζωὴ τῆς αἰωνιότητας, μὲ χείλη καὶ μὲ καρδιὰ γεμάτα ἀπὸ πικρὸ παράπονο γιὰ τὴν ἀστοργία τοῦ Κράτους, ἀφίνει θλιμμένη μητέρα καὶ πέντε ἀδέρφια. Ἀφίνει ὅμως καὶ ἕνα μάθημα σ' ὅλους τοὺς φτωχοὺς δασκάλους ποὺ ξοδεύουν καὶ τὸν τελευταῖο ὀβολό τους γιὰ νὰ πάρουν τὸ πτυχίο τους καὶ νὰ μείνη ἀχρησιμοποίητο.....

Ἡ Ὀργάνωσή μας ἔχει ἱερὴ ὑποχρέωση ν' ἀγωνιστῇ γιὰ τὸ σπάσιμο τῆς παγερῆς ἀδιαφορίας τοῦ Κράτους πρὸς τοὺς σημερινοὺς ἀλλὰ καὶ στοὺς μέλλοντες μορφωτὲς τῆς Κοινωνίας.

Συλλυπούμαστε ἀπὸ καρδιᾶς τὴ θλιμμένη Μητέρα καὶ ἀδέρφια της.

Ἐμμ. Σπυριδάκις

ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ
δημοδιδασκάλου
"ΠΛΗΡΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑ = = = ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ,,
Ὁ μόνος πραγματικὸς πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ μαθητικὲς Κοινότητες, παιδικὰ δικαστήρια, συνεταιρισμούς, ταμιευτήρια, μαθητικοὺς κήπους, βιβλιοθήκες κλπ.
Ζητῆστε ἀπὸ τὸν ἴδιο:
Ἀθήνας, ὁδὸς Τριπόλεως 58
Τιμὴ Δρχ. 25 9—10

ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ 1930
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΥ ΕΞΑΤΑΞΙΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
Π. Παρασκευοπούλου,
Διευθυντοῦ Διδ.-σκαλείου Τριπόλεως
Τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου βγαλμένο ἀπὸ τὴ πρᾶξι λύει πᾶσα δυσκολία ποὺ παρουσιάζεται εἰς τὸ μονοτάξιο.
Πωλεῖται παρὰ τῷ ἰδίῳ δρ. 55
7—10

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η ΕΝΙΑΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

(ΣΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΕΣ)

Δύο μεγάλες γνῶμες ἐπικρατοῦν στὴ σύγχρονη Γερμανικὴ παιδαγωγική: Τὸ σχολειὸ *αὐτενεργείας* ἢ, ὅπως συνειθέστερα τὸ λένε, τὸ σχολειὸ *ἐργασίας* καὶ 2) *ἡ ἑνιαία διδασκαλία*. Ἂς δοῦμε τί εἶναι αὐτὴ ἡ ἑνιαία διδασκαλία.

Ἀπὸ πολὺν καιρὸ εἶχαν βεβαιώσει τὶς μεγάλες καὶ σοβαρὲς δυσκολίες, τὶς ὁποῖες παρουσιάζει ἡ κατὰ παράδοσιν διδασκαλία, ποὺ χωρίζεται σὲ πολυάριθμα εἴδη διδασκαλίας καὶ τῆς ὁποίας τὸ καθένα εἶδος εἶχε τὴν ἴδια του ζωὴ κι' ἀκολουθοῦσε τὸν ξεχωριστό του δρόμο.

Εἶχαν δοκιμάσει καλὰ νὰ μαζέψουν γύρω σὲ μιὰ κεντρικὴ ἔννοια διάφορα εἴδη μαθημάτων, μὰ ἡ ἐποχὴ καὶ τὰ αὐστηρὰ προγράμματα δὲν τὸ ἐπέτρεπαν.

Ἐνάντια στὴν αὐστηρὰ καλουπωμένη αὐτὴ διδασκαλία εἶχε ἀρχίσει μιὰ πάλη πρὶν ἀπ' τὸν πόλεμο. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἡ πάλη αὐτὴ κατέληξε σὲ νίκη καὶ σήμερα οἱ μέθοδες ποὺ μεταχειρίζονται Γερμανικὰ σχολεῖα ὡς καὶ τὰ ἐπίσημα Γερμανικὰ προγράμματα εἶναι ἀσφαλῶς μεταξὺ τῶν καλύτερων, τῶν πιὸ συγχρονισμένων ποὺ ὑπάρχουν.

Στὴ θέση τῆς διδασκαλίας αὐτῆς, διδασκαλίας ψεύτικης, ἐπιφανειακῆς ἐξωτερικῆς ποὺ δημιουργοῦσε ἕνα ἐπιπόλαιο πνεῦμα μὲ τὸ ἀναγκαστικὸ φόρτωμα στὸ μυαλὸ τῶν παιδιῶν σὲ μιὰ μέρα διαφόρων γνώσεων οἱ ὁποῖες δὲν εἶχαν καμιὰ ἀξία καὶ καμιὰ σχέση μὲ τὰ παιδιά, στὴ θέση λοιπὸν τῆς διδασκαλίας αὐτῆς ἔβαλαν μιὰ βαθειὰ διδασκαλία, μὲ τὴν ὁποία γίνεται μιὰ ἐργασία σοβαρὴ καὶ εἰλικρινὴς μιὰ ἐνέργεια καὶ μιὰ ἐπίδραση βαθειὰ στὸ μυαλὸ καὶ στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ.

Ἡ διδασκαλία αὐτὴ παρουσιάζεται μὲ πολλὲς μορφές.

Μιὰ ἀπ' αὐτὲς εἶναι ἡ ἐλεύθερη *ἑνιαία διδασκαλία* κατὰ τὶς γνῶμες τοῦ Berthobel Otto. Αὐτὴ συνίσταται στὴν κατάργηση τῆς ἀναγκαστικῆς καὶ ἀψυχολόγητου ἐκείνης πειθαρχίας καὶ τάξης στὴν ὥρα τοῦ μαθήματος καὶ στὴ μετατροπὴ μερικῶν μαθημάτων σὲ ἐλεύθερες διαλέξεις. Οἱ μαθητὲς ποὺ ἔχουν καταλάβει καλὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σκοπὸ αὐτῶν τῶν μαθημάτων, ζητοῦν ἐξηγήσεις ἀπ' τὸ δάσκαλο πάνω στὰ πιὸ δύσκολα ζητήματα ποὺ παρουσιάζονται.

Ὁ δάσκαλος ἐξηγάει, δλη ἡ τάξη συζητάει.

Αὐτὰ τὰ μαθήματα, ποὺ τάχουν καταλάβει καλὰ οἱ μαθητές, εἶναι πολὺ ζωντανὰ καὶ δημιουργοῦν μιὰ ἀτμόσφαιρα οἰκειότητας μεταξὺ τῶν μαθητῶν καὶ τοῦ δασκάλου.

Ἀλλὰ τὰ μαθήματα αὐτὰ δὲν εἶναι παρὰ ἕνα μέρος τῆς μόρφωσης, τὴν ὁποία τὸ σχολειὸ πρέπει νὰ δώσῃ.

Ποιὸ λοιπὸν θάναι τὸ λοιπὸ μέρος;

Μερικοὶ μαθητὲς ἀνάλαβαν τὴ διεύθυνση αὐτῶν τῶν διαλέξεων ἀντὶ νἀφίνουν κάθε πρωτοβουλία σ' ὅλα τὰ παιδιά. Οἱ διδασκαλίες αὐτές, ποὺ διατηροῦν τὴν οἰκειότητα μεταξὺ δασκάλου καὶ μαθητῶν, φαίνονται περισσότερο ὠφέλιμες καὶ μποροῦν ν' ἀποτελέσουν τὸ πιὸ σημαντικὸ μέρος τῆς μόρφωσης, τὴν ὁποία τὸ σχολειὸ θέλει νὰ δώσῃ.

Οἱ δασκάλοι ἔχουν λιγοστέψει τὸν ἀριθμὸ τῶν διαφόρων μαθημάτων συγκροτῶντας τα σὲ γκρούπ, ὡς π.χ. γκροὺπ γλωσσολογικὸ καὶ ἱστορικό, μαθηματικὸ καὶ ἐπιστημονικὸ καλιτεχνικὸ καὶ τεχνικό. Γιὰ νὰ γίνῃ δὲ ἡ διδασκαλία περισσότερο ἁπλὴ ἀκόμα, ἔδωκαν σ' ἕνα μάθημα μιὰ θέση, ὥστε τοῦτο νὰ ἐπικρατῇ. Αὐτὸ τὸ μάθημα μπορεῖ νἄναι τὸ ἴδιο σὲ μιὰ σχολικὴ χρονιὰ ἢ καὶ ν' ἀλλάξῃ στὸ μεταξὺ τῆς χρονιᾶς. Ἡ ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ φαίνεται, πῶς πέρνει τὴν κυριώτερη θέση.

Ἀντὶ γιὰ ἕνα ἔργο ἱστορικό, γεωγραφικό, ἐπιστημονικὸ βάζουν ὡς κέντρο μιὰ ἔννοια, ἡ ὁποία εἶναι ὁ σταθερὸς σύνδεσμος, ποὺ ἀνταμώνει τὰ διάφορα μαθήματα.

Σχεδὸν ὅλοι οἱ δασκάλοι κατάλαβαν τὴν ἀνάγκη μιανῆς ἁπλῆς διδασκαλίας. Ἐπίσης κι' οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς κατάλαβαν ὅτι παράλληλα μὲ τὴν ἑνιαία διδασκαλία χρειάζεται συστηματικὴ μελέτη καὶ ἀσχολία στὴν Ἀριθμητική, Ἀνάγνωση κλπ. Ἡ δεξιότητα τοῦ καλοῦ δασκάλου συνίσταται στὸ νὰ προκαλῇ μὲ τὴν ἑνιαία διδασκαλία πολλὲς κι' ὠφέλιμες μελέτες ποὺ νὰ τὶς κανονίζῃ καὶ κατευθύνῃ ὁ ἴδιος, μελέτες ποὺ νὰ γίνονται προαιρετικὰ ἀπ' τὰ παιδιὰ καὶ τότε ἡ διδασκαλία ἐξασκεῖ ἐπίδραση στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ, ἀποβαίνει ἀληθινὰ ἀποτελεσματική.

ΓΕΩΡ. Σ. ΔΑΝΟΣ

(Μετάφραση ἀπ' τὸ περιοδικὸ L' École Émancipée)

Η ΝΕΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

(Ἔκδοση «Διδ. Βήματος»)

ΤΟΜΟΣ Α'. Περιεχόμενα:

1) Νόμος 4397 «Περὶ στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως»
2) » 4153 « » μεταθέσεων, ἀδειῶν κλπ.»
3) » 4179 « » ἀνεγέρσεως διδακτηρίων»
4) » 4360 « » Διδασκαλείου οἰκοκυρικῆς Ἐκπαιδεύσεως»
5) » 4358 « » καταργήσεως μονοταξίων Διδασκαλείων»
6) » 4374 « » διαβαθμίσεως δημοδιδασκάλων»
7) » 4373 « » διαρρυθμίσεως Μέσης Ἐκπαιδεύσεως»
8) » 4178 « » Ἐπιθεωρητῶν καὶ βοηθῶν αὐτῶν»
9) » 4367 « » Διδασκαλείων Νηπιαγωγῶν»
10) » 4368 « » Διδασκαλείων Δημ. Ἐκπαιδεύσεως»

Τιμὴ Δραχ. *15*

ΤΟΜΟΣ Β'. Περιεχόμενα:

1) Νόμος 4152 «Περὶ διδασκαλίας ὑγιεινῆς εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους καὶ τὸ ἐκτελεστικόν του Διάταγμα».
2) » 4370 « » διαρρυθμίσεως Ἱερατικῶν σχολῶν»
3) » 4371 « » σωματικῆς ἀγωγῆς»
4) » 4376 « » ἱδρύσεως Πειραματικῶν Σχολείων εἰς τὰ πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης»
5) *Διάταγμα* « » χρόνου ὁρισμοῦ τῶν διδασκαλείων πρὸς μετεκπαίδευσιν τῶν δημοδιδασκάλων»
6) » « » διαγωνισμοῦ εἰσιτηρίου εἰς τὸ Διδασκαλεῖον τῆς Γυμναστικῆς»
7) » « » τρόπου λειτουργίας τῶν νυκτερινῶν σχολῶν»
8) » « » ἐγγραφῶν, ἐξετάσεων κ.λ.π. ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως».

Τιμὴ Δραχ. *10*

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ

Ἐν Ἁγίῳ Μύρωνι τῇ 31 3—1930

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Γόρτυνος

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,

Ὑπηρετήσας ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἑτίαν εἰς τὴν περιφέρειάν σας ἀφήνω σήμερον ταύτην μετατεθέμενος εἰς τὴν περιφέρειαν Μεραμβέλλου.

Κατὰ τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα ἀφιέρωσα ὅλας μου τὰς δυνάμεις εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τόσον τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τῆς ἐκπαιδεύσεως ὅσον καὶ τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντός σας, ὅταν δὲν εὑρίσκετο εἰς σύγκρουσιν μὲ τὸ γενικὸν τοιοῦτον καὶ μὲ τὸ καθῆκον μου.

Προσεπάθησα νὰ καθοδηγήσω ὑμᾶς εἰς τὸ ἐπίμοχθον ἔργον σας ὅσον μοῦ ἐπέτρεπον αἱ ἀσθένειές μου δυνάμεις, ἀφιερώνων πλειότερον χρόνον ἐκεῖ ὅπου ἐνόμιζον ὅτι ἦτο περισσότερον ἐπιβεβλημένη ἡ παρουσία μου.

Προσεπάθησα ἀκόμη ὅσον ἐξηρτᾶτο ἐκ μέρους μου νὰ ὠθήσω τοὺς κατοίκους τῶν ἀγροτικῶν συνοικισμῶν νὰ δείξουν μεῖζον ἐνδιαφέρον διὰ τὰ διδακτήρια των, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὑπονομεύεται ἡ σωματικὴ ὑγεία ἐνῷ πρέπει νὰ σφυρηλατεῖται ἡ πνευματ. καὶ ἠθικὴ ἀρτιότης τῶν παιδιῶν των, ἐπιμείνας ἰδιαιτέρως παρὰ τῷ Σεβ. Ὑπουργείῳ Παιδείας ὅπως κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν σχεδίων τῶν πλέον ἀποκέντρων καὶ μικρῶν συνοικισμῶν μεριμνήσῃ διὰ τὴν ὑγιεινὴν κατοικίαν τοῦ διδ)λου τοῦ ἀφανοῦς τούτου ἐργάτου τοῦ πολιτισμοῦ

Αἰσθάνομαι μεγάλην εὐχαρίστησιν διότι συνέβαλον εἰς τὸ νὰ δημιουργηθῇ ἡ συνείδησις τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς λύσεως τοῦ διδακτηριακοῦ ζητήματος παρὰ τοῖς Κοινότησι τῆς περιφερείας καὶ ἀναφέρω εἰς ὑμᾶς διὰ νὰ γνωρίζετε ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐπερατώθησαν 14 νέα ἄφωγα διδακτήρια, ἀνεγείρονται δὲ ἢ μεταρρυθμίζονται ἕτερα 52 διὸ τὰ ὁποῖα ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Δημοσίου ὡς ἀρωγὰς ἓν ἑκατομ. 300 χιλιάδας, ἔχουν δὲ ζητηθεῖ ἀκόμη ὑπὲρ τὸ ἥμισυ ἑκατ. χωρὶς τὰ προσφυγικὰ σχολεῖα δι' ἃ ἔχουν ζητηθῇ ἀπὸ τὸ Ταμεῖον ἀνταλλαξίμων 1,160 χιλ. δραχμῶν.

Ἀλλὰ διὰ τὸ κατόρθωμα τοῦτο δὲν λησμονῶ ποτὲ ὅτι ὑπῆρξα ἁπλῶς ἡ συνισταμένη τῶν ἰδικῶν σας πόθων καὶ ἐνεργειῶν.

Σεῖς εἶσθε οἱ ἐμπνευσμένοι ἀπόστολοι οἵνινες ἐκαλλιεργήσατε καὶ τὴν πρακτικὴν ταύτην ἰδέαν, ὅπως καλλιεργεῖτε καὶ τὰς λοιπὰς θεῖας καὶ ὑψηλὰς ἰδέας περὶ τοῦ Ἀληθοῦς καὶ τοῦ Καλοῦ εἰς τὸν εὐγεώργητον ἀγρὸν τῆς παιδικῆς ψυχῆς.

Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι εἰς ὑμᾶς εὑρήκα τὴν πλέον εἰλικρινῆ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον καὶ τὴν πλέον ἀξιέπαινον προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν ἔργου καὶ ὅτι οὐδόλως σχεδὸν ἐχρησιμοποίησα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ νόμου διὰ τοὺς ἀμελεῖς καὶ τοὺς παρεκτρεπομένους.

Τέλος εὐχαριστῶ ὑμᾶς ἅπαντας διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἀγάπην δι ἧς μὲ περιβάλετε καὶ ἡ ὁποία θὰ μείνῃ δι' ἐμὲ ἡ γλυκυτέρα ἀνάμνησις.

Ἀπερχόμενος τοιζῶ ἅπαξ ἔτι νὰ μείνετε πιστοὶ εἰς τὰ μεγάλα ἰδανικὰ τὰ ὁποῖα μὲ ποταμοὺς αἱμάτων μᾶς παρέδωσαν οἱ πατέρες μας χωρὶς ποτὲ νὰ ὀλιγοψυχήσετε καὶ μὲ συγκίνησιν σφίγγω τὸ χέρι ὅλων σας. Χαίρετε.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς σας

Ι. Βαλέργας

Ἀρ. 455.

κ. κ. Δημ)λους Δημ)λίσσας καὶ Νηπιαγωγοὺς τῆς περιφερείας Δράμας.

Ἀναχωρῶν κατ' αὐτὰς εἰς τὴν ἐν Λαρίσσῃ νέαν μου θέσιν θεωρῶ ἐπιβεβλημένον μου καθῆκον νὰ ἀποτείνω πρὸς πάντας ὑμᾶς τὸν ἐγκάρδιον ἀποχαιρετισμόν μου μὲ τὴν βεβαίωσιν ὅτι οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὴν πολύτιμον συνδρομὴν καὶ συνεργασίαν ἣν προσεφέρατε εἰδικῶς εἰς τὰ σχολεῖα σας καὶ γενικῶς εἰς τὸ πολυσχιδὲς καὶ ἀναδημιουργικὸν ἔργον ὅπερ ἀνέλαβον ἐν τῇ φιλτάτῃ δι' ἐμὲ περιφερείᾳ Δράμας ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη. Τὰ ἀποτελέσματα ἅτινα παρουσιάζονται σήμερον ἐν αὐτῇ ἐκ τῆς ὡς εἴρηται ἐργασίας βοῶσι καὶ ἀποδεικνύουσι ἡλίου φαεινότερον ὅτι δὲν χρειάζεται ἕτερον στοιχεῖον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς φιλοπονίας, φιλοπατρίας καὶ παιδαγωγικῆς δράσεως ὑμῶν ὡς διδ)λων καὶ ἀξίων προσοχῆς κοινωνικῶν παραγόντων.

Ἐστὲ λοιπὸν ἀγαπητοὶ συνεργάται ὑπερήφανοι διὰ τὸ συντελεσθὲν ἔργον ποτὲ μὴ δειλιάσετε πρὸ τοῦ καθήκοντος εἰς τυχὸν παρουσιασθησόμενα ἐμπόδια μεταδώσετε τὴν ἐμπειρίαν ταύτην καὶ εἰς τοὺς μέλλοντας συναδέλφους σας καὶ ἐν γένει συνεχίσατε τὸ ἔργον αὐτὸ πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ παιδαγωγικοῦ οἰκοδομήματος τὸ ὁποῖον, μετ' ἐλπίδων καὶ πεποιθήσεως ὠνειροπολήσαμεν καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤδη θὰ ἠγείρατο ὁ ἀναμφισβητήτου ἱκανότητος νέος συνάδελφος ἐμοῦ καὶ προϊστάμενος ὑμῶν.

Μὴ ἐπιθυμῶν νὰ κουράσω ὑμᾶς περισσότερον, ἀρκοῦμαι εἰς τὰ ἄνευ πομποδῶν φράσεων ὀλίγα αὐτὰ λόγια καὶ εὔχομαι πρὸς πάντας ὑμᾶς ὑγείαν σωματικὴν καὶ ἀντοχὴν ψυχικὴν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Παιδείας τῆς φιλτάτης ὑμῶν Πατρίδος.

Πεποιθὼς ὅτι θέλετε φανῇ πρόθυμοι πάντοτε εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου σας σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι ὁ τέως προϊστάμενός σας Καλλιγᾶς νοερῶς θὰ εἶναι πάντοτε μαζύ σας.

Χαίρετε

Ι. Καλλιγᾶς

Ἐπιθ. Δημοτ. Σχολείων

"ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ,,
ΕΠΙΣΗΜΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἐκδίδεται κάθε Κυριακή

"DIDASCALICO VIMA,,
(TRIBUNE DES INSTITUTEURS)
Organe officiel de la Fédérarion des Instituteurs Grecs.
BUREAUX:
2, Rue Romvis - Athènes
Abonnement: 50 Fr.

Συνδρομὴ χρονιάτικη δραχμὲς 50
Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ φράγκα 50

Ἐπιστολὲς καὶ ἐμβάσματα πρὸς τὸ «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ»
Ρόμβης 2 - Ἀθήνας

Ἀγγελίες-Καταχωρήσεις-Συνδρομὲς προπληρώνονται.

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Ἰωάννην Ἀδῖον. Ἀκόμη δὲν ἐδόθησαν οἱ σχετικὲς πιστώσεις ἀφοῦ μὲ τὸ ἔγγραφό του τὸ Ὑπουργεῖο σᾶς λέγει πὼς θὰ τὰ πάρετε μὲ τὴ νέα χρήση, ἀργότερα θὰ τὰ πάρετε. *Ἀλκ. Καρκαμπάλιον.* Ὁ χρόνος ποὺ ὑπηρετήσατε στὴ Μακεδονία ἀναγνωρίζεται στὸ διπλάσιο. Γιὰ νὰ γραφτῆτε ἀναδρομικῶς, ὑποβάλετε στὸ Μετοχικὸ ὅλα τὰ ἀντίγραφα τῶν ὑπηρεσιακῶν σας μεταβολῶν. *Θεοδότη Πάππη.* Μπορεῖτε ὅταν φύγετε ἀπ' τὴν ὑπηρεσία νὰ πάρετε τὸ ἐφάπαξ Μετοχικοῦ ἀπὸ τὶς ὑποχρεωτικὲς κρατήσεις ἀπ' τὸ 1928 κι' ἐδῶ. *Ἰωαν. Ἀτζάρην.* Ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας των οἱ στρατευόμενοι διδάσκαλοι. Δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἀλληλογραφῆτε χωρὶς ταχ)κὰ τέλη. *Δ. Ζαραΐλῆς.* Μπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῆ μετάθεση στὰ μέσα τοῦ χρόνου στὴν ἴδια περιφέρεια πρὸ τῆς δημοσιεύσεως στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. *Ἀνδρέαν Καλογερόπουλον.* Δὲν μποροῦμε νὰ ξέρωμε ἐμεῖς τὸ ποσὸ ποὺ θὰ κανονίση νὰ σᾶς δώση τὸ Μετοχικό. Κάμετε αἴτηση, στείλτε μαζὶ καὶ τὰ χαρτιά σας ποὺ νὰ φαίνεται πὼς πήρατε σύνταξη, κι' αὐτὸ θὰ σᾶς κανονίσο τὸ ἐφάπαξ ἀπὸ τὶς ὑποχρεωτικὲς καταβολές. *Κ. Παναγιωτάκην.* Ὅταν δωθοῦν πιστώσεις θὰ γίνη ἡ προαγωγή σας στὸ βαθμὸ Εἰσηγητοῦ. *Σοφία Ραβδᾶ.* Σύμφωνα μὲ τὸ Νομ. Διάταγμα τοῦ 1926 καλὰ σᾶς κατέταξε ὁ Ἐπιθεωρητὴς στὴ γ' κατηγορία. *Νικόλ. Φλεμετάκην.* Ὁ νόμος 4037 σχετικὰ μὲ τὴν μετεκπαίδευση στὸ Πανεπιστήμιο ἰσχύει γιὰ ὅσους μετεκπαιδεύτηκαν μετὰ τὴν ἐφαρμογή του, καὶ ἐπιβάλει πενταετῆ ὑποχρεωτικὴ ὑπηρεσία μετὰ τὴ λῆψη τοῦ πτυχίου του. *Σπύρον Λαδᾶν.* Ἐκοινοποιήθηκαν ἐγκύκλιοι στοὺς Ἐπιθεωρητὰς σχετικὰ μὲ τὴν ἀναγνώριση τῆς ὑπηρεσίας τῶν κληρωτῶν. Ἀποταν-θεῖτε σ' αὐτὸν διὰ νὰ σᾶο εἰπῆ ἂν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἀναγνωρί-σητε καὶ σεῖς. *Μ. Βαρθαλίδου.* Ἀπο-τανθεῖτε στὸν Ἐπιθεωρητὴ σχετικὰ μὲ τὴν προαγωγή σας. Αὐτὸς θὰ σᾶς πληροφορήση σύμφωνα μὲ τὴν ἐγκύ-κλιο τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου. *Γεώρ. Νανδπούλου.* Δικαιοῦστε ὁδοιπορικὰ ἔξοδα. Συνενοηθεῖτε μὲ τὸν Ἐπιθεω-ρητὴ καὶ ὑποβάλετε δικαιολογητικὰ στὸ Ὑπουργεῖο. *Ἀντ. Ναναδάκην.* Τὸ περασμένο χρόνο ἐξετάστηκαν οἱ τριτο-βάθμιοι σὲ ἀνάλυση κειμένου γραπτὰ καὶ προφορικὰ καὶ ἔκθεση ἰδεῶν. Οἱ τιμὲς τῶν βιβλίων γράφονται ἐκάστοτε στὸ «Διδ. Βῆμα». Καὶ οἱ δυὸ ὁδηγοὶ εἶναι ἐξυπηρετικοί. *Ἀθαν. Χρόνην.* Δὲ μποροῦσε νὰ ἀναδιορισθῆτε σύμ-φωνα μὲ τὸ νόμο 4.153 ἄρθρ. 7 παρ. 6. Μόνο οἱ ἀθωούμενοι ἀναδιορίζον-ται ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Ἐπο-πτικοῦ Συμβουλίου. *Γιάννην Γέγιον.* Δικαιοῦστε ἀποζημίωση ὡς ἀπογραφεὺς γιὰ δσες μέρες ἀπασχοληθήκατε γιὰ τὴν ἀπογραφή. Τώρα μιὰ ἢ δυὸ αὐτὸ θὰ τὸ κανονίσετε μὲ τὸν Ἐπιθεωρη-τὴ ἢ τὸ Νομάρχη. *Ἐδάγ. Μωραϊτῆν.* Εἴστε γραμμένος στὸ Μετοχικὸ ἀπ' τὸ 1923 ὑποχρεωτικῶς. Κάμετε αἴτηση γιὰ μιὰ τυπικὴ ἔγγραφὴ κι' αὐτὸ θὰ σᾶς γνωρίση τὶς ὑποχρεώσεις σας *Μαρίᾳ Γιαννοπούλου.* Δὲ λάβαμε τὸ πρῶ-το γράμμα σας. Ἂν ἀπολυθῆτε τῆς ὑπηγεσίας θὰ πάρετε σύνταξη τὰ 22)50 τοῦ συνταξίμου μισθοῦ σας ἤτοι 1300 δραχμὲς περίπου. Βοήθημα Ταμείου Προνοίας 23.000 *Ἀθ. Πανουσόπου-λον.* Μόνο γιὰ τοὺς σπουδαστὰς Ἀ-θηνῶν γίνεται ἡ ἔκπτωση ναύλου 50ο)ο *Ἀρισ. Παπαχατζόπουλον.* Στὸ Ὑ-πουργεῖο Παιδείας ὑποβάλονται τὰ δι-καιολογητικὰ τῶν ἀπογραφέων κτηνῶν καὶ ὀχημάτων. *Γεώργ. Γιαννημάρας.* Ἔγινε ἡ ἀναγνώριση τῆς ὑπηρεσίας σας στὸ Μονοτάξιο μὲ τὸν ὑπ' ἀριθ. 22.585 ὑπουργικὴ πράξη. Θὰ σᾶς στα-λῆ σύντομα σχετικὸ ἔγγραφο. *Ἰωάν. Σουβατσ.* Ὑποβλήθη ἡ αἴτησή σας μὲ ἀριθ. πρωτ. 23.849. *Γεώργ. Σουλου-πούλον.* Ἔγινε ἡ ἀναγνώριση τῆς προ-ϋπηρεσίας σας μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 70.002 ὑπουργικὴ πράξη. Θὰ σᾶς σταλῆ ἔγ-γραφο μόλις ὑπογραφῆ. *Σπυρ. Με-ταλληνόν.* Ὁμοίως. Ἔγινε ἡ ἀναγνώ-ριση τῆς φοίτησής σας στὸ Μονοτάξιο μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. πράξη 9038. Θὰ σᾶς σταλῆ σχετικὸ ἔγγραφο. *Γεώργ. Πι-σίνην.* Μόνο γιὰ δσες μέρες ἐργαστή-κατε γιὰ τὴ ταξινόμηση κτηνῶν καὶ ὀχημάτων θὰ πάρετε ἀποζημίωση. Γιὰ τ' ἄλλα ποὺ λέτε δὲν καίγνεστε. *Ἀθ. Ἀποστολόπουλον.* Ἂν τὰ χρόνια ποὺ ὑπηρετήσατε στὸ σφαγεῖο ἦταν ἐμπό-λεμα λογαριάζονται στὸ διπλὸ γιὰ τὴ σύνταξη. Ὥστε ἡ σύνταξή σας θὰ εἶ-ναι τὰ 80)50 τοῦ συνταξίμου μισθοῦ σας. Τὸ μέρισμά σας ἂν ἐξοφλήσετε τὶς ὑποχρεώσεις σας περίπου 500 δραχ-μές. Γιὰ νὰ ἀποδείξετε τὴν πάθησή σας χρειάζονται πιστοποιητικὸν τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς. *Βασιλικὴ Ἰα-κώβου.* Ἡ ἄδεια λογαριάζεται· θέλει δμως τριετῆ ὑπηρεσία στὶς Νέες χῶ-ρες καὶ ὄχι σχολικὰ ἔτη. Βλέπε Νο-μοθεσία μας Τόμος Α' Νόμος 4.153 γιὰ ἀναρρωτικὲς ἄδειες. Θὰ σᾶς γνω-ρίση τὸ Μετοχικὸ τὶς ὑποχρεώσεις σας ἀφοῦ σᾶς γράψη. *Ἰωάν. Ματσούκαν.* Μὴν βιάζεσθε τόσο πολὺ γιὰ τὴν ἔκ-δοση τοῦ ἀντιγράφου σας γιατὶ δὲν εἶναι τόσο εὔκολη ἡ ἔκδοσή του δσο φαντάζεσθε. Ζητοῦμε τόσο καιρὸ στοι-χεῖα χωρὶς νὰ κατορθώσωμε μέχρι τῆς στιγμῆς νὰ βροῦμε. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναγνωρισθῆ ἡ στρατιωτικὴ σας ὑπηρεσία. *Μαρίᾳ Σαρλῆ.* Ἐφ' δσον τὸ Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο σᾶς διαβάθ-μισε ὡς μὴ πτυχιοῦχον θὰ εἰπῆ πὼς δὲν παραδέχτηκε τὴν ἔνορκη βεβαίωση ὡς μὴ ἐπέχουσα ἰσχὺν πτυχίου. Συνε-νοηθῆτε μὲ τὸν Ἐπιθεωρητὴ τῆς πε-ριφερείας σας. *Ἰωάν. Κατσούλην.* Σχετικὰ μὲ τὴν προαγωγή σας στὸ βαθμὸ Εἰσηγητοῦ, ρωτῆσατε τὸν Ἐπι-θεωρητή σας γιατὶ δὲν σᾶς πρότεινε. Ἀποτανθῆτε στὸν Ἐκδοτικὸ Οἶκο Δη-μητρόκου γιὰ τὶς εἰκόνες ποὺ θέλετε διεύθυνση Σταδίου 4. *Σ. Φατοῦρον.* Κάμετε αἴτηση γιὰ νὰ γραφτῆτε στὸ Μετοχικό. Ἀπ' τὸ 1928 κι' ἐδῶ εἴστε ὑποχρεωτικῶς γραμένος. Ἔχετε προη-γούμενα χρόνια, ζητήσετε ἀναδρομικὴ ἐγγραφὴ ὑποβάλοντας ὅλα τὰ ἀντί-γραφα τῶν ὑπηρεσιακῶν σας μεταβο-λῶν. *Βασιλ. Ἰακώβου.* Ὑπεβλήθη ἡ αἴτησή σας στὸ Μετοχικὸ μὲ ἀριθμὸ πρωτ. 13.071 *Γ. Βέργην.* Ὁμοίως ὑπο-βάλαμε τὴν αἴτησή σας μὲ ἀριθ. 13070. *Γιάννην Κακαβᾶν.* Κάμετε αἴτηση μὲ μιὰ δήλωση γάμου γιὰ νὰ σᾶς τὸν ἀ-ναγνωρίση τὸ Μετοχικό. Τὸ ποσὸ ποὺ πρέπει νὰ καταβάλετε θὰ σᾶς τὸ γνωρί-ση μὲ ἔγγραφό του.

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Στὴ στήλη αὐτὴ ἀναγράφονται ὅσοι πλήρωσαν τὶς συνδρομές τους καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς διπλο-τύπου ἀποδείξεως πληρωμῆς των. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς πρέπει ἀπαραίτητα νὰ ἀναφέρεται στὴν ἀλληλογραφία σας γιὰ νὰ διεκ-περαιώνωνται οἱ ὑποθέσεις σας.

Αἰγιαλείας. Σχολικὴ ἐπιτροπὴ Κα-θολικῶν 6452, *Ἀργολίδος.* Β'. Δημοτ. Σχολεῖον Ὕδρας 6468, Δημ. Βαρελᾶς 6463, *Βερροίας.* Σωσάνα Δομηνοῦ 6459, *Γορτυνίας.* Φωτ. Γαβρὰς 6499, *Δράμας.* Κων)νος Τσοχαντζῆς 6461, Δημοσθ. Κουρίτης 6462, *Διδυμοτεί-χου.* Πολύκαρ. Παπαδημητρίου 6457, Γεώρ. Γιαννόπουλος 6464, Παναγιώ-της Νικολαΐδας 6465, *Ἐλασσῶνος.* Κ. Ράπτης 6460, *Ἡρακλείου.* Ἑλένη Χατζάκι 6466, *Θεσ)νίκης.* Βικτωρία Παπαπαναγιώτου 6442, Θεοφ. Κρυ-στάλλης 6450, Δημ. Χωλίδης 6467, Αἰκατ. Σγουροῦ 6472, Ἑλένη Χατζο-πούλου 6473, *Καρδίτσας.* Διδακτηρια-κὴ Ἐπιτροπὴ Νικησάνης 6447, Σπυρ. Μεταλληνὸς 6448, Εὐθαλία Σούλτου 6469, Εὐθαλ. Παπᾶ 6481, Μαριάνθη Πόνια 6482, Πολυξένη Γαροφαλίδου 6483, Ἑλένη Χασαπάκι 6484, Ἀρ Στουπάκι 6485, Χρυσοῦ Κωνσταντι-νίδου 6486, Νικ. Ματάνης 6487, Ἄννα Λεοντιάδου 6488, Ἠλίας Κωσταράκος 6489, Παναγ. Μυλωνᾶς 6490, Γ. Σα-μουηλίδης 6491, *Κιλκίς.* Ἰωαννν. Γα-βριηλίδης 6488, *Κονίτσης.* Πηνελόπη Τάμπηρα 6516, Σοφ. Γκότσου 6517, Δημ. Σχολεῖον Χιονιάδων 6518, Σταμ. Πατραμάνη 6519, Νικ. Τζιμαράγκας 6520, Ἀδαμ. Κουνάβος 6521, Γ. Πα-παθεμιστοκλέους 6522, *Καλαβρύτων.* Τιμολ. Οἰκονομόπουλος 6456, *Καρδί-τσης.* Ἀνασ. Γεωργούλας 6449, *Κα-τερίνης.* Ἀνασ. Τσαγγίδης 6470, Ζωὴ Κφτσοῦ 6523, Κ. Τσικόπουλος 6524, *Κερκύρας.* Ὀνουφ. Μαρτζούκος 6471, *Κεφαλληνίας.* Παναγ. Ἀντίπας 6492, Γεράσιμος Μαριάτος 6493, *Κοζάνης.* Σπυρ. Γκόρας 6474, Μηνᾶς Μαλούτας 6475, Δημ. Χουλιάρας 6476, Ἀντών. Τασιώνης 6477, Ἀντων. Ζανδὲς 6478, Ἀνδρομ. Γιαννακούρη 6479, Εὐγενία Δεληπέτη 6480, *Λακεδαίμονος.* Παν. Καρυτσιώτης 6464, Ἀπόσ. Παπανικο-λάου 6455, *Λέσβου.* Χαρ. Βασιλείου 6497, Ἐρνεσ. Καζάζης 6498, *Μεσση-νίας.* Θεμνὼ Τσακάκου 6496, *Μαντι-νείας.* Γ. Μιτρόπουλος 6444, *Κυκλά-δων.* Εὐγενεία Σταματοπούλου 6495, *Ξάνθης.* Ἰωάννης Πεϊμενίδης 6501, Ἰακ. Παντελίδης 6502, *Ὀλυμπίας.* Βασιλ. Δρούκα 6443, Σπυρίδ. Κων-σταντόπουλος 6494, Διον. Τσέκερης 6500, *Πρεβέζης.* Ἰωαννν. Καρδάμης 6504, *Πωγωνίου.* Ἀρισ. Ζωΐδης 6505, *Σάμου.* Ἀνδρ. Παπασταματίου 6513, Δημ. Γαλάνης 6514, Δημ. Σχολεῖον Πύργου 6515, *Σερρῶν,* Κοσμᾶς Οἰκο-νομόπουλος 6508, Ἀθαν. Ἀλεξανδρί-δης 6513, *Σιδηροκάστρου.* Ἑλένη Σταματοπούλου 6503, Πολύκαρ. Ρούσ-σης 6507, *Σφακίων.* Ἐμμ. Γεωργουδά-κης 6506, *Τριφυλλίας Φθιώτιδος* Χρ. Καραπλῆς 6445, Δημ. Ζημιανί-της 6446, Θ. Λιάγκας 6453, Τασία Τζαβάρα 6512, *Χαλκίδος.* Ἀθαν. Κο-σμᾶς 6509, Ἰωαν. Μακρυνικόλας 6510.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Παν. Ἀντύπα: Ἡ Μνήμη καὶ ἡ ἐνίσχυσις αὐτῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτάτων πορισμάτων τῆς ἐπιστή-μης.

ΠΙΝΑΞ

ἀνεγειρομένων καὶ ἀνεγερθέντων νέων διδακτηρίων εἰς τὴν Ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν Δράμας μέχρι 28—11—29.

Ὄνομα πόλεως ἢ χωρίου	Τύπος διδακτηρίου	Σημείον εἰς ὃ εὑρίσκεται
1. Δράμα Σταθμοῦ	6]τάξιον	Ἐπερατώθη Α' ὄροφος καθ' ὅλα καὶ ἐργάζεται μέρος τοῦ σχολείου.
2. Χωριστὴ	10]τάξιον	Ἐσωτερικαὶ ἐργασίαι.
3. Ἀληστράτη	»	Πλησιάζει ἀποπεράτωσις.
4. Δοξάτον	»	Ἐπερατώθη. Λειτουργεῖ.
5. Πετροῦλα	9]τάξιον	Ἐπερατώθη ἄνω ὄροφος καὶ μέρος τοῦ κάτω. Λειτουργεῖ.
6. Δράμας	16]τάξιον	Ἐν τάξει—ἐπισκευή.
7. Νικηφόρος	6]τάξιον	Γίνονται κουφώματα, πατώματα.
8. Νευροκόπιον	»	» » »
9. Πυργούπολις	4]τάξιον	Ἐπερατώθη. Λειτουργεῖ.
10. Καλαμῶν	»	» »
11. Καλὴ Βρύση	»	» »
12. Φωτολείβιος	»	Ἐπερατώθη κτίριον καὶ ἐσωτερικὰ κάτω ὀρόφου. Λειτουργεῖ τὸ σχο-λεῖον ἐν αὐτῷ.
13. Ἀδριανὴν	»	
14. Ἅγιος Ἀθανάσιος	»	Γίνονται κουφώματα, πατώματα.
15. Καλαμπάκι	»	Ἐστεγάσθη.
16. Λευκόγεια	»	Γίνεται ἀκόμη τοιχοποιία.
17. Σιταγροὶ	3]τάξιον	Ἐπερατώθη. Λειτουργεῖ.
18. Καλὸς Ἀγρὸς	»	» »
19. Νέα Κρώμνη	»	Ἐν τῷ περατοῦσθαι. Λειτουργεῖ.
20. Μεγαλόκαμπος	2]τάξιον	Ἐπερατώθη. Λειτουργεῖ.
21. Φτελιά	»	» »
22. Μικροχῶρι	»	» »
23. Τσαλῆ-τσιφλὶκ	»	Ἑτοιμάζεται ἤδη ἡ Β' αἴθουσα
24. Νέα Στενήμαχος	»	Ἐπερατώθη. Λειτουργεῖ.
25. Ἁγιοχῶρι	»	» »
26. Ψηλόκαστρον	»	Λείπουν ἐξωτερικοὶ σοφάδες.
27. Ἐξοχὴ	»	Ἐπερατώθη. Λειτουργεῖ.
28. Χαριτομένη	»	Λείπουν πατώματα, νταβάνια.
29. Μυλοπόταμος	»	Ἐπερατώθη
30. Περιχώρα	»	Ἐπερατώθη. Λειτουργεῖ.
31. Παληάμπελα	1]τάξιον	» »
32. Χρυσοκέφαλος	»	» »
33. Παλ. Καλαπότι	»	» »
34. Ν. Σαβάστεια	»	» »
35. Ν. Καλοπότιον	»	» »
36. Χρυσοπηγὴ	»	» »
37. Προύσοβον	»	» »
38. Νεροφράκτης	»	Λείπουν πατώματα κλπ.
39. Νικοτσάρος	»	Ἐπερατώθη. Λειτουργεῖ.
40. Βαλτοχῶρι	»	Ἐπερατώθη.
41. Ξηροπόταμος	6]τάξιον	Γίνονται θεμέλια.
42. Καυρολεύκη Ι	1]τάξιον	Γίνεται τοιχοποιία
43. Πλατανόβρυσι	»	» »
44. Μοναστηράκι	6]τάξιον	Ἤρχισε τοιχοποιία θεμελίων.
45. Βαθύλακκος	1]τάξιον	» » »
46. Σαντούκ-τσιφλὶκ	»	Ἐπερατώθη. Λειτουργεῖ.
47. Συκκίδια	»	Ἐπερατώθη.
48. Ποταμοὶ	»	Ἐπεσκευάσθη σχεδὸν ὁλόκληρον.

Ὑπάρχουν προσχολικαὶ ὁμάδες 15, Νυκτερινοὶ σχολαὶ 30, Σχολικοὶ κῆ-ποι καλοὶ 30, Σχολικὰ μουσεῖα 15.

Δράμα 28—11—29. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημοτ. Σχολείων Δράμας
ΙΩ. ΚΑΛΛΙΓΑΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Τυπογραφικὴ ἄβλεψία παραμόρφω-σε τὸ νόημα σ'ἕνα σημεῖο τοῦ ἄρθρου μας «*Ὑποκειμενικοὶ κι' ἀντικειμενι-κοὶ ὅροι*». Στὴ δεύτερη στήλη στὴν παράγραφο: «*Κρίνοντας τοὺς ἡγέτες* κλπ.» ἀντὶ: *στὸ πλαίσιο τῶν ὑποκει-μενικῶν ὅρων* τυπώθηκε *ἀντικειμεν-ικῶν* κι' ἀντὶ *γιὰ τοὺς ἀντικειμενικοὺς* τυπώθηκε γιὰ τοὺς *ὑποκειμενικούς.*

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ζητῶ ἀμοιβαία μετάθεση ἀπὸ τὸ ἑξαιάξιο δημ. σχολεῖο Συκιᾶς Χαλκι-δικῆς σὲνα πολυτάξιο σχολεῖο τῆς Μα-κεδονίας. Ὅσοι θέλουν ἂς μοῦ γρά-ψουν.

Μ. Ἀργυρίδης
Διδ. Συκιᾶς Χαλκιδικῆς

Δημοδιδάσκαλος μονοταξίου σχολείου περιφερείας Ἐδέσσης ζητεῖ ἀμοιβαία μετάθεση μὲ δημοδιδάσκαλον σχολείου τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς Γράψατε Βασιλί-ων Γκολφέστον δημοδιδάσκαλον Ἐ-δεσσα.